

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sabahattin
Önkibar

Yazıla- mayan- lar

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

- İşte Tayyip Erdoğan'ın yaptığı 8 büyük siyasi operasyon!
- Erdoğan-Gökçek kavgasının perde arkası.
- Melih Gökçek ile Kadir Topbaş'ı hapisten kurtaran sırlar.
- Tayyip Erdoğan ile Ali Babacan'ın hiç bilenmeyen beton kavgası.
- Tayyip Erdoğan Ali Koç'tan niye çekiniyor? Babası Rahmi Koç'a elçi olarak kimi gönderdi?
- McKinsey ve Papaz olayının bilinmeyenleri...
- Aydın Doğan böyle tehdit edildi...
- Gazetelerin ve televizyonların gerçek sahibi kim?
- Muhsin Yazıcıoğlu'nu FETÖ böyle öldürdü, iktidar böyle seyretti.
- Bahçeli'nin Tayyip Erdoğan'a teslim olma sırrı ne?
- Kemal Kılıçdaroğlu'nu istifa etmekten vazgeçiren neden...

Sabahattin Önkibar, işte bu "Yazılamayanlar"ı yazdı...

 kirmizikedi.com
 /kirmizikedyayinevi
 /kirmizikedikitap
 kirmizikedyayinevi

ISBN 978-605-298-433-8

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://irantey.org>

Sabahattin Önkibar

1959 yılında Rize'nin Ardeşen ilçesinde doğdu. İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü'nün ardından Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Gazeteciliğe 1980'de *Türkiye* gazetesinin Ankara Temsilcisi olarak başlayan Önkibar, *TGRT*'nin kuruluşunda bulundu ve "Alternatif" adlı programı sundu. 2001'de *Star TV* ve *Star* gazetesine geçti. Bu kurumların Ankara Temsilcisi olarak çalıştıktan sonra 2002'de Kanal D'de görev yapmaya başlayan Önkibar, aynı zamanda *Posta* gazetesinin Ankara Temsilcisi oldu. *Flash TV* (2004), *Avrasya TV* (2005) ve *Yeniçağ* gazetesi için de başkent temsilciliği yapan Sabahattin Önkibar, halen *Aydınlık* gazetesinde köşe yazarlığını ve *Ulusal Kanal*'da programcılığını sürdürmektedir.

Yayımlanan kitapları: *İşte İslamın ve Türklüğün Katilleri* (Kaynak Yay., 2014), *İmamlar ve Haramiler Medyası* (Kırmızı Kedi Yay., 2015), *Takkeli Firavunlar* (Kırmızı Kedi Yay., 2016), *Mehdi'nin Darbesi* (Kırmızı Kedi Yay., 2016), *Devlet Bahçeli ve Ülkücüler Hakkında Her Şey* (Kırmızı Kedi Yay., 2017), *Asena / Meral Akşener'in Dünü ve Bugünü* (Kırmızı Kedi Yay., 2017), *Saray'ın Bozkurtları* (Kaynak yay., 2018).

Kırmızı Kedi Yayınevi: 1049

Güncel: 46

Yazılamayanlar

Sabahattin Önkibar

zm

© Sabahattin Önkibar, 2019

© Kırmızı Kedi Yayınevi, 2019

Yayın Yönetmeni: Eris Batur

Yayına Hazırlayan: Mehmet Ali Güller

Kapak Tasarımı: Cüneyt Çomoğlu

Sayfa Tasarımı: Taylan Polat

Düzenleme
Ny.Ozlem

Tarıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Birinci Basım: Ocak 2019, İstanbul

Dördüncü Basım: Ocak 2019, İstanbul

ISBN: 978-605-298-433-8

Kırmızı Kedi Sertifika No: 40620

Baskı: Optimum Basım

Tevfikbey Mah. Dr. Ali Demir Cad. No: 51/1 34295

Küçükçekmece/İSTANBUL

Tel: 0212 463 71 25 Sertifika No: 41707

Kırmızı Kedi Yayınevi

kirmizikedi@kirmizikedi.com / www.kirmizikedi.com

www.facebook.com: kirmizikedi yayinevi / twitter.com: krmzikedikitap

instagram: kirmizikedi yayinevi

Ömer Avni Mah. Emektar Sok. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL

T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48

Sabahattin Önkibar

YAZILAMAYANLAR

Düzenleme: Ny. Ozlem

Önsöz

Bu kitap açık ve örtülü sansüre başkaldırıdır.

Türk medya ve yayın dünyasında yazılamayan ya da gündemden uzak tutulan konuları içermektedir.

Bir başka ifadeyle gizlenen ihanet ve faciaların belgeselidir.

İyi okumalar diliyorum...

ÇÖKÜŞE GİDEN ÜLKE

Türkler Anadolu'ya devlet kurma misyonuyla 1071'de geldiler.

947 yıl boyunca Selçuklular, Osmanlılar ve Türkiye Cumhuriyeti adlarıyla yola devam ediyorlar.

Bu süreç içinde 3 büyük kırılma ile karşı karşıya kaldılar. Birincisi Haçlı Seferleriydi.

Selçuklu Türkleri büyük bedeller ödeyerek bu belayı def edip Anadolu'da var olmaya devam ettiler.

İkinci büyük kaos Osmanlı'nın ilk dönemindeydi.

Yıldırım Beyazıt'ın Ankara Çubuk Ovası'nda Timur'a esir düşmesi nerede ise Osmanlı'nın sonunu getiriyordu.

20 yıllık başsızlık... Fetret sonrası Çelebi Mehmet ile yeniden toparlanıldı ve devlet yok olmaktan kurtuldu.

Üçüncü çöküş, birinci dünya savaşı sonrasındaki Mondros Mütarekesi süreciydi.

Anadolu'nun resmen parsellendiği o mütareke belası, Büyük Atatürk'ün önderliği ve milletimizin büyük fedakarlıkları ile def edildi.

ŞAHİS DEVLETİ

Ve bugün 4. büyük çöküşün eşiğindeyiz.

Yandaş, lejyoner ve dinci güruhun, "Ne alaka" veya "Bu nasıl kıyas" diyebileceği bugünkü buhranın kamufle

edilmesi için topyekûn bir sansür sisteminin egemen kılındığı ortadadır.

Evet Türkiye bugün abartısız olarak devlet krizi yaşıyor.

Devleti kişiselleştirme adına kurulan bu yeni rejim geleceğimize ipotek koymuş durumda.

Hayır, kastım başkanlığa geçilmesi değildir ki gerçekte böyle bir sisteme geçilmemiştir.

Türkiye'deki rejimin adı başkanlık ambalajlı totaliter bir şahıs devletidir.

Öyle, çünkü ABD türü başkanlık sistemlerinde erklerin üstünlüğü vardır.

Yürütme, yargı ve yasama birbirinden lafla değil gerçekten ayrı ve bağımsızdır.

Türkiye'de ise bu bağımsızlık sözdedir.

Bırakın yasamayı, yargı bile özellikle FETÖ darbesi sonrası tamamen yürütmenin güdümündedir.

FETÖ'DEN ERDOĞAN'A İLAHİ KONUM

Tayyip Erdoğan bugün kanunlar önünde sorumluluğu olmayan, ama ağzından çıkanın kanun olduğu bir konumda, yani adeta yasalar üstüdür.

Bu yasal zırh ve imkana ilaveten FETÖ ihanetinin vesile olduğu koşullar ile iklim, Erdoğan'a boyun eğilmesi noktasında adeta ilahi bir konum bahşetmiştir.

Yetki ve etki itibarıyla bugünün Türkiye'sinde başkan ya da Cumhurbaşkanı adeta Padişah konumunda ve hatta ötesindedir.

Padişahlar bile son noktada Şeyhülislamlık kurumu tarafından gemplenebilirken, mevcut rejimimizde Erdoğan'ı frenleyecek bir mekanizma yoktur.

Özellikle olağanüstü hal sürecinde adeta tanrısal bir konum söz konusudur.

OHAL kararlarının yargı denetimi dışında kalması bu konumun en büyük delilidir.

Düşünün, mevcut sistemde başkan ya da Cumhurbaşkanı istediğinin malına el koyabilmektedir

TAYYİP REJİMİ

İleride ayrıntılarıyla değineceğimiz yeni hukuksal kurallar ile çerçeve, devleti ve toplumu yaşatmaktan ziyade, kişinin korunması, yaşatılması ve hükmetmesine endekslidir.

Buradan hareketle yeni sistemimizin adı eşittir Tayyip rejimidir.

Erdoğan Türkiye’de her şeyin yegane hakimidir.

O kadar ki, devleti yönetenler, “Tayyip Bey acaba alacağımız karardan hoşnut olur mu?” kuşku veya endişesinden ötürü karar alamıyor ve devlet yönetiminde zafiyetler yaşıyor.

Bürokrat yanlış yapma korkusu ile hiçbir şey yapmamayı hâlâ tercih eder haldedir zira siyasi iradenin hoşuna gitmeyen bir şeyi yapmanın vesile olacağı gazaptan ürüyor.

İslam değil ama İslamcı anlayışta düstur tek kişinin karar vermesidir.

Evet bir kişi yani imam karar verir, cemaat ona uyar.

İslamcı ve dinci yapılarla cemaatlerin tarihlerini inceleyin, hep bunu görürsünüz.

Yukarıdaki emreder, aşağıdaki sorgulamaksızın yerine getirir.

Bu kural İslamcı çevrelerde adeta imanun şartı yapılmıştır.

İSLAMCILARDA HER ŞEYİ ÖNDERE SORMAK

Bir örnek:

30 sene önce *Türkiye* Gazetesine Ankara Temsilcisi olduğumda her şey ama her şey patron ya da Şeyh Enver Ören'e soruluyordu.

Muhabiri bir seyahate mi göndereceksin?

Enver Ören'i aramak ve onun fikri ile iznini almak zorundasın.

Adam Avrupa'da olsa bile bu kural geçerliydi, yani sıradan bir şey için onun izni esastı.

Keza bir siyasi ile yemek mi yiyeceksin?

Yine onun izni gerekiyordu.

Göreve başlamamla bu komik duruma isyan edip Enver Ören ile buluştum ve şunu söyledim:

"*Türkiye* Gazetesi tarikat dergahı mı, yoksa gazete mi?"

"Elbette gazete... Niçin bu soru?"

KOMÜNİSTLERİ KADROLAŞTIRIYOR

"Muhabire görev vermeyi bile size soracak isem, beni neden Ankara Temsilciliğine getirdiniz?"

"Ne var bunda... Sor kurtul, rahat et."

"Enver Bey ben tarikatınızın müridi değil, gazetenizin Ankara Temsilcisiyim. Ben bu şartlarda çalışamam. Cemaat ve tarikat kuralları ile bu işi yapamazsınız..."

Enver Ören zekiydi ve realite ile çatışmadı.

"Haklısın" dedi ve o günden sonra işime hiç karışmadı.

O kadar ki *Türkiye* Gazetesine sırf iyi gazeteci oldukları için transfer ettiğim sol orjinli muhabirler için, kendi cemaati tarafından şahsım için yapılan, "Komünistleri kadrolaştırıyor" şikayetlerine bile aldırmadı.

Bir başka örnek Erbakan Hoca olayıdır.

Erbakan Başbakan olduğunda Enver Ören'e şunu söylemişti:

"TGRT ile *Türkiye* Gazetesinin anahtarını bize bırak... Biz yönetelim. Benim heyetim ne derse o yapılsın..."

CEMAAT BARONLARI

Keza Fetullah'dan diğer bütün İslamcı cemaatlere aynı anlayış söz konusudur.

Şeyh ya da önder emreder, aşağısı sorgulamadan yapar.

Dinciler bu durumu emir ya da halifeye itaat şeklinde izah ederler.

Cemaat baronları dahil bütün İslamcılar kendilerini Allah'ın yeryüzündeki acentesi ve temsilcisi gördüğünden bu durumu hak ve gereklilik olarak açıklarlar.

Oysa hadise, şeyh faşizmi yani inanç baronlarının sürüsüne hakim olma metoduyla.

Doğruya doğru...

Tayyip Erdoğan onlarca yıldır siyasi İslamcı harekette olmasına rağmen herhangi bir dinci cemaat şeyhinin müridi değil ve hiç olmadı.

Kendisi de hiçbir zaman şeyhlik iddiasında bulunmadı.

Şeyhler içinde çok değer verdikleri oldu ve hâlâ var ama onların müridi değil.

Lakin yetiştiği ve içinde bulunduğu çevre ve iklim itibarı ile şeyhler misali her şeye ben karar veririm bakışı onda da görüldü ve hâlâ görülüyor.

VARLIK FONU

Bir ara "Kupon arazileri satmadan bana danışın" dediği bile yazıldı.

Keza bizzat Abdüllatif Şener -ki eski fikir yoldaşı ve bakanıdır- İstanbul ve Ankara'da dikilen bütün gökdelenlerden haberdar olduğunu söyledi.

Peki ama 81 milyonluk dev bir ülkenin yönetiminde böyle bir metot akıl alacak şey midir?

Devletin bütün işlerine bir kişinin yetişmesi mümkün olabilir mi?

Asla ve kata olamaz...

Buna talip olmak görevini eksik yapmayı peşinen kabul etmek demek.

Öyle ise sormaya başlayalım.

Devletin onca devasa sorunları var iken Tayyip Erdoğan'ın son olarak ilave görev olarak Varlık Fonu yönetiminin başına damadıyla geçmesi nasıl okunmalı?

Varlık Fonu malum:

ELDE SADECE BUNLAR KALDI

Türkiye'nin elinde kalan son değerlerden bir demettir.

-200 milyar doları aşan o kıymetler içinde THY var.

-BOTAŞ var.

-Ziraat Bankası var.

-Halkbank var.

-Türk Telekom var (Kamu hisselerini temsilen).

-TPAO var.

-Eti Maden var.

-PTT var.

-Milli Piyango ve At Yarışları var.

-ÇAYKUR var.

-Borsa İstanbul var.

-TÜRKSAT var.

Soruyorum bu şirket ya da kurumlardan oluşturulan varlık fonunun tepe yönetiminde niçin cumhurbaşkanı ile damadı var?

NİYE KENDİSİ İLE DAMAT?

82 milyonluk dev Türkiye’de o fonu yönetecek donanım da başka isim yok mu ki, Türkiye yetişmiş insan noktasında dünyanın sayılı ülkelerinden...

Hayır bu yapılanın normal bir izahı yoktur.

Dahası, bu fonun bütçe dışında olması ve TBMM ile Sayıştay gibi kurumların denetimi dışında bırakılması altı çizilmesi gereken husustur.

Tayyip Erdoğan ile damadının Varlık Fonu yönetimine geçişi sonrasında Katar’ın bu fona ortak olduğu iddiaları doğru mu yanlış mı hâlâ belli değil.

Aynı şekilde Ziraat Bankası’nın yine Katar’a satılacağı spekülasyonları tartışılıyor.

Katar’ın Türkiye’ye getireceğini açıkladığı 15 milyar doları bu çerçevede açıklayanlar var.

Varlık Fonu olayını teknik olarak anlama bağlamında ünlü ekonomist, Hazine eski Müsteşarımız Dr. Mahfi Eğilmez’in Varlık Fonu başlıklı yazısını sunuyoruz:

VARLIK FONU NASIL ÇALIŞIR?

Ulusal Varlık Fonları, çeşitli finansal varlıklara yatırım yaparak gelirini artırmayı hedefleyen, devletin sahipliği ve yönetimi altında çalışan fonlardır. Bu fonun geliri genellikle bütçe fazlalarından oluşur. Bir ülke eğer bütçe fazlası veriyorsa bu fazlayı 4 şekilde kullanabilir: (1)

Harcamalarını artırır. (2) Mevcut vergi yükünü düşürür. (3) Borçlarını erken ödemeye tabi tutabilir. (4) Bir varlık fonu kurarak bütçe fazlalarını buraya aktarır ve bu fonla ulusal ya da yabancı bazı finansal varlıkları satın alıp gelirlerini artırmaya çalışarak gelecek kuşaklara refahı aktarma yoluna gidebilir.

Bu tür fon yönetimlerinde temel hareket noktası varlıkları risk ve getiri dengesini gözeterek kazanç amaçlı kullanmaktır. Bu işlemleri, bütçe kısıtlamaları ve parlamentonun sıkı denetimi altında yürütmek kolay değildir. Varlık fonu kuruluşunun bir nedeni de bu kısıtlamalardan kurtulmaktır.

VARLIK FONUNUN AMACI NEDİR, NEREDE KURULUR?

Bir varlık fonu kurulmasının genel olarak iki temel amacı vardır: (1) Ülke ekonomisinin, konjonktürel etkilerden kurtarılarak istikrarlı biçimde işlemlerini sağlamak. (2) Gelecek kuşaklara refah aktarabilmek. Bu çerçeveden bakınca fonun varlıkları ve getirilerinin karşılaştığı risklerden yüksek olması gereklidir.

Varlık fonlarının kuruluş yeri olarak iki farklı uygulama söz konusudur: (1) Varlık Fonları, Merkez Bankası nezdinde kurulabilmektedir. Merkez Bankaları, rezervlerini değerlendirirken benzer işlemler yaptıkları için belirli bir deneyime sahiptirler. Ayrıca Merkez Bankaları-

nın bağımsız yapısı bu tür fonların yönetimini siyasal etkilerden uzak yürütebileceği izlenimi vermekte, dolayısıyla kamuoyu nezdinde güven yaratmaktadır. (2) Varlık Fonları, aynı bir şirket ya da idare olarak kurulabilmektedir. Bu tür bir kuruluşun, kendisini kanıtlayana kadar güven sorunuyla ve eleştirilerle karşılaşması olasılığı yüksektir.

VARLIK FONUNUN TEMEL DAYANAĞI NEDİR?

Bir varlık fonu kurulabilmesi için her şeyden önce bir varlık ya da kamu elinde oluşmuş bir gelir fazlalığı olması gerekir. Buna göre varlık fonları iki şekilde kurulabilmektedir: (1) Bir veya birden fazla emtiaya dayalı fonlar: Bunlar genellikle ihraç edilen emtianın gelirleri nedeniyle oluşan bütçe fazlalarından oluşur. Tipik örnekleri körfez ülkelerinin kurdukları fonlardır. Bu fonların çoğu ihraç edilen petrolden sağlanan gelirlerle oluşturulmuştur. Norveç'in kurduğu emeklilik fonu da benzer şekilde Kuzey Denizinden elde edilen petrol gelirlerinin yarattığı bütçe fazlasını gelecek kuşaklara aktarmayı amaçlamaktadır. (2) Bir emtiaya dayalı olmayan fonlar: Bunlar ya dış ticaret fazlaları ile ya da emeklilik fonlarında biriken paralarla oluşturulmaktadır. Bu tür fonların tipik örnekleri Çin, Kore ve Hong Kong gibi ülkelerin kurdukları varlık fonlarıdır. ABD'nin her iki örneğe de giren birden fazla varlık fonu bulunmaktadır.

VARLIK FONU NEREYE YATIRIM YAPAR?

Varlık fonları, ağırlıklı olarak, devlet tahvil-lerine, hisse senetlerine, yatırım fonlarına, çeşitli projelere geçici ya da kalıcı ortaklıklar yoluyla girip yatırım yaparlar. Bazı ülkeler varlık fonlarının yatırımlarıyla ilgili bazı kısıtlamalar ve standartlar getirmişlerdir. Örneğin birçok ülkede varlık fonları için S&P ve Fitch'in BBB ve Moodys'in BAA3 kredi notları yatırım yapılabilir en düşük not olarak kabul edilmekte, bu notun altında kredi notu olan ülke tahvillerine yatırım yapılamamaktadır.

2006 yılında yaşanan subprime mortgage ve 2008 yılında yaşanan Lehman Brothers krizlerinin ardından ABD başta olmak üzere bu fonların bir bölümünün finansal sektör kuruluşlarını kurtarmakta kullanılması bunların uluslararası tartışma ve eleştirilerin hedefi haline gelmelerine neden olmuştur

TÜRKİYE VARLIK FONUNUN TEMEL NİTELİKLERİ

Türkiye Varlık Fonu kurulmasına ilişkin yasanın genel gerekçesi ve başlıca maddelerindeki hükümlerden hareketle bu fonun niteliklerini ve amaçlarını özetleyebiliriz:

1-Türkiye Varlık Fonu Yönetimi AŞ adı altında 50 milyon TL sermayeli bir anonim şirket kuruluyor. Başbakanlığa bağlı olarak çalışacak olan şirketin sermayesi, Özelleştirme İdaresi

Başkanlığı tarafından konulacak. Şirketin yönetim kurulu en az 5 kişiden oluşacak ve başkan ve üyeleriyle şirket genel müdürü Başkan tarafından atanacak. Bu anonim şirket özel hukuk hükümlerine tabi olacak. Şirket Türkiye Varlık Fonu İçtüzüğünü hazırlayacak ve bu iç tüzüğün tescili ile Türkiye varlık fonu kurulacak. Ayrıca gerek görülmesi halinde Türkiye Varlık Fonuna bağlı alt fonlar kurulabilecek.

2- Şirket tarafından Türkiye Varlık Fonu adına gerçekleştirilebilecek işlemler şöyle sıralanıyor: Yerli ve yabancı şirketlerin hisse senetleri, özelleştirme kapsam ve programına alınanlar dâhil olmak üzere Türkiye’de kurulan ihraççılara ait payların alınıp satılması. Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında 32 Sayılı Karar hükümleri çerçevesinde alım satımı yapılabilen yabancı kamu, özel sektör ve kamu borçlanma araçları ve ihraççı paylarının alınıp satılması. Vadeli mevduat ve katılma hesabı işlemlerinin yapılması. Hazine taşınmazları ve mevduat sertifikaları, altın ve diğer kıymetli madenler ile bu madenlere dayalı olarak ihraç edilen sermaye piyasası araçlarının alım satım işlemlerinin yapılması. Fon katılma payları, repo ve ters repo işlemleri, kira sertifikaları, gayrimenkul sertifikaları, varantlar ve sertifikalar, Takasbank para piyasası işlemleri, türev araç işlemlerinin nakit teminatları ve primleri, özel tasarlanmış yabancı yatırım araçları ve

ikraz iştirak senetleriyle ilgili işlemlerin yapılması. Ulusal yatırımlar ile uluslararası alanlarda diğer devletler ve/veya yabancı şirketler tarafından yapılacak yatırımlara iştirak ve bunlarla sınırlı olmamak üzere diğer yatırım araçları işlemlerine girilmesi.

3- Türkiye Varlık Fonunun kaynakları şu şekilde sayılıyor: a) Özelleştirme Yüksek Kurulu tarafından; özelleştirme kapsam ve programında bulunan ve Türkiye Varlık Fonuna devrine karar verilen kuruluş ve varlıklar ile Özelleştirme Fonundan Türkiye Varlık Fonuna aktarılmasına karar verilen nakit fazlası. (b) Kamu kurum ve kuruluşlarının tasarrufu altında bulunan ihtiyaç fazlası gelir, kaynak ve varlıklardan; Bakanlar Kurulu tarafından Türkiye Varlık Fonuna aktarılmasına veya Şirket tarafından yönetilmesine karar verilenler. (c) Türkiye Varlık Fonu tarafından yurtiçi ve yurtdışı sermaye ve para piyasalarından ilgili mevzuat kapsamında yer alan izin ve onaylar aranmaksızın sağlanan finansman ve kaynaklar. (d) Para ve sermaye piyasaları dışında diğer yöntemlerle sağlanan finansman ve kaynaklar.

4- Şirket, Şirket tarafından kurulacak diğer şirketler, Türkiye Varlık Fonu ve Türkiye Varlık Fonu bünyesinde kurulacak alt fonlar Sayıştay denetimine tabi olmayacak. Şirket ve fonlar bağımsız denetime tabi olacaklar. Türkiye Varlık Fonu bünyesinde kurulacak fonlar, Sermaye

Piyasası Kanunu kapsamında bağımsız denetim tabi olacak.

5- Şirket, Varlık Fonu ve bu yasaya göre kurulan şirketler, alt fonlar gelir ve kurumlar vergisinden muaf tutuluyor, ayrıca yapacağı işlemlerin bir bölümü de KDV gibi vergilerden istisna ediliyor.

TÜRKİYE VARLIK FONUNDAN BEKLENTİLER

Türkiye Varlık Fonundan beklentiler yasanın genel gerekçesinde sıralanmış bulunuyor. Buna göre;

a) Türkiye Varlık Fonunun kurulmasıyla büyüme oranında artış sağlanacak.

b) Sermaye piyasalarında büyüme ve derinleşme hızlanacak.

c) İslami finansman varlıklarının kullanılması yaygınlaşacak.

d) Yapılacak yatırımlarla yüzbinlerce kişiye istihdam olanakları sağlanacak.

e) Savunma, havacılık, yazılım gibi alanlardaki yerli şirketlerin sermaye ve proje bazında desteklenmesiyle küresel oyuncu konumuna geçmeleri sağlanacak.

f) Otoyollar, Kanal İstanbul, Üçüncü Köprü ve Havalimanı, Nükleer Santral gibi büyük alt-yapı projelerine kamu kesimi borcu artırılmadan finansman bulunacak.

g) Katılım finansmanı sektör payı artırılacak.

h) Arz güvenliğini sağlamak üzere, Türkiye için önem taşıyan petrol, doğalgaz gibi yurtdışındaki stratejik sektörler bürokratik kısıtlamalara bağlı olmadan doğrudan yatırım yapılabilmesi gerçekleştirilecek.

i) Bu Fon, ekonominin yapısal sorunlarını aşmakta katkı sağlamaların yarı sıra dış politikanın önemli bir enstrümanı olarak Türkiye'nin uluslararası arenada daha fazla söz sahibi olmasına katkı sağlayacak.

TÜRKİYE VARLIK FONU İLE İLGİLİ ELEŞTİRİLER

1- Türkiye Varlık Fonu, yukarıda ana çizgilerini özetlediğimiz şekliyle herhangi bir emtiaya ya da bir gelir fazlalığına dayanmamaktadır. Türkiye'nin petrol, doğalgaz gibi bir emtiayı ihraç ederek elde ettiği gelirleriyle yaratabildiği bir bütçe fazlası olmadığı gibi cari fazlası veya fazla veren bir kamu emeklilik sistemi de yoktur. Tam tersine Türkiye, son dönemlerde azaltmış olsa da bütçe açığı ve cari açık veren, kamu emeklilik sisteminin açığını da bütçeden karşılayan bir sisteme sahiptir. Gelir fazlası olan tek kamu fonu İşsizlik Sigortasıdır. O da bu amaç için kullanılamayacak bir fondur. Özetle Türkiye'nin bir varlık fonu kurmak için gerekli emtiası da gelir fazlası da yoktur.

2) Fon'un gelirleri sıralanmış olduğu halde giderlerinin hangi alanlara yöneleceği konu-

sunda yasada hiçbir açıklama bulunmamaktadır. Hangi giderlere yöneleceğini kanun metninden değil genel gerekçedeki açıklamalardan anlıyoruz. Bu durumda bu yasaya göre yapılacak gider denetiminin neye dayanarak yapılacağını çıkarmak mümkün görünmemektedir.

3) Varlık Fonu için yeni bir gelir tanımlanmamakta, sadece bütçeye gidecek gelirlerin bir bölümü bu Fon'a aktarılmış olmaktadır. Normal olarak bütçeye aktarılan özelleştirme gelirlerinin Fon'a yönlendirilmesi ve bütçe gelirlerinden Fon'a pay verilmesi, bütçe gelirlerinin azalmasına ve dolayısıyla bütçe açıklarının artmasına yol açacak bir gelişmedir.

4) Bankaların finans sektöründeki egemenliğinin azaltılması, İslami finans uygulamasının artırılması gibi bir Varlık Fonu'ndan beklenmeyen bir takım amaçların bu çerçeveye yüklenmesi zaten sıkıntılı olan düzenlemeyi iyice sıkıntıya sokmuş görünmektedir.

5) 1996 – 97 yıllarında Erbakan'ın koalisyon hükümeti sırasında bir uygulama popülerlik kazanmıştı: Kamu kaynak havuzu. Bütçe dışındaki kamu kesimine ait kaynaklar bu havuzda toplanmaya ve buradan harcanmaya çalışılıyordu. Bu havuza her gün yeni bir kaynak aktarılıyor, bir süre sonra bu aktarımların başka bir alandaki dengeyi bozduğu görülünce yeni kaynak arayışları gündeme geliyordu. Türkiye Varlık Fonunun kaynaklarına bakınca aklıma

Erbakan'ın Kamu Kaynak Havuzu uygulaması geldi.

6) 1940'ların sonunda ve 1950'lerde Amerikalı ünlü karikatürist ve çizgi romancı Al Capp'ın yarattığı ve Shmoo adını verdiği bowling oyunundaki kukalara benzer hayali bir hayvan vardı.

Müthiş sevimli bir tipti Shmoo. Siz ne hayal ederseniz o oluyordu. Örneğin tavuk olarak yemek isterseniz tavuk, et olarak yemek isterseniz et oluyordu. Kendi kendine çoğalabiliyordu. Türkiye Varlık Fonundan beklentileri okuyunca da aklıma Shmoo geldi.

7) Başka ülkeleri bilemem ama Türk tarihi bu tür mali buluşlarla doludur. III. Selim'in padişahlığı sırasında 1793 yılında İradı Cedid Hazinesi kurulmuş ve böylece Osmanlı İmparatorluğu'nda tek ve merkezi Hazine düşüncesinden ilk sapma ortaya çıkmıştır. Bunu Tersane Hazinesi ve Zahire Hazinesi izlemiştir. Sonraki dönemlerde Hazine sayısı artmaya devam etmiştir. Mukataat Hazinesi, Mansure Hazinesi, Redif Hazinesi, Darphane Hazinesi ve Maliye Hazinesi bunların en önemlileridir. Hazine-lerin çoğalması Osmanlı mali sistemini rahatlatmamış, tam tersine mali disiplini alt üst etmiştir. Hazine sayısının artmasının Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşünde özel bir yeri vardır. 1839 yılında tek ve merkezi Hazine sistemine geri dönmüştür.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

YENİ BİR DÜYUN-U UMUMİYE

1980'li yıllar, bütçe dışı fonların yarattığı çoklu hazine sistemine geri dönüş yılları olmuştur. Çoklu hazine sisteminin en zararlı yönü, merkezi hazinenin gelirlerinin dağılması, gider önceliklerinin kaybolması, belirli gelirlerin belirli giderlere ayrılması nedeniyle zorunlu olan bir takım giderlerin yapılamaması ve bütün bunların sonucunda kamu yönetiminde mali disiplinin ortadan kaybolmasıdır. 1994 ve 2001 krizlerini hazırlayan altyapıda bu fonların olumsuz katkısı önemli yer tutmaktadır.

2000'li yıllarda yapılan yapısal reformların en önemlilerinden birisi bu çoklu mali yapının giderilmesi olmuştur...

Evet Mahfi Eğilmez'in de altını çizdiği gibi varlık fonu aslında fazla para ve sermaye ile yarınlara adına kurulan fondur ve zengin ülkelerde görülür.

Elinde petrol ve doğalgaz olanlar oralardan kazandıklarını yarınlara için yatırıma dönüştürüyor.

Keza ellerinde kâr eden emeklilik sistemi olanlar, fazla parayı böyle bir fonda değerlendiriyor...

Peki Türkiye'nin elinde böyle bir sermaye fazlalığı var mı? Hayır yok...

Tersine ülkemiz borçlanarak ayakta duruyor.

Sürekli yeni borç bulamazsa işi zor.

Öyle ise nereden çıktı bu Varlık Fonu?

Hadise yeni bir Düyün-u Umumiye olayının farklı versiyonudur.

SON DEĞERLER REHİN

Batılı bankerler Osmanlı'dan alacağını Osmanlı topraklarından kendileri toplarken, bugün Varlık Fonu ile yapılan Türkiye'nin elinde kalan son kıymetlerin para yani kredi bulmak için rehin verilmesidir.

Cevap arayan soru ise Tayyip Erdoğan ile damadının son anda neden bu fonun yönetimini kendilerine bağlama gereği duyduklarıdır?..

Ülkenin elde kalan son büyük değerlerinin Erdoğan ile damadına adeta şahsi malı gibi yönetme imkanı verilmesinin perde gerisi nedir?

Bundan önemlisi, Türkiye Varlık Fonu kurmaya yani elindeki son değerleri rehin vermeye nasıl geldi?

Bu sorunun cevabı sır değil.

Her şey gözler önünde.

Türkiye bunu yapmaya mecbur, zira ekonomik çöküşün göbeğinde!

İtiraf etmek zorundayız fevkalade zor durumdayız.

Soru böyle bir çöküşe nasıl gelindiğidir?

İŞTE TABLO

2002 sonunda yani AKP iktidar olduğunda dış borcumuz 129 milyar dolardı.

Bugün dış borcumuz 454 milyar dolar.

Buna 68 milyar dolarlık özelleştirme gelirlerini eklerseniz söz konusu olan kaynak yüzlerce milyar dolardır.

10 milyar dolarlık duble yolun dışında devletin yaptığı tek bir mega proje yok.

Mesela 16 yılda bir tane olsun bir Atatürk barajı yapamadılar.

Yeni bir Keban'ı kazandıramadılar.

Ereğli Demir-Çelik misali bir sanayii yatırımının temelini atamadılar.

Tersine 68 milyar dolarlık özelleştirmelerle bu gibi kamu sanayii varlıklarını bir bir elden çıkarıp adete sanayiye tasfiyeye soyundular.

Özelleştirme adıyla Türkiye'nin pek çok sektör ve tesisini yok ettiler.

Mesela Et ve Balık Kurumu bunlardan biridir.

Rafinerilerle, petrokimya tesisleri diğer örneklerdir.

Alüminyum ve demir çelik fabrikaları öyle.

Keza özelleştirmelerle kağıt üretiminin tamamen sonlandırılması bu facianın bir diğer örneği.

SAHİBİ DEVLET DEĞİL, MÜTEAHHİTLER

Düşünün Balıkesir'deki SEKA fabrikası sadece 1 milyon dolara yandaş Albayraklar'a satıldı ki sadece arazisi onlarca milyon ediyor.

Yaşananlardan hareketle özet hüküm şudur:

AKP iktidarlarının bilançosu eşittir devasa borçlanma ve kamu kıymetlerinin özelleştirme adıyla yandaşlara devridir.

Diyeceksiniz ki ama yeni yapılan dev projeler?

Mesela Körfez geçişi yani Osman Gazi köprüsü!

Mesela boğazda Yavuz Sultan Selim köprüsü!

Mesela Avrasya tüneli!

Mesela üçüncü havalimanı!

Mesela yapımı süren Çanakkale Köprüsü!

Bunlar mega projeler değil mi?

Bunları neden görmezden geliyorsunuz?

Bu yanıltıcı sorunun cevabı şudur:

Doğrudur, bunlar gerçekten büyük projeler.
Ancak sahibi devlet değil.
Bunları yapanlar seçilmiş müteahhitler.
Sahipleri de onlar.
Sözleşmelerine göre 20-25 yıl boyunca bunlara garanti para ödenecek, mülkiyetleri sonra devlete geçecek.

DOLARLA GARANTİLER

Peki bu projeleri Yap-İşlet-Devret diye yapan müteahhitlerin kazanacağı para mı?

Abartısız onlarca milyar dolar.

Yapılanların devlete maliyeti ise ederinin en az 10 katı.

Anlaşmalarla araç geçiş garantileri verilmiş.

Mesela Osman Gazi Köprüsünde günlük 40 bin araç geçişinin garantisi söz konusu.

Oysa geçen araç sayısı günlük ortalama 21 bin.

Yıllık toplamda 6 milyon 139 bin geçmeyen aracın parasını, garanti kapsamında hazine yani devlet, o köprüyü yapan müteahhitlere ödüyor.

Yavuz Sultan Selim köprüsünde de benzer tablo var:

Köprüyü yapan müteahhide verilen günlük araç geçiş garantisi 135 bin.

Başka bir anlatımla yıllık olarak 49 milyon 275 bin araç garantisi verilmiş.

Bir yılda gecen araç sayısı ne kadar mı?

Sadece 15 milyon.

34 milyon geçmeyen aracın parası yine tıkr tıkr devlet tarafından seçilmiş o müteahhitlere ödeniyor.

Avrasya Tüneli geçişinde durum farklı değil.

Orada yıllık 25 milyon araç garantisi verilirken, 16 milyon araç geçmiş.

9 milyon küsur geçmeyen aracın ücretini yine devlet öde-
miş.

Devlet bunları elbette hazineden ödüyor ki bunun açıklama-
ması şudur:

SEÇİLMİŞLERE ONLARCA MİLYAR DOLAR

İstanbul ve o köprülerle alakası olmayan yani üstünden
bir kez olsun geçmeyen örneğin Artvin veya Malatya'da ya-
şayan yurttaşlar bunun ceremesini çekiyor.

Geçenler de çok pahalı geçiyor.

Şimdi bu köprüleri nasıl iktidar yaptı der ve onun icraatı
gibi sunarsınız?

AKP'nin burada yaptığı sadece birilerinin açıktan zengin
edilmesi değil midir?

Ama bu gibi eserler başka türlü yapılamaz demeyin.

Yapılır ve geçmişte yapıldı.

İşte Merhum Demirel'in yaptırdığı Birinci Boğaziçi Köp-
rüsü.

1970'lerin başındaki fakir Türkiye o köprüyü yapabildi
ise bugünkü Türkiye niye yapamamış?

Kıyamet koparılması gereken husus şudur:

Üçüncü havalimanı dahil pek çok mega projede alınan
kredilere devlet kefil olmuştur.

Bunun tek bir açıklaması vardır:

Devletin seçilmiş isimlere açıktan sermaye aktarmasıdır.

Dünyanın hiçbir yerinde Yap-İşlet-Devret ekseninde ya-
pılan projelerdeki kredilerde devlet kefil olmamıştır.

Bunun tek istisna örneği Türkiye'dedir.

Pardon ama devlet madem kefil olup riske giriyor, o pro-
jeleri neden kendisi ihale edip yaptırmadı?

HAVUZ MÜTEAHHİTLERİ

Öyle ya esas olan para ve kefalet değil mi?

Bu yapıların devlet hukuku bağlamında açıklanması mümkün değildir.

Şimdi gelin aldıkları kredilere hazine garantisi verilen müteahhitlere bakalım.

Pek çoğu telefon dinlemelerine takılan isimler ki o tape-lerde bir telefon mesajı ile karşılıksız olarak yüz milyon dolar talep ediliyor ve o talep anında yerine getiriliyor...

Allah aşkına dünyanın neresinde kim kime yüz milyon doları bir telefon mesajı ile verir?

Hem niye versin?

Üstelik bunu bir kişi değil, aynı projedeki müteahhitlerin nerede ise tamamı yapıyor.

Telefon ricası ile verilen para toplamı 630 milyon dolar.

TL olarak karşılığı 4 milyar yani eski parayla 4 katrilyona yakın!

Soru şudur:

Bir insan bir telefon ile 100 milyon doları niye verir?

Bunun pratikte izahı şudur:

Ya korkuyordur.

Ya umuyordur.

Eğer bu ikisi ise çok kötü.

BİR ALO İLE 100 MİLYON DOLAR

Veya Allah rızası için veriyorlardır ki, havuz medyasına para aktarmakla böyle bir rızanın elde edilmesi söz konusu olamaz.

Bu müteahhitler üçüncü havalimanı ve diğer ihalelerde aldıkları işlerden ne kadar çok kazanıyorlar ki, edilen bir te-

lefon ile anında abartısız bin küsur adet lüks konut parasını feda edebiliyorlar?

Türk kamuoyu bu hadiseyi hiç tartışmadı.

Türk iş dünyası pas geçti.

Türk halkı işi kavrayamayınca oralı olmadı.

Kendine neo-liberal diyen “yetmez ama evetçiler” ise tam tersine bütün bunlara alkış tuttular.

Bir başka önemli ayrıntı:

Adına mega denilen İstanbul aksenli o büyük ihaleler niçin Türk Lirası ile değil de döviz ile yapıldı?

Güya “yerli ve milliyim” deyip bunu seçim meydanlarında istismar edenler neden gavur parasını tercih ettiler?

Döviz ile ihale yabancı parayı dolaylı olarak milli para ilan etmek değil mi?

HAZİNE GARANTİSİ NEDEN?

Verilen hazine garantilerine ilaveten, o müteahhitlere ek olarak kur artışından büyük, çok büyük servetler transfer etmenin nedir adı?

Bütün bunlar ihale yapılırken nasıl düşünülmez?

Adam köprüyü dolar 1.8 fiyatıyla inşa etti.

Ödeme ise neden günlük kura göre?

Dolar şimdi 5,5 lira.

Sadece kur artışından adamlar birkaç ayda ilave birkaç köprü parası kazandılar.

Diyelim o zaman acemilikten bunu göremeyip atladılar.

Bugün neden düzeltmiyorlar?

Niçin o müteahhitler çağrılıp anlaşma revize edilmiyor?

AVM'lerde döviz ile kira olayına müdahale edilirden, bunlara neden kayıtsız kalınıyor?

Oysa dövizle kira olayı meblağ olarak bu dolar ile ihalelerin yüzde biri etmiyor. Ayrıca kira konusu kamuyu değil şahısları ilgilendiriyor.

Tekrar ediyorum, anlaşma var ise, çağırırsın firma sahiplerini, oturur o anlaşmayı yeniden yaparsın yani bu mümkün.

Bu yapılmadı ise nedir bunun perde arkası?

NİÇİN HÂLÂ DOLARLA?

Yurt dışında kredi dilenen bir ülke, bu müteahhitleri masaya niçin çağırıyor?

Gazete havuzunu doldurmak için pek çok müteahhitten yüz milyon dolar istenebilirken, ülke için neden kur artışı bakiyesi olan devasa paralardan vazgeçin denmiyor?

Yahu bu adamlar eski kur ile inşa edip bitirdikleri projeleri, kur artışı dolayısı ile ilave olarak iki misli para kazanacaklar.

Evet dövizin yükselmesi ile zaten yüksek olan maliyet ikiye çarpılmış oldu.

Millet iki kere kazıklandı.

Seçilmiş müteahhitlere iki kere servet aktarıldı.

Diyecekler ki, efendim ticaretin kuralı yani kâr ile zarar ortak.

Hayır değil.

Türkiye’de kur hiçbir zaman geriye gitmemiş, hep yükselmiştir.

Dolayısı ile zarar ihtimali sıfırdır.

Oysa kurun yükseleceği ihtimali her zaman vardır ve muhtemeldir.

Bu itibarla ihaleyi yapanların bunu dikkate almamaları niye?

Bu durumda perde gerisinde bazı şeyler aramak gerekmiyor mu?

Bakın bu iktidar döneminde müteahhitler zora girince bunun tersi şeyler oldu.

GEBZE-HALKALI'NIN SORUMLUSU?

İşte bir örnek:

Hatırlayalım, Marmaray boğaz geçişi uzun yıllar önce açıldı.

Peki Marmaray hattının iki tarafı olan demiryolu inşası neden bu kadar gecikti?

Evet Gebze-Halkalı hattı hâlâ niçin ortada yok?

Cevap şudur:

İhale yapıldı.

Doğuş Grubu yabancı ortakla işi aldı.

Ancak sonra aldığı fiyatla taahhüt ettiği işi yapamayacağını gördü ve işi yapmadı.

İlginçtir bu konu medyadan gizlendi ve haber bile olmadı.

İstanbul, Gebze-Halkalı arası yıllar yılı çile çektir, niye mi?

Doğuş Grubu taahhüdünü yerine getirmediği için.

Ve iktidar bu Doğuş'a göz yumdu.

Bırakın cezalandırmayı ödüllendirdi.

İşte bilgi:

Aynı firmaya yaptığı bu rezillikten sonra İstanbul'da metro ihaleleri verildi.

Dünyanın hiçbir yerinde böyle bir şey olmaz.

Taahhüdünü yerine getirmeyene milyar dolarlık yeni iş verilmez, ceza verilir.

Ama Türkiye'de bunlar oluyor, niye mi?

Çünkü Doğuş Grubu iktidarın seçilmişlerinden.
Sahibi Ferit Şahenk malum ayrı zamanda medya patronu.
Star TV ile NTV onun.
Şimdi gördünüz mü bir dönem Türkiye'nin en prestijli haber kanalı olan NTV'nin neden iktidara yalakalık yaptığını!

O MÜTEAHHİTLERE NEDEN GÜRLEMEZ?

Yaşananlarla kanıtlı.

Türkiye'de artık seçilmiş müteahhitler taahhütlerini yerine getiremeyince bir şey olmuyor.

Buna mukabil tamamlanıp hizmete geçen bir işte bile kur artışı ile ihale bedelinin birkaç misli kâr etmek mümkün.

Cevap arıyorum, iktidar ile bu müteahhitler arasındaki nasıl bir ilişkidir ki susuluyor?

Tayyip Erdoğan gibi önüne gelen herkese ayar veren biri, bu haksız kur kazancına nasıl ve neden susar?

Niye o firmalara ve sahiplerine herkese gürlediği gibi gürlemez?

Gerektiğinde Putin'e, Turmp'a bile laf çakan Erdoğan, üçüncü havalimanı müteahhitlerine karşı niçin bu kadar şefkatli ve koruyucu?

Ve bu suskunluk Türk kamuoyunda hiç tartışılmıyor.

Gerçek gazeteciler bu konuda soru soracak zemini bulamıyor, zira Erdoğan onların karşısına çıkmıyor.

Karşısına çıkanlar pardon davet edilip oturtulanlar ise gazeteci değil.

Her biri gazeteci kılıklı işbirlikçi lejyoner jurnalist!

Peki muhalefet partileri mi?

Onlar zaten yoklar!

İleriki sayfalarda kanıtlayacağım, pek çoğu işbirlikçi.

Kimileri rehin, kimileri görevli.
Kimileri muhteris, kimileri zavallı.

KORKAN YARGI KURUMU

Yargı mı dediniz?

Onları da geçelim.

Aralarında yiğit yargıçlar var lakin öyle bir iklim yaratıldı ki herkes siperde.

15 Temmuz'daki Fetullah ihaneti sonrasında onlar da korkuyor.

"Beni de FETÖ'cü ilan ederler" endişesi ile iktidarın isteği şekilde karar veriyorlar.

Vermezlerse mi?

Bedel ödüyorlar.

İşte Deniz Feneri soruşturmasını yapan savcılar örneği ortada.

Suçta ve iktidara yakın isimlere ulaşınca, anında görevden alındılar.

Dahası, haklarında soruşturmalar açıldı ve sürüldüler.

Keza Man Adası hadisesindeki yargıçlar diğer örnek.

Verdikleri karar sonrasında bir gece yarısı 3 yargıç anında uçuruldu.

Öyle olunca da, telefonla salma salınması ve benzeri kirlili hadiseler yargı tarafından FETÖ'nin rezil torbasına atılıp paklandı.

Fetullah'ın bu ülkeye ve dinimize yaptığı türlü kötülüklerden biri budur.

Bu gibi şeylerin kapatılmasının önünü açtı.

FETÖ Türkiye'yi o kadar çok kirletti ki, iktidarın vesile olduğu yolsuzluklar göz ardı edildi.

FETULLAH'IN YOLSUZLUK DERDİ HİÇ OLMADI

Bu arada şunu belirtelim:

Fetullah casuslarının 17-25 Aralık operasyonlarında amaç yolsuzlukların çıkarılması değildi.

Gayeleri yolsuzluklar argümanı ile Tayyip'i indirip iktidarı devralmaktı.

Buradan hareketle yolsuzluk kullanılıp Tayyip'e FETÖ darbesi yapıldığı yorumu kulak ardı edilemez.

Fetullah alçağı yolsuzluklara gerçekten karşı olsaydı Deniz Feneri olayında Tayyip ile yan yana durmazdı.

Fetullah casusunun hayatının hiçbir döneminde böyle bir derdi olmadı.

Gazetesi *Zaman* hiçbir zaman yolsuzluk haberi yapmadı.

Yapması da eşyanın tabiatına aykırı.

Öyle çünkü bizzat kendisi harami.

Hizmet dayatması ile onlarca yıl herkesten haraç topladı.

Vermeyenlerin üstüne gitti.

Bir örnek:

Fetullah casusları, MHP listesinden Adana Büyükşehir Belediye Başkanı seçilen Aytaç Durak'tan himmet adına kendi şirketlerine ihale ister.

AYTAÇ DURAK ÖRNEĞİ

Aytaç Durak "hayır" der.

Cemaatin polisi ve savcılarını harekete geçer ve Aytaç Bey hakkında uyduruk bir dosya hazırlar.

O dönem Fetullah yoldaşı olan AKP iktidarı bu şikayet ile dosyayı dikkate alarak yeni seçilen Aytaç Durak'ı görevinden alır.

Durak hakkında 32 ayrı konudan soruşturma açılır.

5 yıl sonra yargı kararı netleşir.

Aytaç Durak tamamından beraat eder ama 5 yıllık görevinden 4 yılını yapamaz.

Tuhaftır, Bahçeli kendi partili belediye başkanına FETÖ korkusu ile o günlerde sahiplenememiştir.

Hülasa FETÖ önüne gelenden haraç isteyen bir çeteydi.

FETÖ'cü yargıçlarla polisler tehdit ve şantajlarla yüzlerce işadamını haraca bağlamıştı...

Bu paralarla da dünyanın 180 ülkesinde CIA'ya hizmet veren okullar kurmuştu.

Buradan hareketle Fetullah'ın 17-25 Aralık operasyonları ayrı bir kategoride değerlendirilmelidir.

YOLSUZLUKLAR DOĞRUYDU

Evet, orada yolsuzluklar kullanılıp Türkiye'ye darbe yapmak istendi.

Ancak üstüne gidilen yolsuzluklar gerçek, yani belgeliydi.

Fetullah'ın amacı yolsuzluklarla mücadele etmek değil, Türkiye'yi ABD mandası yapmaktı.

İktidarın yolsuzluk iddialarına suçüstü sürecindeki tavrı ise gelecek adına insanı ürkütüyor zira bunlar iktidarı kolay teslim etmezler.

Düşünün yayınlanan telefon tapelerine rağmen üçüncü havalimanını yapan o müteahhitlere ilave olarak onlarca milyar dolarlık başka ihaleler verildi.

Aslında ihale dediğime bakmayın, açıktan iş verildi demek gerekiyor.

Niye mi?

Yapıların kitabına uydurulmasından.

AKP iktidar olalı beri ihale yasası tamı tamına 186 kere değiştirildi.

Şaka yapmıyorum 2002'den bugüne bu aynen oldu.

Niçin mi?

İstenilen işi, istenen müteahhide vermek için.

AKP İLE 186 KERE DEĞİŞEN YASA

Evet, işe ve adama göre yasalar yapıldı.

Müteahhit şirketinin özelliklerine göre kanunlar çıkarıldı.

Yasa öyle değiştirilince, istenilen iş, istenilen kişiye gidiyor.

Hayır öyle değil diyemezler zira 186 kere yasa değişikliğinin başka izahı olamaz.

Gelelim TOKİ olayına:

Soruyorum, iktidar her alanda özelleştirmeci iken, konut yapımında niçin komünist pardon devletçi?

Sakın ülkemizde yeterli sayıda konut üretecek müteahhit yok demeyin, çok çok fazlası var.

O kadar ki Almanya'da toplamda 37 bine yakın müteahhit varken Türkiye'de bu rakam 350 binin üstündedir.

Bir başka savunmaları ucuz konut olayıdır.

TOKİ güya fakire ev için öne çıkarılmış.

Bu doğru değil.

TOKİ'nin projelerine bakın ağırlıklı olarak pahalı konutlar.

Hadise şudur:

TOKİ bir paravan.

Amaç yapılacak ihaleleri kendi yandaşlarına vermek.

Yasaya göre TOKİ istediği işi istediğine verebiliyor.

TOKİ İLE DİNCİ BURJUVA YARATMAK

Ondan önemlisi elinde bulundurduğu imar yetkisi ile belediye itirazlarını aşabiliyor...

Bu şekilde inşaat sektörü ile yandaş bir sermaye oluşturulmak istendi.

Başka bir ifade ile inşaat sektörü ile dinci bir burjuvazi var edildi.

Bakın TOKİ neden kalkan yapıldı sorusuna somut örnek. Ankara'da yaşayanlar bilir.

Eskişehir yolu üzerinde Armada isimli bir AVM var.

Onun tam karşısında Next Level alışveriş merkezi ile gökdelenleri.

Burası Ufuk Üniversitesi'nin malı idi.

Üniversite yönetimi dedi ki, Üniversiteye yeni bir bölüm için bina yapacağız.

İzin vermediler.

Niye mi?

Üniversite burada yeni bir fakülte açarsa, bölge, trafik olarak yoğunluk kazanır diye.

Ve sonrası...

Üniversitenin bina yapmasına olur verilmeyen o araziyi TOKİ kamulaştırdı.

Sonrası ürpertici.

KİM BU ADAM?

TOKİ yasal yetkisine dayanarak arunda imar değişikliği yaptı.

Akabinde Ankara'nın en kıymetli bu arsasını bir isme verdi.

O isim, o çok kıymetli arsaya üç devasa gökdelen konurdu.

O gökdelenlerin en büyüğüne de Ankara'nın en büyük AVM'si yapıldı.

Masal anlatmıyorum, aktardıklarım aynı ile vaki.

Üniversitenin bina yapmasına izin verilmeyen arsaya el konulup üç dev gökdelen inşa edildi.

Ve TOKİ buna aracı.

Gelelim en önemli hususa:

Oraya gökdelenlerle AVM konduran isim kim midir?

İnşaat sektöründe adı ilk defa duyulan genç bir adam!..

İsmi Fatih Erdoğan.

Tayyip Erdoğan'ın Rize Güneysu'dan çok yakın köylüsü.

Fatih Erdoğan'ın eşi de AKP'nin Merkez Karar Kurul üyesiydi.

MUHALEFET ARANIYOR

Dizi veya film senaryosundan bahsetmiyorum, tablo ay-nen budur.

Öyle ise söyleyin, TOKİ'nin bu yaptığı nasıl açıklanmalı?

Sadece TOKİ'de yaşananlar on hükümet yıkacak faciada iken muhalefet milletvekilleri ayaküstü nutuk atmanın öte-sinde bir muhalefet yapmadılar.

Mesela biz ekrandan çağrı yapmamıza rağmen, gidip o gök-delenin kapısında basın toplantıları yapıp çadır kurmadılar.

Ve burada bir not daha:

Ankaralılar ve yolu Ankara'dan geçen eskiler bilir.

Eski terminal...

Yine şehrin göbeğinde.

Ve onlarca dönüm arazi.

Bitişğinde Ankara Büyükşehir Belediye Merkez Binası.

Orada devasa çarşılar ve gökdelenler yapılıyor.

Yapan kim mi?
Aynı isim.
Yani Fatih Erdoğan!..

İSTANBUL'A İHANET ETTİK DEMEK!

Bu örnek münferit değil.

İstanbul'da da benzer çok örnek var.

O kadar ki her an beklenen büyük deprem sonrasında toplanma merkezi olarak ayrılan kamu arazileri bile imara açılıp yandaşlara verildi.

Evet deprem toplanma alanlarında şimdi gökdelenler var.

Rant uğruna koca İstanbul iğdiş edildi ki bu durumu biz-zat Tayyip Erdoğan şöyle açıklamıştır:

"İstanbul'a ihanet ettik... Ben de bundan sorumluyum..."

Bu itiraf, sözün bitmesidir...

Hal bu iken yani, İstanbullu itiraf edilen ihanete şu ana kadar sandıkta net bir tepki vermedi.

2019 Mart'ındaki mahalli seçimde verir mi, bekleyip gö-receğiz.

Dahası, güzelim İstanbul'un silueti bile kirletildi.

Siluetin paraleline dikilen rant minareleri o kutlu şehri-mizin kalbine hançer gibi saplandı.

Sultanahmet'in resmettiği o güzelim silueti kirleten ise imam hatipli bir müteahhit.

Yazılanlara göre Tayyip Erdoğan'ın Fatih İmam Hatip Li-sesinden sınıf arkadaşı.

O kadar ki Erdoğan ile okudukları o lisenin yeniden in-şasını cebinden yapmış.

SİLUETİ KİRLETEN BAKIN KİM?

Aynı ismin AKP'nin Söğütözü yakınındaki İstanbul İl Başkanlığı binasını da cebinden yaptığı iddia edildi

Peki böyle bir isme İstanbul'un silüetini kirliletecek şekilde imar izni verilmesini nasıl okumalıyız?

Eleştirilerden rahatsız olan Erdoğan bir gün "Benim bundan haberim yoktu" dedi.

Havalimanı sahil yolunu da yani Zeytinburnu'nda yapılan devasa gökdelenin varlığından Tayyip Erdoğan gibi her şeye hakim birinin haberi olmaması mümkün müdür?

Diyelim öyle!

Peki neden tıraşlanıp yıkılmadı?

Erdoğan istese bu pekala olurdu.

İstanbul'da bunun emsali var.

Taksim yakınında yapılan bir otel bu şekilde tıraşlanmadı mı?

Şu halde her şey ortada değil mi?

ŞEHİR HASTANELERİ PEŞKEŞİ

Ve Şehir Hastaneleri parantezi.

Ne midir bu proje?

Şehir merkezlerinde var olan hastanelerin kapatılıp, şehir dışında yeni hastaneler inşa edilmesidir...

Başka bir anlatımla devlet yerine hastane müteahhitleri ya da holdinglerinin sağlık hizmeti vermesidir.

Nasıl mı olacak?

Devlet, hastaları bu müteahhite pardon hastanelere satacak.

Bir diğer ifade ile hasta garantileri verecek.

Avrupa ülkelerinin deneyip terk ettiği bir sistem.

Dedik ya işin merkezinde yine yandaşlar var.

Hastaneyi onlar yapıp işletiyor.

Söyleyin önceliği para ve kâr olan bir işe hizmet denilebilir ve orada kalite olabilir mi?

İşte birkaç madde ile şehir hastaneleri olayının özeti:

SAĞLIK PARALI VE PAHALI

-İhaleyi alan firmaya, hazine arazisi bedava verilir.

-Devlet firmaya 25-30 yıl sürekli kira ödemesi yapmayı, hazine garantisi vererek kabullenir.

-Sözleşme süresi 49 yıla kadar çıkarılabilir.

-Hastane çevresindeki tesisleri yüklenici firma işletir, gelir onundur.

-Hastane ve çevresindeki yapılardaki işletmeler her türlü vergi-harçtan muaftır.

-Hastanelere devlet tarafından %70 doluluk garantisi verilmektedir.

-Şehir Hastanesinin çevresindeki Devlet Hastaneleri kapatılacak ve kadroları Şehir Hastanesine devredilecektir.

-Kapatılan Devlet Hastanelerinin bina ve arazilerinin tasarrufu da yüklenici firmaya bırakılacaktır.

-Sağlık tamamen paralı ve pahalı hale getirilmektedir.

-Şehir Hastanesi yapılan illerde yatak sayısı artmamaktadır. Denizli’de 1000 (Bin) yataklı Şehir Hastanesi kurulacak. Denizli Merkezdeki kapatılacak. Devlet Hastanelerindeki yatak sayısı zaten 995 idi!

-Şehir Hastaneleri, İhale Kanununa tabi değildir.

BUNUN ADI PEŞKEŞ

2010 yılında “İhale Yöntemi” ile yapılan 1200 yataklı Erzurum Devlet Hastanesi 193 milyon TL bedelle tamamlanmıştır.

Fakat Kayseri Şehir Hastanesi'nin (1538 Yatak) sabit yatırım tutarı 427 milyon TL'yi geçecektir.

Devlet Kayseri Şehir Hastanesi için yüklenici firmaya 25 yılda 3 milyar 443 milyon TL kira bedeli ödeyecektir. Yani Kayseri Şehir hastanesi için firmaya ödenecek 1.5 yıllık kira bedeli karşılığında 1200 yataklı bir devlet hastanesi yapılabilir.

-İngiltere'de yapılan çalışmalar, 1 adet Şehir Hastanesi için harcanan parayla, 3 adet Devlet Hastanesi yapılabileceğini ortaya koymuştur.

-Sağlık çalışanları, taşeron işçi haline getirilecektir. Böyle bir faciayı bile millete reform diye satabildiler.

En hazine olanı millet bunu yine büyük hizmet olarak satın alabildi.

Bunun adı Türkiye'nin olgularla değil, algılarla yönetildiğidir.

BETONA BOĞDURULAN ÜLKE?

Yıkım olan bir işi, yapım olarak kabul görebilmesinin başka izahı olamaz.

Ve maalesef Türkiye'nin en büyük sorunu aslında algı istilasası altında olmasıdır.

Ülkemizde artık bir işin ne olduğu, bir kişinin ne yaptığı değil, nasıl bilindiği önemli ve geçerlidir.

İleride değineceğiz, Tayyip Erdoğan'ın eğitimsiz kitleleri ele geçirmesinde temel olgu işte bu, yani algıyı kontrol edebilme mekanizmaları kurması ve de algı mühendisliği koşullarını yaratıp toplumun yarısını kendine ram etmesidir.

Konut inşaatı, hastane derken betonla devam edelim.

İktidar 16 yıl sonunda Türkiye'yi betona boğdurmuştur.

Sırf yandaş zengin yaratma ve günü kurtarma adına Türkiye'nin bütün kaynakları toprağa gömülmüştür.

Türkiye malum zaten kaynağı kıt bir ülke.

Tasarruf yapamıyor.

Dışarıdan borçlanmak zorunda.

AKP, 16 yıl boyunca hem sattı, hem borçlandı.

Yukarıda yazdık, 2002'den bugüne dışarıdan alınan borç 330 milyar dolar.

YÜZLERCE MİLYAR DOLAR SAVRULDU

Buna 68 milyar dolarlık özelleştirmeyi ekleyin, rakam 398 milyar dolar eder.

Maalesef bu kaynağın önemli miktarı betona gömüldü.

İlgili birimler açıklama yapıyor.

Diyorlar ki Türkiye'de 2.5 ile 3 milyon arası konut fazlası var ve satılamıyor.

Bunun anlamı yüzlerce milyar doların atıl hale getirilmesi değil mi?

Bir daire maliyetini ortalama 200-300 bin lira olarak düşünürsek söz konusu atıl para yüzlerce milyar dolardır.

Söyleyin kimdir bunun sorumlusu?

Planlama politikası olmayan ve inşaat yapmayı cihat-gaza gibi sunan siyasi heyet değil mi?

Evet iktidar fabrika yapmak yerine beton demiş ve Türkiye'yi gömmüştür.

16 yıllık AKP iktidarı sürecinde kamu tarafından üretim yapacak tek bir tesis bile kurulmamıştır.

Beton faciası bağlamında iktidar içinden bir anekdot:

Yıllar önce dinlemiştim.

TAYYİP İLE ALİ BABACAN'IN BETON TARTIŞMASI

Ali Babacan ekonomiden sorumlu bakandır.

Bir gün bakanlar kurulu toplantısında şunu söyler:

“İnşaat sektörü günü kurtarır ama geleceği kurtarmaz...
Ölü yatırımdır. İnşaat yerine üretime katkı yapacak alanlara
yönelmeliyiz...”

Ali Babacan'ın bu samimi teklifi şu sözle kesilir:

“Ali Bey inşaat sektörü kaç kaleme katkı yapıyor, biliyor
musun?”

Babacan araya giremeden devam edilir:

“Ekonomimizi bu sektör ayakta tutuyor. Bunu nasıl gör-
mezsın...”

Babacan'dan cevap:

“Efendim çok haklısınız. Yakın geleceği kurtarmak için
inşaat sektörü dinamo ancak uzun hatta orta vadede çözüm
değil... İnşaat biter, yapı paydos olur. En önemlisi inşaatın
üretime katkısı yok!”

Babacan'ın sözü bu kez sert şekilde kesilir:

“Hâlâ ne diyor bu... Senin amacın hükümetimizi sabote
etmek mi?”

Ali Babacan'ın yüzü bembeyaz olur:

“Esağfurullah efendim. Ben Türkiye'nin geleceği için
söyledim bunları...”

Aldığı yanıt şu olmuş:

“Biz Türkiye'nin geleceğini düşünmüyor muyuz?..”

KÜTAHYA HAVALİMANI REZALETİ

Bu diyalog ya da anekdotun anlattığı şudur:

AKP iktidarları sürecinde yönetim kolektif değildi ve
hele bugün hiç değil.

Amiyane tabirle emir demiri her zaman kesmiştir.

Öyle olmasa Osmangazi, Yavuz Sultan Selim köprüleri ve Avrasya Tünel geçişi ile üçüncü havalimanı ederinin 10 ve daha çok kat fazlalık bir maliyete rıza gösterilmezdi.

Bu dehşet maliyet faciası emin olun sadece bu projelerle sınırlı değil, abartısız onlarcadır...

İşte bir başka örnek:

Kütahya ilimizin nüfusu 200 küsur bin.

Buraya yine yukarıdakiler gibi bir modelle havalimanı yaptırılıyor.

Yapacak, işletecek ve devredecek.

Havalimanını yapana verilen yolcu garantisi yıllık 1 milyon.

Evet yanlış okumuyorsunuz.

200 küsur binlik bir şehre yıllık 1 milyon yolcu garantisi.

Peki ne kadar yolcu mu uçtu?

TBMM’de verilen soru önergesi üzerine açıklamak zorunda kaldılar: 4 yıl boyunca sadece ve sadece 171 bin kişi uçağa binmiş! Ki yıllık 42 bin kişiye tekabül ediyor.

Bir milyon garanti nerde, 42 bin uçağa binen yolcu nerde!

YANDAŞ İSİM

Evet 4 yılda 4 milyon yolcu geçecek diye garanti verilip, 4 milyon kişinin parası hazineden ilgili firmaya ödenirken geçen yolcu sayısı sadece 171 bin.

Şu ana kadar açıktan ödenen para ise tamı tamına 21 milyon euro.

Başka bir anlatımla açıktan 150 milyon (trilyon) TL.

Havalimanının maliyeti bu civarda...

Ancak daha uzun yıllar 1 milyon garanti yolcu ile ödemeler devam edecek.

Google'dan açıp bakın göreceksiniz. Bu havalimanını yapan şirket yandaş yani iktidarın çok yakını olduğu medyada kayıtlara geçmiş.

Şimdi anladınız mı yüzlerce milyar doların nerelere savrulduğu ya da aktarıldığını!

Ve heyhat bu süreçte ne muhalefet ne medyada yine ses yok.

Ahali ise yapıları hizmet diye alkışlayıp iktidara oy yağdırmaya devam ediyor.

Tekrar konuttaki faciaya dönelim:

Oluşan balon artık gizlenemiyor ve taşınamıyor.

Bırakın geçmişteki gibi maketten, bugün tapusu hazır evler satılamıyor.

İktidar bunları satma adına akıl almaz şeyler yapıyor.

Mesela bu aralar yüzde 25-30 ile mevduat toplayan bankaların bunlara ucuz kredi vermesi olayı...

MİLYONLARCA EV ELDE KALDI

Hoş bankalar dediysek özeller değil, devlet bankaları.

Aldıkları emir gereği bir ara yıllık yüzde 12 ile konut kredileri dağıttılar.

Bu durumu yıl sonu bilançosuna görev zararı diye geçecekler.

Peki bu neyin vazifesi?

Öncelikli görevi çiftçiye kredi vermek olan Ziraat Bankası müteahhitleri kurtarma adına nasıl böyle ucuz ve zararına kredi verebilir?

Böyle bir emri vermek de, kanunsuz bu emri yerine getirmek de suç değil midir?

Hele hele İşsizlik Fonunda bulunan 11 milyar lirayı kanuna rağmen kamu bankalarına aktarmak olacak şey midir?

Dedik ya, o paraları bu gibi yerlere aktarmak kanunsuzluk.

Ancak belli ki çok sıkıştılar ve mecbur kaldılar.

Aksi taktirde kamu bankalarının üç ayda bir yayınladığı bilançoları SOS verecekti.

Bu kredi kampanyalarına rağmen yine de yaprak kımldamıyor.

Milyonlarca ev elde kaldı.

Ve abartısız binlerce müteahhit iflas bayrağını çekti.

TOBB'a göre bir yıl içinde iflas edenlerin oranı yüzde 111'in üstünde.

İFLAS VE KONKORDATOLAR

O kadar ki kamuoyunda adı çok iyi bilinen şirketler bile bir bir konkordato ilan ediyor...

Keza pek çoğu bankalardan aldıkları borçları yapılandırmanın peşinde.

Düşünün, Ağaoğlu gibi inşaat sektörünün yıldızı olan bir firma bile "Batmadım" demek adına basın toplantısı yapıp fısıltıları dindirmeye çalışıyor.

Sektör o kadar zordaki, maliyetler yüzde 30 artmasına rağmen, yüzde 20'ye yakın fiyat kırıyor, lakin buna rağmen rağbet yok.

Nasıl olsun.

Mevduat faizlerinin yüzde 30'larda gezindiği bir tabloda kim yatırım adına ev alır?

Geride bıraktığımız son 10 yılda sektördeki canlılık faizin ve dövizin ucuz olmasındandı.

Faizlerin şaha kalkması ile konut yatırım aracı olmaktan çıktı.

En az 5-6 yıl böyle kalacak.

Türkiye'nin son 10 yıllık sözde büyüme rakamları da tüketim ile inşaat sektörü sayesindeydi.

Yüzde 7.5'lik sözde büyümeler betona ve lüks harcamalara endeksliydi.

Ve şimdi gerçeklerle yüz yüzeyiz.

Göreceksiniz inşaat sektöründeki kaosun çok ağır faturaları olacak.

Mesela inşaatların stop etmesiyle ilave olarak birkaç milyon yeni işsiz ortaya çıkacak.

Buna paralel olarak inşaatın yan sektörleri çökecek.

HAVALİMANI-ÜNİVERSİTE REZALETLERİ

Mobilyadan boyaya, çimentodan beyaz eşyaya, elektrik malzemelerinden fayansçıya abartısız onlarca sektör daralacak.

Bunun sonucu olarak, fabrikalar üretimi kısacak ve ilave işsizlikler ordusu ortaya çıkacak.

İnşaat sektöründeki çöküş ilave olarak finans yani bankacılık sistemini olumsuz etkileyecek.

Kredi veren pek çok banka zorlanacak.

Bu tablo bana biraz 1980'lerdeki Banker Faciasını çağrıştırıyor.

Pardon ondan kat be kat öte bir facia zira çok geniş bir kesimi alakadar ediyor.

Bunun yegane sorumlusu ise ülkeyi yönetenlerdir.

Bizzat resmi kaynaklardan teyit edildi.

2002'den bugüne 511 milyar dolar bu sektöre gömülmüş.

Alınan dış borçlar ile özelleştirme gelirlerine ilaveten bütçe gelirlerinin bir bölümü bile buraya aktarılmış.

O kadar zıvanadan çıkmış ki, düşünün her ile havalimanları ve üniversiteler yapılmış.

Yolcusu olmayan yerlere havalimanı dünyanın neresinde var?

Öğretim elemanı olmayan üniversite olur mu?

Bu iktidar döneminde oldu.

Sadece bir profesörün bulunduğu üniversiteler artık Türkiye'nin gerçeğidir.

Üniversite diye her ile abartısız onlarca devasa bina dikketsiniz ama öğretim kadrosu olmayacak...

PROFESÖRÜ OLMAYAN ÜNİVERSİTE

Bu yapılan aslında şuydu:

Hem, "Her ile üniversite yaptık" popülizmini yapmak, hem de o büyük binaları yandaş müteahhitlere inşa ettirip para kazandırmak.

Dünyada hocasız üniversite kurmanın tek örneği Türkiye, bunu yapan tek iktidar da AKP'dir...

Aynı şekilde her ile havaalanı yapmak yine birilerine para kazandırmak içindi.

İlginçlik her ile havalimanı ve üniversite yapan iktidarın öğrenci yurdu yapmamasıdır.

Evet bugün Türkiye'de hâlâ çok büyük yurt açığı var.

Düşünün milyonlarca ev stoku var ve satılamıyor.

Düşünün on küsur yıldır dünyada inşaat şampiyonuyuz.

Öyle iken büyük - küçük illerde on binlerce öğrenci sokakta, yani yurt binası eksikliğimiz var.

İktidar dağı-taşı betona boğarken, ısrarla ve inatla öğrencilere yurt yapmadı.

TOKİ ümmete hizmet uğruna Sudan ile Somali’de bedava mahalleler inşa ederken kendi öğrencilerimizin ihtiyacını karşılayacak mesken yapmadı.

ÖĞRENCİLER CEMAATLERE PEŞKEŞ

Bunun okuması söyleyin, “Öğrenciler kalacak yer bulamam ve cemaatlerin yurtlarına mecbur kalsın bakışı ” değil midir.

Lamu-cimi yok, bu yapılan ile iktidar çocuklarımızı cemaatlerin kucağına atıyor.

FETÖ bu yurtlar sayesinde devleşip başımıza bela oldu.

Diğer cemaatler bu sayede hâlâ mürit temin edebiliyor.

Öyle iken iktidarın yurt binası inşasından uzak durması niçin?

İnşaat sektöründeki yıkım uç veren ekonomik buhranın en önemli ayağıdır.

Benzer bir tehlike başka açılardan enerji sektörü için geçerlidir.

Maalesef enerjide bir balon oluşmuştur.

Önüne gelene teşvik verilerek dereler kurutulmuş ve enerjide gecekondulaşmaya gidilmiştir.

Enerji sektörü için bankalardan alınan krediler yine onlarca milyar dolar.

Geldiğimiz noktada enerji yatırımcıları zordadır!

Sanayii daraldığı için ürettikleri enerjiyi satacak yerleri daralıyor.

Bırakın yeni üretim sahâlarını, var olan sanayii bile yüzde 50 küsur kapasite ile çalışıyor.

Bu tablo enerji üretenlerin enerjisini yani malını satamaması ve kredilerini geri ödeyememesi demek.

9 AY ÖNCE DOLAR 6 LİRA OLACAK DEDİK

Durgunluğa giren bir ekonomide talepten fazla olan enerji arzı finans sektörleri için de risk.

Enerji yatırımcıları borcunu ödeyemeyince bankalar bundan olumsuz etkilenecek.

Bankaların etkilenmesi demek direkt olarak ülkenin ve vatandaşın etkilenmesi demek.

Bankalarda vatandaşın 189 milyar dolar döviz ve ona yakın TL mevduatı var.

Bahsedilen krediler işte bu mevduatlar ile dışarıdan alınan borç paralarla veriliyor.

Bankalar kredilerini tahsil edemeyince, bankada parası olanlar da haliyle geri alamayacak.

Hadise zincir misali birbiriyile bağlantılıdır.

2018'in başlarında *Aydınlık* gazetesindeki köşemde konutta oluşan balonun ilkbahar sonrası patlayacağını haber veren birkaç makale yazdım.

Doların 5 lirayı aşıp 6 liraya yelken açacağını altını çizdim.

İlaveten alınan baskın seçim kararının eşikteki büyük ekonomik krizden kaçış olduğunu yine defalarca belirttim.

Aynı şekilde *Ulusal Kanal*'daki programımda abartısız her hafta bunları söyledim ki arşivde bunlar mevcuttur.

DOLAR VE TRUMP

Hayır bunları yazdım ve bildim diye övünüyor değilim.

Benim gibi çok sayıda isim benzer şeyleri yazıp söyledi.

Söylemek istediğim inşaattaki çöküş ile ekonomik buhranın aşikar olmasıydı.

İfade ettiğimiz gibi iktidar da bunu bekliyordu.

Bahçeli'nin iktidardan görev alarak erken seçim demesi, bu krize tutulmamak adınaydı.

Buradan hareketle bugünkü büyük ekonomik çöküşü bir yerlere bağlamak ve onları sorumlu ilan etmek komedinin ötesinde ayıptır.

Ne imiş efendim Türkiye'ye ekonomik savaş ilan edilmişmiş!

Ne imiş efendim doları Trump patlatmışmış!

Ne imiş efendim üst irade Türkiye'ye karşı harekete geçmişmiş!

Peki Trump doları nasıl patlatmış?

Tweet atarak!

Demiş ki, "Evanjelist papaz olayından ötürü Türkiye'ye kızgınız."

İyi de aynı Trump, Avrupa Birliği'ne karşı çok çok daha ağır şeyler söyledi.

Keza Çin'i her gün dövüyor.

KRİZİ BEKLİYORLARDI

Dahası, Trump her ikisine gümrük duvarları örüyor.

Öyle iken euro ile yuan niye düşmedi?

Demek ki Trump bahane!

Ekonominiz kötü yani kırılgan ise her şeyden etkileniyorsunuz.

Hasta iseniz ve bünyeniz zayıf ise en küçük olumsuzlukta yatağa düşersiniz.

Türkiye'nin durumu budur.

Söylenenler sorumluluğu başkalarına atmaktır ve AKP iktidarı hep bunu yapıyor.

Evet iktidar krizi biliyor ve bekliyordu.

Normal seçim zamanına 17 ay daha varken baskın seçime onun için gitti.

Şubat 2018 sonunda 3.8 olan dolar bugün 5.5 lira ise bunun açıklaması kriz ve çöküştür.

9 aylık yüzde 50 devalüasyon zaten tek başına ekonomik vurgun demektir.

Türk halkı 9 ayda yüzde 50 yoksullaşmıştır.

Düşünün, Türkiye’de asgari ücret artık 280 dolar civarıdır.

Peki Tayyip Erdoğan’ın klasik yaklaşımı ile, 4 kişilik bir aile her öğün bir simit yiyip bir bardak çay içse bile bu para yetiyor mu?

Yetmiyor!

HİPER ENFLASYON GÜNLERİ

Açlık sınırının 1900 lira olarak açıklandığı Türkiye’de asgari ücret 1600 kûsur lira değil mi?

Tüketici enflasyonu TÜİK rakamlarına göre bile yüzde 24.5’tir.

Üretici enflasyonu ise yüzde 45’lerde.

Üretici enflasyonunun yüksek olması tüketici enflasyonunun daha da yükseleceğinin somut belgesidir.

Bunun bir başka adı ise Türkiye’nin hiper enflasyon sürecine girmesidir.

Öyle zira üreten fiyat artışını malına yansıtmazsa kendisi batacak.

Öyle ise hâlâ nasıl kriz yok diyebiliyorlar?

Bu arada şunu sormadan geçemeyeceğim.

Ey iktidar!

Dolan Trump patlattı anladık.

Peki enflasyonu o mu yükseltti?

TÜİK ve enflasyon deyince maalesef yakın geçmişte şu hadiseye tanıklık ettik.

Eylül enflasyonu aylık yüzde 6 küsur gelince iktidar harekete geçti.

Hareketten kastım acil tedbir paketini ilan etmek değil, verilerden hareketle o oranı belirleyip açıklayan birimin başındaki ismi görevden aldı.

BU ADAM GÖREVDEN NİYE ALINDI?

Adı: Enver Taştı.

TÜİK Başkan Yardımcısı.

Bu isim artık görevde değil.

Onun yerine damat Berat Albayrak'ın elemanı Yinal Yağan oraya atandı.

Soruyorum, bu atama sonrasında enflasyon düşer mi?

Yoksa iktidarın enflasyonu durdurmak için bulduğu yöntem bu mudur?

Hayır, iktidarın bu kadar çılgınlık yapacağına ihtimal vermek istemem.

Rakamlarla oynamaz, zira ileride sonuçlarının çok daha kötü olacağını kestirir.

Ancak yapılan bu atamanın içerde ve dışarıda kuşku yaratacağı kesindir.

Peki Türkiye'nin istatistik ve rakamlarla oynadığı kuşkusuyayılsa ise bu ülkeye dışarıdan para gelir mi?

Aslında açıklanan enflasyon zaten kuşkuyla dolu.

Fiyatlar ortada.

Gerçek tüketim mallarında enflasyon artık yüzde 40'lar-da ve hatta üstünde.

Enflasyon sepetine konan ama hiç kimsenin satın almadığı kalemler ile oran düşük tutulmaya çalışılıyor.

İŞSİZLER ORDUSU

Böyle iken şimdi o birime Berat Albayrak'ın bir yakınının atanması hiçbir şey yapılmasa bile şayialara sebep olacaktır.

TÜİK bağlamında tartışılan bir başka konu başlığı işsizlik oranlarıdır.

İşsizliği yüzde 11 olarak açıkladılar.

Bu oran doğru olamaz.

Ekonomideki sivil toplum örgütlerine göre gerçek işsizlik yüzde 20'lerin üstünde.

Genç işsiz oranı ise yüzde 29.

Türkiye'de iş kurumuna gidip iş arıyorum demeyen hiç kimse işsiz sayılmıyor.

Oysa bu ülkede işsizlerin abartısız üçte ikisi, o kuruma gidip bana iş bulun demiyor.

TÜİK'in açıkladığı bu oranlara Mahfi Eğilmez, Faik Öztürk ile Cihan Paçacı gibi eski ekonomi bürokratları da veriler ışığında itiraz ediyor.

Kriz ile beraber işsizlik bütün bu gizlemelere karşın artacaktır.

Mesela stop eden inşaat sektöründen ilave olarak 2 milyon işsiz bu tabloya eklenecektir.

İnşaat stop edince onun yan sektörleri daralacağından aynı şekilde o kesimden de ilave işsizler katılacaktır.

EKONOMİDE GÜVEN YERLERDE

Yatırımlar durdurulduğuna göre!

Fabrikalar iflas edip yakılmaya başladığına göre!

Her gün onlarca şirket konkordato ilan ettiğine göre!

Yine her gün şirketlerin kapanıp yenileri açılmadığına göre!

Üzgünüm ama seneye bugün ülkede iki kişiden biri işsiz kalacak demektir.

TÜİK bunun ne kadarını gizler, ne kadarını duyurur bilmem ama her şey ortada.

Bir diğer başlık ekonomide güven endeksidir.

Güven hadisesi ekonominin barometresidir.

Ekonominiz hasta mı değil mi, onunla ortaya çıkar.

Yatırım yapılabilir mi, yapamaz mı, o yol gösterir.

Bu arada ekonominin esası olan güven endeksi yerlerde!

Ne içerdeki, ne dışarıdakiler ekonomimize güvenmiyor.

Bir ülke ekonomisi için en tehlikeli hal budur.

FAİZLER ZİRVEDE

Öyle zira güvensizlik tablosunda yabancı sermaye gelmez.

Yerli sermaye önünü göremediği ve güven duymadığı için riske girip yatırım yapmaz.

Ne içerden ne dışarıdan, ekonomik faaliyet olarak yaprak kımıldamaz.

Piyasalar kilitlenir ve ekonomi stop eder.

İşte durgunluk yani resesyon dediğimiz hadise budur.

Ve maalesef Türkiye şimdi bu girdaptadır.

Ayrıca yukarıda altını çizdik, mevduat faizi yüzde 30, kredi faizleri yüzde 40'ların üstündedir.

Böyle bir kredi maliyeti ile hiç kimse yatırım yapmaz.

Keza yüzde 24'ü geçen enflasyon ikliminde hiçbir işadımı yatırım planlaması yapamaz.

Bunun içindir ki kriz daha yeni başlıyor diyoruz.

Birkaç ay sonraya göstergeler çok daha kötü olacak, zira veriler ortada.

Borçlarını öteleyenlerin batması güçlü ihtimal.

Bugünkü ortamda zora düşen bir firma, önümüzdeki dönemde borcunu nasıl ödeyecek?

Her şey bugüne kıyasla daha kötü olacağına göre bu mümkün müdür?

Ve böyle bir tabloda utanmadan sıkılmadan hâlâ kriz yok falan diyorlar.

Kriz yok ise nedir bu oranlar?

Bir seferde 625 baz puan faiz artışı, kriz olmayan yerde olur mu?

BİR AYLIK ENFLASYON YÜZDE 6.5

Sadece Eylül (2018) ayındaki enflasyon yüzde 6.5 ise nedir bunun adı?

Ayrıca Tayyip Erdoğan'a göre faiz eşittir yıkım ve ihanet değil miydi?

Öyle ise nedir bu büyük faiz artışı?

Kim yaptı bu faiz artışını?

Bu kez onu Trump değil de Beşar Esad mı yükseltti yoksa?

Madem enflasyonu faiz yaratıyor, ki sürekli öyle diyor-sun.

İndir o zaman faizi!

Güç sende, yaz bir kanun hükmünde kararname!

De ki faizler sıfırdır.

Elinden tutan mı var?

Bunu yapamıyorsan, o zaman sus ve sebep olduğunu mertçe sahiplen.

Hem yıkıyorsun, hem ben yapmadım, o yaptı diyorsun!

Bu mudur erdemli politika?

Yaptıkları şudur:

Faizi ben değil, Merkez Bankası artırdı!

İnsaf, izan!

Yahu o Merkez Bankası Başkanı acaba mecazi anlamda söylüyorum, sana sormadan nefes alabilir mi?

MERKEZ BANKASI'NA SUÇU ATMAK

O Merkez Bankası Başkanı değil midir AKP Genel Merkezi'ne gelip huzurunuzda çıkan ki bu tarihimizde ilk defa olmuştur.

Bunu yapan biri, size yani iktidara sormadan 625 baz puan faiz artıracak, bu mümkün müdür?

Güldürmeyin ya da insanı aptal yerine koymayın!

Aslında Merkez Bankası Başkanının faiz olayında siyasi iktidara danışması, olması gerektir, zira sorumlu olan ve ekonomi politikasını tepeden yürüten odur.

Realite ve yaşananlar böyle iken sorumluluğu ona-buna atmak istiyorlar.

Bu şekilde yani suçu Merkez Bankası'na atarak eğitimsiz AKP seçmenini manipüle edecekler.

İlaveten dış kamuoyuna "Bakın bizim Merkez Bankamız bağımsız" diyecekler.

Yok, bunu bizim içerdeki saflar yer de, dışardakiler yemez.

Saklasak da gizlesek de mızrak çuvala sıgmıyor.

Türkiye büyük bir iktisadı buhranın gbeğindedir.

Üstelik bu çöküş 2001 krizinden çok derin ve kurtulmak hayli zaman alacak.

Öyle, çünkü 2001'de olan finans problemiydi.

Bugün yaşadığımız ise topyekn kınılmadır.

Reel sektör nerede ise tamamen göçmek üzeredir.

Her gün fabrikalar yanıyor, niye mi?

FABRİKALARIN YAKILDIĞI ÜLKE

Ya patron sigortadan para almak için yakıyor, ya maaş alamayan çalışan ateşe veriyor ya da fabrikadan alacağını tahsil edemeyenler yapıyor bunu, zira neredeyse gün aşın fabrika yangınlarını Türkiye hiçbir zaman yaşamadı.

Diyorlar ya nereden nereye?

Fabrikaların açıldığı Türkiye'den, fabrikaların gavura sattıldığı ve yakıldığı Türkiye'ye geldik.

Yangınlara ilaveten sanayii kapasitesi her gün daralıyor.

Türkiye'nin en temel sanayii kurumları üretime ara veriyor.

Binlerce şirket konkordato ilan etti, on binlercesi kuyruкта.

Yüzbinlerce esnaf kepenk indirdi, krediler bankalara geri dönmüyor.

lker ve Doğuş gibi Türkiye'nin en büyük holdingleri bile bankalarla masaya oturup kredilerini yapılandırdılar.

Bir lke düşünün.

10 ksur sene döviz yerinde sayıyor.

10 küsur sene sonra ise füze misali üçe-beşe katlanıyor. Böyle bir ülkede istikrar olur mu?

KİM BU ÜLKEDE YATIRIM YAPAR?

Hangi sermaye sahibi bu ülkede yatırım yapar?

Türkiye'ye artık bırakın yatırımcı, maceracı sıcak para bile gelmiyor.

Fonlar ve bankerler kestiremiyor.

Dolar yarın kaç lira olacak, öngöremiyor.

Merkez Bankamızın 8 yıl önceki projeksiyonu şuydu:

Dolar 2018'de 2.6 olacak.

Keza Tayyip Erdoğan'ın "Dolarlarınızı bozdurun" kampanyalarını göz önüne getirin.

Erdoğan'ın çağrısına uyanlar kaybetti.

Merkez Bankamıza ve iktidara inanıp bu kur hesabı ile dışarıdan borçlanıp yatırım yapanların durumu ortada.

Dolar şimdi 5,5 TL ki bunun anlamı o yatırımcının iflasıdır.

Söyleyin nasıl açıklayacaksınız bu durumu?

Görüntü ülkede var olan üç şirketten birinin batma riski ile karşı karşıya olmasıdır.

Böyle bir şey olursa bunun adı ilave işsizler ordusu demek değil mi?

Keza topyekûn büyük bir finans krizine kapı aralanması olmayacak mı?

Bankalardan ihtiyaç-araç ve konut kredisini alan çalışan kesim işini kaybederse haliyle borcunu ödemeyecek.

Bu durumda bankalar zora girecek.

BANKALAR ETKİLENECEK!

Şu gün için problem yok denilen bankaların orta vadede gelişmelerden etkileneceği ortak kanaat.

Sadece bu değil, KGF yani Kredi Garanti Fonu aracılığı ile KOBİ'lere kullandırılan büyük miktardaki krediler ile kredi kartı borçları bankaların tepesinde sallanan Demokles'in diğer kılıçlarıdır.

Öyle olduğu içindir ki uluslararası kredi derecelendirme kuruluşları bankalarımızın notunu sürekli düşürüyor.

Maliye ve Hazine Bakanı Berat Albayrak ABD gezisinde "Bankalarımızı batırmayacağız. Destek olacağız" diyerek böyle bir batma ihtimalini açıktan seslendirmesi altı çizilmesi gereken bir diğer ayrıntı.

Krizin maazallah finans sektörümüzü vurması halinde sonuç iflas olacaktır ki böyle bir ihtimal maalesef vardır.

İflas halinde ise Türkiye'yi bir ve bütün tutmak çok zor olacaktır ve emperyallerin nihai hedefinin bu olduğu kanaatindeyiz.

TÜRKİYE RİSK PRİMİ ŞAMPİYONU

Bakın bugünkü Türkiye'yi resmeden bir başka fotoğraf.

CDS'ler malum ülkelerin kredi risk primlerini gösterir.

Almanya'nın riski 10, İngiltere'nin 28, Rusya'nın 215'tir.

Türkiye'nin CDS'leri bir ara 540'a dayanmıştı ki bugün hâlâ 400'ün üstündedir.

Oysa batık olan Yunanistan'da bile bu oran 317'dir.

Evet Türkiye, dış risk olarak iflas etmiş Yunanistan'dan kötüdür.

Böyle bir ülkede kriz yok demenin nedir okuması?

İktidarın yaptığı şudur:

Doların artışı Trump'a!

Zamları market ile manavlara yükleyerek kendini aklatmak.

Oysa ihracat ile ithalat rakamları ortada.

Yüzde 50'lik devalüasyona rağmen hâlâ dış ticaret açığı ve cari açık var.

Asıl sorun ihracatımızın yüzde 69'unun ithâlâta endeksli olması.

İthalat yapamazsanız üretemiyor ve ihracat yapamıyorsunuz.

Teknolojiye dayalı ihracatımız yok gibi.

Merkez Bankasında kullanılabilir döviz miktarı net olarak sadece 18 milyar dolar.

NARH EKONOMİSİ

Açıklanan 100 milyar dolar gibi rakamlar palavra zira o miktar bankaların döviz karşılığı orada tuttuğu rehin paradır.

Bu arada bütçe açıkları bir başka bela ve her geçen gün katlanıyor.

Ekonomimizde bir tane olsun olumlu gösterge yok.

Kriz buhrana dönüştü, iktidar hâlâ toplumu manipüle etmenin derdinde.

Çocukça şeyler yapıyorlar.

Ne imiş, efendim firmalar yüzde 10 iskonto yaparsa enflasyon düşermiş!

Binlerce, on binlerce maldan 20 üründe yüzde 10 iskonto ile enflasyon mu geriler?

75 yıl önceki gibi narh ekonomisi uyguluyorlar.

Mallara emrivaki fiyatlar koyuyorlar.

Zabıtaları koşturuyorlar.

İyi de bu yapılan komik değil mi?

Serbest piyasa ekonomisinde narh olur mu?

Yoksa amaçları gerçekten TÜİK'te rakamlarla oynamak mıdır?

Atanan yeni ismin misyonu böyle bir şey olabilir mi?

Hayır, buna asla inanmak istemediğimi yine belirtmek istiyorum zira ülke olarak rakamlara güvensizlik yaratırsanız Türkiye'nin dışardaki itibarını sıfırlar ve tek kuruş borç bulamazsınız.

Narh ekonomisi ile zabıta hadisesi bana geçmişten şu ifadeyi hatırlattı:

Tayyip Erdoğan bir gün TOBB'da şunu söylemişti:

“Yüzbinlerce TOBB üyesi var. Herkes bir işçi alsın, işsizlik sorununa çözüm gelsin.”

Abartıyor değilim, bugün enflasyonu indirme adına yapılanların bu ifadeden farkı yok.

NE DİYOR BU ADAM?

Ve heyhaaaat, Türkiye'yi bugün işte böyle kadrolar yönetiyor.

Ayrıca bir Cumhurbaşkanı düşünün.

Kısa zaman önce yani Ekim 2018'de Saray'da yaptığı bir konuşmasının başında şunu söylüyor:

“İşadamlarımız bu krizi fırsata çevirmeli...”

Cumhurbaşkanı aynı konuşmasının devamında şunu da söylüyor:

“Kriz var diyorlar... Ne krizi ya, nerde kriz?”

Şaka yapmıyorum.

Aynı konuşmada söylendi bunlar.

Bu manzara sözün bittiği yer değil midir?

Söyleyin bu normal midir?

Nasıl okunmalı?

Böyle söyleyen biri krize çözüm bulabilir mi?

Bütün bunlara ilaveten birkaç yıldır ülkeden büyük bir kaçış var.

Kaçan sadece yetişmiş insanlarımız değil, aynı zamanda sermayemizdir.

Kısa adı TEPAV olan Türkiye Ekonomik Araştırmalar Vakfına göre sadece son bir yılda ülkeyi terk eden insan sayısı 253 bindir.

Ki bunların yaş ortalaması 25-36 arasındır.

Kaçan para ise 100 milyar doların üstüdür

DIŞARIDAN PARA GELMİYOR

Bu paranın bir bölümünü FETÖ'cüler, bir bölümünü rejim değiştiriyor korkusu ile ülkeyi terk eden eğitimli-zengin Türkler, bir bölümünü de kendini garanti altına almak isteyen büyük holdingler dışarı çıkardı.

Evet acil dış kaynağa ihtiyaç duyan Türkiye artık bırakın dışarıdan yatırım çekmeyi, hem içerdeki sermayeyi kaçınıyor hem de büyük faiz oranları ile bile sıcak para bulmakta zorlanıyor.

Kredi derecelendirme kurumlarının not düşürmesi yani Türkiye'yi yatırım yapılamaz ilan etmesi sonrasında artık dünyanın önemli fonları yasal olarak ülkemize giremiyor zira fonların sevk ve idaresinde kredi derecelendirme kurumlarının raporları esastır.

Bunun anlamı Türkiye'nin bundan böyle serseri ve mace-racı paraya mahkum olmasıdır.

Öyle bir para ise güñübirlik ve pahalı gelir.

Ayrıca onlar bile güven arar.

Buradan hareketle Türkiye hâlâ kaynak bulma noktasında sırat köprüsündedir.

Oysa Türk özel sektörünün bir yıl içinde yani 2019 Eylül ayına kadar tamı tamına 173 milyar dolar borç ödemesi gerekiyor.

Buna 50 milyar dolar civarı cari açığı eklerseniz durumun vahametini daha iyi kavrarınız.

Toplumun bütün kesimleri tarafından henüz tam olarak hissedilmeyen kriz 2019 başından itibaren herkesi sarsmaya başlayacak.

RESESYON VE STAGFLASYON

Pek çok uzmana göre eşikte önce büyük bir resesyon yani durgunluk var.

Peşi sıra durgunluk içinde fiyat artışlarını yani enflasyonu yaşayacağız.

İktisat literatürüne göre adı stagflasyon olan bu süreç aslında fiilen iflasın eşğine gelmektir.

Eğer çok acil önlemler alınmazsa ilaç ve benzeri temel ürünlerde bile krizler uç verebilir.

Var olan sorunlarımızın önemli ayaklarından biri vatandaşın borçlu olmasıdır ki 1994 ile 2001 krizlerinde böyle değildi.

2002’de 5 milyar lira olan hane halkı borcu şimdi 575 milyar liradır.

Halkın yüzde 54’ü borç kışkacındadır.

Kredi kartı borcu 168 kat yükselmiştir.

Aylık geliri 2 bin lira olan insanlara 20 bin liralık kredi kartları dağıtılmıştır.

Bu şekilde borçlanma ve tüketim teşvik edilmiştir.

Bu durum ekonomimize sözde büyüme olarak yansımıştır.

Oysa bu gerçek büyüme değil, küçülme ve hatta yıkıma zemin inşasıydı.

Borçlanma imkanına ilaveten, hakim kılınan lüks tüketim alışkanlığı artan borcun en önemli gerekçesidir.

Borçlanmada iş aleminin yanı sıra özel sektördeki tablo şudur:

2002’de 40 milyar lira olan borç, bugün 1 trilyon 601 milyar liraya yükselmiştir.

Aynı şekilde bankalarımız çok borçlanmıştır.

2002’de 21 milyar dolar borcu olan bankalarımız şimdi 196 milyar dolar borçludur.

TARIMDA BÜYÜK YIKIM

Ve tarım parantezi.

Maalesef bu sektör çöküşün merkezidir.

2002’de kendine yeten Türkiye aynı zamanda net ihracatçı konumdaydı.

Bugün net ithalatçıyız.

2002’de Türkiye’nin nüfusu 65 milyon.

Tarımda geçinen insan sayısı 7 milyon 458.

2018’de nüfusumuz 82 milyon.

Tarımla geçinen rakam 5 milyon 473.

Nerede ise yarı yarıya nüfus tarımı terk etmiş.

Köyler boşalmış metropoller katlanmış.

Trakya’dan daha büyük bir alan hiç ekilmiyor.

Öyle olduğu içindir ki buğdaydan pamuğa, nohuttan mercimeğe, fasulyeden pirince onlarca tarım ürününü dışarıdan alıyoruz.

2002’de tarımda istihdam yüzde 34.9 iken bu oran bugün yüzde 50 geriledi.

2002’de bir litre mazot 1 TL, bir kilogram buğday 35 kuruş iken bu rakam 6 misli üretici aleyhine döndü.

DÜNDEN BUGÜNE TARIM TASFİYE

1980 yılında tarımdaki ithalatımız 51 milyon dolar, 1999’da 3 milyar dolar, bugün ise 16,5 milyar dolardır.

Hayvancılıkta benzer durum var.

Türkiye artık et ve kurban ihtiyacını ithalat ile karşılayabiliyor.

1980’lerde hayvan stokumuz ülke nüfusunun iki katına yakınken, bugün ülke nüfusunun yarısı civarındadır.

Tarım ve hayvancılık Türkiye’de o kadar göz ardı edildi ki tarım kesimi 14 yılda borçlarını 89 kat artırdı.

Bugün pek çok çiftçi bankaların haciz kısılcında!

Toprakları rehin!

Son verilere göre çiftçi borcu 1 milyar 89 milyon lira.

Oysa tarım yasasına göre çiftçiler her yıl GSMH’nin yüzde 1’i oranında destek alması gerekiyor yani bu yasal zorunluluk.

Öyle iken 2007 sonrası yani aradan geçen 11 yılda bunun yarısı ödendi.

Kaba bir hespla çiftçinin devletten alması gereken destek 102 milyar lira.

Devlet bu desteği gasp edip yapmadığı gibi, petrol ürünleri ve gübrede sınırlı katkılar yapıyor.

Keza yeni çıkarılan rant amaçlı mera yasası hayvancılığımızı bitiriyor.

Komünist sistem denilip kooperatifçilik sabote edilirken, süt ve süt ürünlerinin ithalatı serbest bırakıldı.

SUDAN'DAN TOPRAK KİRALAMAK

Artık ABD'den bile peynir ithal eder olduk.

Kısacası her alanda olduğu gibi tarımda vurgun yemiş durumdayız.

Ve tarım bağlamında kahredici bir fotoğraf:

İktidar stratejik bir sektör olan tarımı sırtlanması gerekir-
ken bakan neler yapıyor:

Türkiye'de Trakya'dan büyük bir alan hiç ekilmiyor.

Keza 16 yıllık AKP iktidarında GAP ve sulama için harca-
nan bir kuruş yok.

Öyle iken iktidar gitti, Sudan'dan toprak kiraladı.

Tamı tamına 780 bin dönüm ve 99 yıl vadeli.

Ne imiş efendim, Sudanlılara tarım öğretecekmışız!

Ne imiş efendim, pilot çiftlik projeleri uygulayacakmışız!

Ne imiş efendim, orada üreteceğimiz domatesleri
Türkiye'ye getirecekmışız.

Devletin öncülük yaptığı bu kiralamada devreye yine
yandaşlar sokulacak.

Bu şekilde yine birileri büyük paralar kazanacak.

Sudan'dan gelecek ürünler ile Türkiye'deki çiftçilerle re-
kabet edilecek.

Sormak isterim:

Türkiye kendi toprağını ekmez iken neden Sudan'dan
toprak?

Hollanda olsak toprağımız yok derdik ki öyle değiliz.

Ayrıca o Hollanda Konya kadar bir alana sahipken tarım-
da Türkiye'nin on küsür misli üretim yapıyor.

ŞARBON İLE CARGILL

Evet iktidar bu sorunun üstüne yatamaz.

Tarım gibi bir sektör niçin tasfiye edildi?

Kendine yeten Türkiye 16 yıl içinde nasıl elin gavuruna muhtaç edildi?

Bu mudur yerli ve milli olmak?

Tütünde uluslararası tekellere boynunu uzatmak neden?

Adıyamanlılara tütün ektirmemek hangi anlayışın sonucu?

Şeker fabrikalarını tasfiye edip, ABD'li yapay şeker şirketi Cargill'in önünü açmak niçin?

Hakkını arayan Cargill işçisinin üzerine polisi salıp zulüm yapmak niye?

Fındık fiyatını neden elin İtalyan'ı belirliyor?

Dünya fındık üretimi merkezi Türkiye ise nedir bu rezalet?

Milli tohum ve yerli ırk niçin tasfiye edildi?

Başlıklar halinde sunduğumuz tablo şunu haykırıyor.

Tarım ve hayvancılık ekonomik yıkımımızın önemli bir ayağıdır.

Türkiye maalesef o hale getirilmiştir ki, bırakın kendimize yetecek kadar hayvan yetiştirmeyi, sağlıklı hayvan bile ithal edemiyor, şarbonlu hayvan alıyoruz.

En dramatik olanı bu faciaya bile sessiz kalınması.

Bu ithalatın sorumlusu kim belli değil.

Ne hesap soran var, ne hesap veren?

Belli ki ithalatı yapan yandaş!

Onlar olunca Türkiye'yi yaksalar bile oralı olmuyorlar.

Tarımdaki şarbon ithali gibi facia örneklerden bir diğerini sunalım.

TELEKOM FACİASI

Adı Telekom'un özelleştirilmesi veya faciası.

Hatırlayalım, 2005-6'da Telekom 6,6 milyar dolara satılmıştı.

Kime mi?

Lübnanlı Arap Hariri ailesine.

Şirketinin adı Oger Telekom'a bağlı OTAŞ.

Alay-ı vala ile satışı duyurdular.

Yapılan özelleştirmede türlü iddialar ortaya atıldı.

Yüzde 10'luk hisse olayı tartışıldı.

Telekom satıldığında Türkiye'nin en çok kar eden kurumuymuştu.

Her yıl yayınlanan vergi listesinin tepelerindeydi ki 2004'te de öyle olmuştu.

Binlerce insana istihdam sağlıyordu.

Devredilmesi öncesinde kasasında 2 milyar dolar nakit ve çok sayıda gayrimenkulü vardı.

En önemlisi devlet açısından stratejik bir kuruluştur.

Buna rağmen yani "kâr ediyor, yük değil" denilmedi ve yok pahasına satıldı.

Üstelik sadece ve sadece iki-buçuk yıllık kârıyla!

Evet yanlış okumuyorsunuz. Türk Telekom'u satın alan Hariri Ailesi iki-buçuk senelik kârı karşılığında bu kurumu aldı.

ARAP HARİRİ'YE SERVET TRANSFERİ

Peki sonrası mı?

Sözleşmedeki istihdam artırılabilecek maddesine rağmen çalışan sayısı yarı yarıya azaltıldı ve pek çok insan işsiz bırakıldı.

Yine sözleşmedeki teknolojik yatırım yapılacak sözüne uyulmadı.

Öyle iken kimse ona dokunmadı.

Peşi sıra Telekom'un çok değerli gayrimenkulleri elden çıkarılıp paraya çevrildi ki Danıştay'ın satılamaz diye kesin hükmü vardı.

En vahimi Osmanlı döneminden beri döşenen yer altı iletişim kabloları olan bakırlar toplatılıp satıldı.

Her mahalleye döşendiği için abartısız milyonlarca kilometre olan bu kablo satışından çok büyük bir servet yine Hariri ailesinin kasasına girdi.

Bitmedi.

2005'in sonundan 2018 yılının ortasına...

Yani tamı tamına 13 yıl yurt dışına kâr transferleri yapıldı.

Ve işte büyük garabet.

Telekom'u alan bu aile Türkiye'nin üç bankasından 5 milyar dolar civarı kredi kullandı.

Akbank-İş Bankası ve Garanti Bankasından alınan bu krediler zamanı geldiğinde geri ödenmedi.

Hariri ailesi bu büyük meblağı ödemeyip kaçtı.

FUAT OKTAY

Bankalar mecbur kaldı ve alacakları karşılığı olarak Türk Telekom'un çoğunluk hisselerine uzun biri süre bekledikten sonra el koydu.

Bu süreç akşamdan sabaha olmadı.

İktidar her şeyin farkında olmasına rağmen yıllarca sesi ni çıkarmadı.

İşçi çıkarılırken sustu.

Yatırım yapılacak maddesine rağmen çivi çakılmazken umursamadı.

Gayrı menkulleri satılıp parası kaçınılırken orali olmadı.
Dışarıya her yıl milyarlarca dolar kâr aktarılırken seyretti.

İktidarın haberi olmaması yani Arap Hariri ailesinin bütün bunları gizlemesi olabilir mi?

Mümkün değil.

Şundan:

Yine satış ve işletme sözleşmesi gereği Yönetim Kurulunda Türkiye Devleti adına bir ismin bulunması maddesi var.

O ismi iktidar atıyor.

Görevi kamu menfaatlerini korumak.

Yönetimde olduğu için haliyle her şeyi biliyor.

O isim halka açık olan bu şirketteki en küçük ayrıntıyı bile hükümete bildirmek zorunda.

Ben bildirdiğini yüzde yüz biliyorum.

Nereden mi?

O ismin daha sonra Tayyip Erdoğan tarafından 2018 Haziran seçimleri sonrasında Cumhurbaşkanı yardımcısı yapılmasından!

Öyle ya Telekom'da Arap Hariri ailesinin yaptığı usulsüzlükleri hükümetten saklayan biri Cumhurbaşkanı yardımcısı makamına oturabilir mi?

Oturamaz.

O isim Fuat Oktay'dır.

NİYE GÖZ YUMDULAR?

Belli ki Fuat Oktay her şeyi anında rapor etmiştir.

Öyle iken iktidar, hiçbir şey yapmayıp sadece seyretmiştir.

Buradan hareketle ortadaki facianın sorumlusu siyasi iktidar yani karar vericilerdir.

Düşünün yabancıların birine Türkiye'nin en değerli ve stratejik kurumunu satıyorsunuz.

Adam hiçbir taahhüdünü yerine getirmiyor.

Tersine 13 yılda toplam olarak 10 ile 20 milyar dolar arası bir kâr dışarıya transfer ediyor.

Sonra da enkaza dönüştürdüğü bu kurumu, Türk bankalarından aldığı 5 milyar dolarlık krediyi geri ödemedi kaçıyor.

Evet enkaz diyorum zira 2004'de Türkiye'nin en çok kâr eden kurumlarından biri olan Türk Telekom 2018'de zarar bildirdi ve tek kuruş vergi ödemedi.

Bunun adı rezaletin ötesidir ve hükümetin istifasını gerektirir.

Dahası normal şartlarda böyle bir olayda yargı devreye girer.

Öyle çünkü Fuat Oktay'ın yönetim kurulundaki varlığı iktidarın her şeyi bildiğinin delilidir.

Yukarıda belirttik, Fuat Oktay'ın görev suiistimali yok.

Olsaydı Tayyip Erdoğan onu kendi yardımcısı yapmazdı.

Öyle ise iktidarın hesap vermesi gerekmiyor mu?

Bırakın hesap vermeyi, bu konuyu Türkiye'de konuşmadılar.

Bu ülkede sıradan konular televizyon tartışmalarına konu yapılır iken, bu rezalet bir kere olsun *NTV*, *CNN* *Türk* ve *Habertürk*'te gündeme gelmedi, getirilmedi, izin vermediler.

ÇOK ŞEY Mİ BİLİYORLAR?

Dahası, Tayyip Erdoğan Telekom rezaleti bağlamında tek bir açıklama yapmadı.

Tayyip'in uçağına binen sözde gazeteciler Cumhurbaşkanına bununla alakalı tek bir soru sormadılar.

Tam bir ben yaptım-oldu olayı.

Ondan sonra da demokrasi, yerli-milli martavalları...

Telekom hadisesinde üstünde durulması gereken bir başka husus yüzde 10'luk hisse olayıdır.

Bir ara Abdullah Tivnikli'ye atfedilen o hisse ile alakalı çok şeyler fısıldandı.

Acaba diyorum:

Telekom'u alan Hariri ailesi çok şey mi biliyor?

Ve bildiklerini açıklamasın diye mi susuluyor? Değilse cevap arıyorum nedir açıktan yapılan soyguna bu hoşgörü ve suskunluk?

Söyleyin, Türkiye bunları hak ediyor mu? Fuat Oktay'la ilgili bir başka notum, onun batan İslamcı Yimpaş'ın tepesinde çalışmasıdır.

KATAR'DAN ALINAN UÇAN SARAY

Katar uçağı olayı yine bir facia.

Hadise malum, dünyada çok az sayıda olan lüks uçağın Saray envanterine dahil olması.

İki katlı, 7 yatak odalı, 2 lüks salonlu ve ameliyat odalı bu süper lüks uçak Katar Kraliyeti tarafından satışa çıkarılır.

İsviçre'de bir şirkete satış için yetki verilir.

Aradan epey bir süre geçtikten sonra Fransa medyasında bir haber:

"Süper Lüks Katar uçağı adı açıklansın istenmeyen bir devlet başkanı tarafından satın alındı."

Akabinde bomba patladı.

CHP Ankara Milletvekili Gamze Taşçier bu uçağın Tay-

yip Erdoğan tarafından satın alındığını açıkladı.

Sinmiş kamuoyu her şeye rağmen ayağa kalktı.

İktidar cenahından tık yok.

Tayyip Erdoğan da susup bekledi.

Derken yine bir acayıplik.

Yandaş televizyonlardan biri “o uçak hediye” dedi.

Yani Katar Emiri hediye etmişmiş.

Kiralık kalemşorlar derin bir oh çekti, zira böyle bir kriz ortamında uçak alımını savunmak kolay olmayacaktı.

OSMANLI’NIN SON GÜNLERİ BÖYLEYDİ

Bir süre sonra Tayyip Erdoğan Katar uçağı hakkında şunu söyledi:

“Uçağın fiyatı yazıldığı gibi 400 değil, 500 küsur... Biz ilgilendik, sonra Katar Emiri bize hediye etti...”

Buradaki ilginç ifade, ilgilendik sözcüğüdür.

Kuşkusuz Cumhurbaşkanı o uçağı hediye dedikten sonra, biz “hayır para ile aldın” deme durumunda olamayız.

Ayrıca Katar tarafı da “hayır para ile sattık” gibi bir açıklama yapmadı.

Sorular şunlar:

Devlet veya Saray hangarında 12-13 adet özel uçak var mı? Var...

Ki böyle bir sayı Almanya gibi Türkiye’nin on küsur katı ihracat yapan bir ekonomi devinin devlet hangarında yoktur.

Buna rağmen Türkiye nasıl oluyor da böyle bir uçağın alımı ile ilgileniyor?

Yahu Türkiye ekonomik çöküşün göbeğinde!

Piyasalar stop etmiş, insanlar panikte.

Şirketler batıyor, devlet yurt dışında para arıyor.

Ülke abartısız iflasın eşiğinde ama Tayyip Erdoğan hangarda 10 küsür uçak varken bir yenisi ile ilgilenildiğini açıklıyor?

Bu normal mudır?

Kabul edilebilir mi?

Bu manzara size Osmanlı'nın son dönemini çağrıştırmıyor mu?

Borç para ile Dolmabahçe gibi Sarayların inşa edilmesini...

Söyleyin ne farkı var Dolmabahçe ile bu uçakla ilgilenmenin?

İSLAMCILAR VE İHTİŞAM!

Bakın Tayyip Erdoğan konumunda birinin bu uçak ile ilgilenmesi sıradan bir ilgilenme olamaz zira o bugün Türkiye'nin tek hakimidir.

İlgilenmesi demek eskilerin deyimi ile tamama ermesi demek.

Ki zaten sonuçlanmıştır.

Katar baktı ki talep eden Tayyip Erdoğan, hediye demiştir.

Katar Emiri'nin bunu neden yaptığını sorgulamadan önce yaşadığım benzer bir anekdotu sunalım.

Yıl:1994.

Enver Ören'in İhlas Holdingi Tansu Çiller'in sebep olduğu 1994 Nisan krizi ile zora girer.

O kadar ki Holdingin hiçbir şirketinde ve *Türkiye Gazetesi* ile yeni kurulan *TGRT*'de aylar boyu maaşlar ödenmez.

Tam o süreçte İhlas Holding yönetim kurulu toplantısında ilginç bir konu gündeme gelir ki hadiseyi bana aktaran o yıllarda İhlas Holding Yönetim Kurulu Üyesi olan ve halen yaşayan Zeynel Abidin Erdem'dir.

Enver Ören şunu söyler:

"Arkadaşlar özel uçak almaya karar verdim."

Zeynel Abidin Erdem şaşırır ve şunu söyler:

"Enver Bey bir yerde define mi buldunuz?"

RÜYAMDA GÖRDÜM, ALACAĞIM!

ÖREN: "O nasıl söz? Enver Ağabeyle öyle konuşulmaz."

ERDEM: "Enver Bey personele maaş veremiyoruz. Vergi borçlarını ödeyemiyoruz. Gazete kağıdını zor temin ediyoruz. Kısacası rutin çarkı zor döndürüyoruz... Öyle iken özel uçak almak ne demek?"

ÖREN: "Rüyamda kendi uçağımla Ankara'ya gidiyordum... Enver Ağabey boş rüya görmez. Bu bir işaret."

ERDEM: "Efendim benim bildiğim Holdingin parası yok."

ÖREN: "Egebank'tan Sami Bey'le konuştum, kredi verecek."

ERDEM: "Yani kredi ile mi uçak alacaksınız?"

ÖREN: "Evet..."

ERDEM: "Ne olur Enver Ağabey şaka yaptığınızı söyleyin zira, böyle bir şeyin izahı olamaz."

ÖREN: "Enver Ağabey bir şeye karar verdi ise sizin göreviniz diğer arkadaşlar gibi susarak onay vermektir."

ERDEM: "Efendim benim görevim sizin ve şirketinizin çıkarlarını düşünmektir. Kafa sallamak değil. Ben yönetim kurulunda bunun için varım..."

ÖREN: “Enver Ağabeyin sözünün üstüne söz söylenmez.”

ERDEM: “Enver Ağabey burası tarikat-tekke değil şirket... Sakıp Sabancı’nın özel uçağı yok ama siz personelinize maaş bile ödeyemez durumda iken banka kredisi ile uçak alıyorsunuz. Bu normal mı?”

ÖREN: “Zeynel Abidin Bey şu andan itibaren sizinle yolumuzu ayırdık... Yönetim Kurulunda değilsiniz..”

Zeynel Abidin Erdem bu gerekçeyle İhlas’tan kovulur.

HORTUMLAMA VE ÇÖKÜŞ

Enver Ören’in İhlas Finans Kurumu ise bu uçak alımından sadece birkaç sene sonra yüzbinlerce namazlı-abdestli vatandaşı dolandırarak batar zira İhlas Finans’ta toplanan fonlar bu uçak alımı benzeri onlarca savurganlığa aktarılmıştır.

Dolandırıcılık yapıldığı hükmü bana değil, yargıya aittir zira mahkeme İhlas Finans’ın Yönetim Kurulu Başkanı olan Enver Ören’in oğlu Mücahit’i İhlas Finans’ta dolandırıcılık yaptığı için hapse mahkum etmiştir.

AKP’nin TMSF Başkanlığına atadığı Ahmet Ertürk bile demec vererek, “İhlas’ta hortumlama var” demesine rağmen AKP iktidarı onun üstüne gitmedi.

Öyle ki aradan 18 yıl geçmesine rağmen hâlâ on binlerce İhlas Finans mağduru insan parasını geri alamadı.

Buna rağmen Mücahit Ören gazetelere haber olduğu üzere hem İstanbul Boğazi’nda hem Bodrum’da yeni villalar satın almaya devam ediyor, hem de Saray’da değerli misafir olarak kabul görüyor...

Kuşkusuz bu misal Katar uçağına emsal olamaz.

Yani Türkiye'nin akıbetini İhlas Finans gibi, Tayyip Erdoğan'ın akıbetini de İhlas'ın sahipleri gibi görüyor ve sunuyor değilim.

Sadece uçak satın alma olayı bana geçmişte çalıştığım TGRT'deki bu olayı hatırlattı. Hepsi o kadar.

1993'TE EVİ OLMAYAN ERDOĞAN VE LÜKS!

Ama görüldüğü gibi İslamcılarda anlaşılamaz biçimde bir lüks merakı var.

Oysa Hazreti Muhammed'in bir gün sonra yiyeceği yedek yiyeceği hiç olmadı.

Öyle bir Peygamberin yolunda olduğunu söyleyenlerin bu yaptıklarını anlayamıyorum.

Tekrar Katar uçağına ve Katar devletinin tutumuna dönelim:

Birinci husus, Katar Emiri bu kadar kıymetli bir şeyi neden hediye eder?

İkinci ve ondan önemlisi, Türkiye gibi dev bir ülke Katar gibi kıytırık bir ülkeden böyle bir hediyeyi nasıl kabul eder?

Yahu Katar dediğiniz 400 bin Arap'ın sahibi olduğu bir kasaba devleti.

Parası var ama devlet yerine koyan yok.

Nüfusu 1.5 milyon ama geriye kalanlar Sudanlı, Afganlı, Pakistanlı hizmetçiler.

Dolayısı ile böyle bir ülkeden bu kadar pahalı hediye Türkiye'yi büyütür mü küçültür mü?

Katar Osmanlı döneminde sadece muhtarlıkla idare edilen bir köyümüzdü.

Bugünkü manzara dramatiktir.

Güya Osmanlı'yı kutsayanların Türkiye'yi düşürdüğü durum ortada!

Yapılması gereken bu uçağın iadesidir.

Yok ayıp oluyor deniliyorsa satılmasıdır.

Türkiye ekonomik buhranın göbeğinde iken uçan bir saray itibar kazandırmaz, tersine kaybettirir.

Tayyip Erdoğan'daki lüks takıntısı da ilginçtir.

Şevket Kazan bana anlatmıştı ki gazetede yazdım.

1993'te oturacak evi bile olmayan ve Refah Partisi'nden kira yardımı alan Erdoğan'ın bugünkü lüks ve Saray merakı anlaşılır değildir.

ONLARCA SARAY

Havada karada denizde her yerde saray!

İstanbul'da Beylerbeyi, Dolmabahçe, Huber, Yıldız, Vahdettin, Florya; Ankara'da Çankaya, Beştepe... Saray ve köşkleri yetmedi şimdi sırada Marmaris Okluk Koyu Sarayı var.

Ona ilaveten Ahlat'ta bir başka Saray emri.

Bildiğim kadarı ile Tayyip Bey denizle çok alakalı değil.

Yüzdüğünü gören yok.

Mayolu ve şortlu fotoğrafı görülmedi.

Öyle ise Marmaris'te 300 odalı yeni bir saraya ne gerek var?

Bunun için binlerce ağacın kesilmesi olacak şey mi?

Bulunduğumuz ekonomik kriz ortamı dikkate alınarak Marmaris Okluk Koyundaki köşk inşaatı ihale ile satılmalı yani paraya çevrilmeli ve o para batık olan ekonomimize katılmalıdır.

Toplumdan fedakarlık isteniyorsa önce kendilerinden ve saraylardan başlanılmalıdır.

Üstelik o inşaatın turizm sektörüne devredilmesi fedakarlık değildir.

Sonuçta orası kamu adına inşa edilmektedir.

“İtibarda tasarruf olmaz” söylemi ise asla kabul edilecek bir beyan olamaz.

Ne yani Alman Şansölyesinin hangarında 13 uçak yok diye itibarsız mıdır?

Çin Devlet Başkanında böyle uçaklar ve saraylar yok diye önemsiz midir?

ABD Başkanlık Evi sıradan ve basit, değil mi?

ABD Mİ İTİBARSIZ?

Abartısız 8-9 kere devlet adamlarımızı takip adına girip gözlediğim o ev Tayyip’in yeni inşa ettirdiği Ankara’daki Sarayın kümesi gibidir.

Peki bu durumda ABD bizden itibarsız mı?

Saray ve kıyafetle itibar olsaydı, petro-dolar sahibi bedevi şeyhleri veya altın sarayı olan Brunei Sultanı zirvede olurdu.

Koskoca, İngiltere Başbakanlığı binası sıradan bir evden bile mütevazı değil mi?

Ne yani şimdi Büyük Britanya’ya itibarsız mı diyeceğiz?

Hepimiz tanıklık ettik.

Katar uçağı olayı yine halktan gizlenmeye çalışıldı.

Yandaş gazetelerle ve televizyonlar hadiseyi görmezden geldi.

Peki bu umursamazlıkla ülke ekonomik bunalımdan nasıl çıkacak?

Kur patlaması sonrasında zamlar yağmaya başladı.

Hadi sakıza bakkal zam yaptı, peki ya doğalgaz ile elekt-riğe?

Son birkaç ay içinde doğalgaz zam oranı yüzde 30'ları geçti.

Keza elektrikte artış bunun iki misli...

Doğalgazın sanayideki artışı ise çok daha fazla yani yüzde 70'lerde.

Peki sanayici bu farkı nasıl karşılayacak?

Ürettiklerine zam yaparak değil mi?

ZABITALAR BOTAŞ'A!

Halk diliyle iğneden ipliğe her şey pahalandı ve pahalalmaya devam edecek.

Öyle iken iktidar hâlâ lüksü ve de sorumluluğu başkalarına yıkmaya çabasında.

Sürekli yanıltma ve manipülasyon peşinde.

Zamları stokçular yapıyor diyerek zabıtaları göreve çağırıyor.

Yahu stokçular her dönem oldu ama bu denizde bir bardak su gibidir.

Zamları onlara yüklemek en hafif ifade ile kiralık katil aramak gibidir.

Tayyip Erdoğan'a soralım.

Tayyip Erdoğan... Zabıtaları doğalgaz zammını yapan BOTAŞ'a çağırarak mısınız, ki Varlık Fonu'nun Başkanı olarak tepe yönetiminde siz varsınız.

Yine aynı zabıtalara elektriğe zam yapanları kontrol etsin diye çağırarak mısınız?

Ayıptır, yazıktır, günahıdır.

Sebebiniz olduğunuz zam sağanağını stokçular diyerek bu şekilde gizleyemez ve örtemezsiniz!

Ne yani zam yapan BOTAŞ şimdi stokçu mudur?

Bakın sorunun asıl kaynağı ekonomide güvenin kaybedilmesidir.

Bunun da en önemli ayağı damada Maliye ile Hazinesin teslimidir.

Normalleşme yani ekonomide güvenin ilk adımı ise damadın hemen değiştirilmesidir.

Yapmıyorlar, niye acaba?

Damadı Tayyip'ten sonra Cumhurbaşkanlığına hazırlamak için mi?

Eğer bu ise metot yanlış, zira kriz ortamı kim olursa olsun şartlar gereği herkesi yıpratır.

Tercih sebebi bazı sırların damattan başkasına emanet edilememesi ise yine de yanlış.

BUHRANLAR TECRÜBELİ KADROLARLA AŞILIR

Değil damadın, oğlun bile olsa ortaya çıkacak olan sır, günü ve zamanı geldiğinde çıkar.

Amiyane tabirle, akacak kan damarda durmaz.

Burada tartışma konumuzun esası elbette Berat Albayrak'ın şahsı değildir.

Berat Bey kişisel olarak iyi ve namuslu olabilir ve muhtemelen öyledir.

Altını çizdiğimiz husus var olan resimdir.

Damat görüntüsü, hanedan imajı veriyor.

Ayrıca devlette bir gün bile çalışmamış olması bir diğer handikap!

Cevap verin, Berat Albayrak Tayyip Bey'in damadı olmasa milletvekili seçildiğinin ertesinde Enerji Bakanı olabilir miydi?

Tarih ile sabittir, büyük buhranlar tecrübeli kadrolara aşılır.
Açık olalım, Saray'ın bugün öyle bir kadrosu yok.
Var olan kadroya ağırlıklı olarak camii cemaati.
Haşa namaz kılmayı eleştiriyor değilim, tersine Cuma
namazlarına ben de giderim.

Ancak insanın ibadeti ve dindarlığı kendine!
Devlet yönetmek için bilgi yani liyakat gerekiyor.
İktidar ise bu hususu hiç mi hiç önemsemiyor.
Onlar için benden olsun kafidir.

LİYAKAT DEĞİL SADAKAT

Önemli makamlara atamalarda şu kriterlerin arandığı
yazılıp çizildi:

İmam Hatipli mi?

Namaz kılıyor mu?

Eşinin başı örtülü mü?

Abartıyor değilim, tek tek inceleyin atananların ezici ço-
ğunluğunun ortak özelliği bunlardır.

İyi de Türkiye'nin yüzde 75'i namaz kılmıyor.

Eğitimli kadınların yüzde 90'ı türbansız.

Yine eğitimli olanların eşleri yüzde 70 oranında türban
takmıyor.

Soruyorum, bu durumda türbansızlar devlet yönetimin-
de olamayacak mı?

Osmanlı yükseliş yıllarında bunu yapmadı, yani liyakat
ile büyüdü.

Gerçek hiçbir imparatorluk dinsel taassuplara esir düşmez.

Düşerse yıkılır.

Örtünme ve örtünmeme devlette çalışma ve yükselmede
tercih sebebi olamaz.

İsteyen kadın örtünür, isteyen kadın şort giyip gezer, kime ne!

Bugün Türkiye'yi yönetenler maalesef bu evrensel olguyu kabullenemiyor.

Her şeye, şekilci inanç penceresinden bakıyorlar.

Klasik anlamda cemaatçılık ve camiacılık yapıyorlar.

Öyle olunca vardığımız istasyon burası yani çöküş oluyor.

Liyakat devletlerin, sadakat ise tarikat ile cemaatlerin felsefesidir.

Devleti tarikat ve cemaat gibi yönetirseniz yok olursunuz.

Türkiye bir süredir böyle yönetildiği ve korku salındığı için genç eğitimli ve paralı yüzbinler ülkeyi terk ediyor.

ÜRETEMEYEN ÜLKE

Ve onların yerine Suriyeli, Afganlı, Iraklı savaş kaçkınları geliyor.

Bu şekilde ülkemiz adım adım Pakistanlaşıyor.

Türkiye bugün adeta dönülmez akşamın ufkundadır.

Yönetenlerin ne vizyonları var, ne de vizyonu olanlara yol veriyorlar.

İnanç ve hamaset masalları ile harmanlanmış algılarla iktidarda kalmaya çalışıyorlar.

Ama artık deniz bitti.

Türkiye duvara dayandı.

Toplum inanç, mezhep ve etnik temelde ayrıştı.

Gelir dağılımındaki uçurum ülkeyi sarsıyor.

Toplumun kahir ekseriyeti haciz kısı kacında.

35 milyon insan mahkemelik ve önemli bölümü icralık.

54 milyon borçlumuz var.

En vahimi toplum tüketim tiryakisi yapıldı.

İlaveten çalışmayı unuttu.

Seçmeni satın alma adına yapılan sosyal yardımlarla, ceplerdeki kredi kartları insanımızı tembelleştirdi.

İşte sıcak bir örnek.

Her yıl yaz aylarında doğduğum Rize'nin Ardeşen ilçesi-ne gider ve epey kalıp gözlemler yaparım.

TANIKLIĞIM

Tanıklığım şu:

Kadını-erkeği insanımız çalışmıyor.

Çayını Gürcü işçilere toplatıyor.

Bölge insanının yüzde 95'i bunu yapıyor.

Bu şekilde çaydan elde ettiği gelirin yüzde 35'ini Gürcistan'a transfer ediyor.

Emin olun istense işçiye ihtiyaç duyulmadan bu ürenler toplanır ki 10 küsur sene öyleydi.

Sadece çay olayında değil, fındıkta da benzer tablo var.

Maalesef çalışmayı, üretmeyi ve de tasarruf etmeyi unuttuk ya da unutturulduk.

Ama öyle bir dünya ve hayat yok.

En az tükettiği kadarını üretmeyen varlığını sürdüremez.

Bedelini ama kendisi ama çocukları mutlaka öder.

AKP iktidarlarının yaptıklarını nasıl gelecek nesiller ödeyecek ise ahali de yakındır bedel ödemeye başlayacak zira fırtına patlamış kasırgaya dönüşmek üzeredir.

Yukarıda söyledik, iktidar hâlâ vahametinin farkında değil ve işin dalgasında!

MCKINSEY VURGUNU

Öyle olmasa Türk ekonomisini ABD'li McKinsey isimli bir şirketin yönetimine vermeye kalkarlar mıydı?

Hikaye biliniyor.

Berat Albayrak 2018 Eylül'ündeki ABD gezisinde bu şirketle anlaşma imzalayıp Türk ekonominin yönetimini dolaylı olarak onlara teslim etti.

Atılan o imza üzerine AKP içindeki vatanseverler dahil Türk kamuoyu ayağa kalktı ve şunları haykırdı:

-McKinsey ABD derin devleti ile ilişkide olan karanlık bir şirkettir.

-Ekonomi görüntülü dinci misyoner örgütüdür.

-Ardında Evanjelist baronlar var.

-Böyle bir şirket Türkiye'ye hayırlı rüya görmez!

-Üretim yapın, ihracat yapın demez!

-McKinsey ile anlaşarak Türk ekonomisine kayyum atanıyor.

-Türkiye'nin egemenlik hakkı devrediliyor.

-McKinsey yeni bir Düyun-u Umumiye'dir.

-McKinsey ile anlaşmak ekonomik sırlarımızı ABD'li bir şirkete vermek ve kozmik odamıza ikinci kere CIA'yı sokmak demektir.

-McKinsey ile anlaşmak TC'nin anahtarını Türkiye'ye satış ilan eden ABD'ye teslim etmek gibidir.

Bu haklı fevranlardan sonra medyadaki paralı lejyonerler yarı yandaş kalemşorlar savunmaya geçti.

Ne imiş efendim McKinsey IMF değilmiş!

IMF'ye gitmek yerine o tercih edilmişmiş.

Türkiye'nin acil sıcak paraya ihtiyacı varmış.

Uluslararası finans ile fonlara güven vermek için McKinsey ile anlaşmak gerekiymiş.

KOVBOY FİLMLERİ

McKinsey ayrıca ABD ve emperyalizm anlamına gelmiyormuş!

Pardon ama ey yandaşlar tam o günlerde ABD ile savaş halinde değil miydik?

ABD mallarını boykot etmiyor muyduk?

iPoneleri ayaklarımızın altında çiğnemiyor muyduk?

Ankara Yıldız'da bir ara meyhane pardon içkili lokanta işleten MHP Ordu Milletvekili Cemal Enginyurt ekibi ile böyle bir görüntü vermedi mi?

Ve bu arada o görüntü bile sahte çıkmadı mı?

Hatırlayalım: Enginyurt rahip Brunson serbest bırakılınca kırdığı iPhone'u geri istedi.

Ama bir süre sonra gazetecilerle sohbet ederken kırdığı iPhone'un gerçek olmadığını, demo olduğunu söyledi!

Yani ABD'ye karşı milliyetçiliği, iPhone'un sahtesiyle yaptı.

Neyse, dönelim tekrar o gün ABD'ye karşı neler yapıldığına...

TRT'de kovboy filmlerini yasaklamadık mı?

Trump bizi batırmak, bölmek istiyor diye kıyametleri ko-parmadık mı?

Peki ABD bizi batırmak istiyorsa şirketi bizi niye kurtarsın?

Bu ne yaman çelişki, bu ne iki yüzlülüktür?

Diyorlar ki ama mecburuz!

Evet mecburuz zira Türkiye'yi o hale düşürdüler.

Ama böyle bir durumda tercih edilen kim mi olmalı?

Elbette McKinsey değil.

Mecbursan IMF ondan daha az zararlı.

En azından dünya kurumu.

Orada 190 ülke gibi Türkiye'nin de hissesi var.

Ayrıca parası var.

McKinsey gibi sadece akıl değil, kredi verebiliyor.

Kuşkusuz ikisine gitmemek en doğru yol lakin tablo ortada. Ülkeyi yönetenler bu yola gitmeye kendilerini mecbur hissediyorlar zira Türkiye'nin çok acil dış kaynağa ihtiyacı var.

İHANET VE CEHALET DEDİLER

Kahredici olan yandaş kalemşorlar korosuna Devlet Bahçeli'nin de katılması...

MHP Müdürü Saray'a şirinlik adına şu açıklamayı yaptı:

"-McKinsey IMF değil!

-Düyun-u Umumiye hiç değildir.

-McKinsey ekonomimizin önünü açacaktır.

-Sorsanız ne IMF ne de Düyun-u Umumiye'yi bilirler. Cahildirler.

-Cehalet varsa ihanet tetiktedir.

-McKinsey ile anlaşmak yeni ekonomik programa uygun ve tutarlıdır.

-Kim bu anlaşmaya karşı çıkıyor ise kurşun yağdıyor..."

Satırlara bakar mısınız?

Adam kurşun yağdırmaktan söz ediyor.

Bu mesajı veren Türk Milliyetçiliğinin güya bayraktarı olan bir partinin lideridir.

Türk Milliyetçiliği adına binlerce gencini toprağa gömen siyasi bir hareketin güya önderidir.

Geçmişte kahrolsun Amerikan emperyalizmi diye slogan atan gençliğin sözde başkanıdır.

Dahası kağıt üzerinde ekonomi doktorudur.

Gerçi 16 yıla rağmen bilgisi yardımcı doçent olmaya bile yeterli görülmemiş bir ekonomi doktorudur ama yine IMF ile McKinsey arasındaki farkı bilmesi gerekirdi.

Düyun-u Umumiyenin ne olduğunu öğrenmiş olması lazımdı.

Doğru tarım yapanlara cahil dememesi gerekirdi.

Yaptığı bu yazılı açıklama ile bunların hiç birini bilmediğini ortaya koydu.

Peki bütün bunlar ne için?

Sırf Saray'a yaranmak için!

Yazık değil mi?

SARAY FEDAİSİ

Ülkücülerin sözde olsa da başkanı olan birine yakışıyor mu?

Sıradan bir ülkücüye sorsa ona McKinsey'in ne olduğunu anlatırdı?

Bahçeli neden bütün bunlara ihtiyaç duyuyor?

Niçin ulu orta durumdan vazife çıkarıp, Saray'ın fedailiğine soyunuyor?

Bahçeli ile beraber Berat Albayrak da eleştiri yapanlara karşı vites yükseltti:

-McKinsey'i eleştirenler ya cahildir ya da ihanet içinde!

Evet Saray damadı olan Ekonomi Bakanı açıktan ihanet suçlamasını yönetti.

Berat Albayrak'ın bu sert ifadesi gerçekte şunların itiraftıydı:

"-Biz Türkiye'yi yönetemiyoruz.

-Yönetecek kalitede kadromuz yok.

- Türkiye'nin dış kredisini tükettik.
- McKinsey'in desteğiyle ülkeyi buhrandan çıkaracağız.
- Onun vereceği raporlarla dış kaynak bulacağız.
- Bunun için onlara mecburuz...
- IMF'ye gidemeyiz zira halkımız ona karşı çok tepkili.
- Adı bilinmeyen McKinsey ile yaşadığımız büyük krizi örtmeye çalışacağız."

Evet Bakan Berat Albayrak McKinsey ile anlaşarak aslında bunları itiraf ediyordu.

McKinsey ile anlaşmak elbette yeni bir Düyun-u Umumiye'di zira Varlık Fonu riske edilecekti.

YÖNETEMEMENİN İTİRAFI

200 milyar dolarlık şirketlerimiz sıcak para bulmak için bu ABD'li kuruluş vasıtası ile piyasalara sunulacak ve paspas yapılacaktır.

Ayrıca McKinsey mili savunma sanayimiz için büyük riskti.

Rusya'dan aldığımız S-400 füzelerinin geleceği belirsizleşiyordu.

Aynı şekilde Rusya ile yaptığımız nükleer anlaşmalar riske giriyordu.

İktidarın ABD'li McKinsey ile ekonomi yönetiminde anlaşması AKP'ye oy veren muhafazakar kesim dahil bütün ülkede büyük tepkilere neden oldu.

Abdurrahman Dilipak gibi İslamcı yazarlar bile bu anlaşmaya meydan okudu.

Keza sosyal medya ayağa kalktı.

İktidar tutarsızlık ve teslimiyet bağlamında eleştiri sağa-nağı altında kaldı.

Derken düdük çalındı.

Tayyip Erdoğan 6 Ekim 2018 tarihinde AKP milletvekillerini Kızılkahamam'daki bir otele toplantıya çağırdı.

Şunu söyledi:

"Bakan arkadaşlarıma, yabancılardan fikri danışmanlık almayın dedim.."

Erdoğan'ın bu ifadesi sonrası salon buz kesti.

Herkes birbirine bakıp şaşkınlığını ortaya koydu.

Öyle çünkü Erdoğan bu sözleri ile McKinsey ile yapılan anlaşmayı kastediyor ve onunla yapılan anlaşmanın iptalini seslendiriyordu.

Acayip bir geri adım!

Büyük bir başıbozukluk.

Yönetememenin ve günübirlik savrulmanın açık itirafı.

En dramatiği Ekonomi Bakanının düştüğü ya da düşürüldüğü durum!

Öyle çünkü Berat Albayrak bu anlaşmaya itiraz edenlere ekranlardan "Cehalet ve ihanet içindedirler" demişti.

BERAT'I ADAM YERİNE KOYARLAR MI?

Bahçeli gibi yandaşlar de hep beraber onun korosuna ses vermişti.

Peki şimdi ne olacak?

Berat Albayrak bizzat kayınpederinin sözleri ile vuruldu ve hâlâ yaralı.

Karizması ve itibarı bu şekilde çizilen bir bakanın bundan böyle söyledikleri ciddiye alınır mı?

Yaptığı anlaşmalar önemsenir mi?

Uluslararası finans-kapital Berat Albayrak'ı adam yerine koyar mı?

Kriz ortamında itibarı bu şekilde yerle bir edilen bir Maliye-Hazine Bakanı ile yola devam edilebilir mi?

Bir başka boyut:

McKinsey ile anlaşmayı iptal eden Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın durumu.

Ne yani Erdoğan şimdi Berat Albayrak, Bahçeli ve yandaşlara göre bu iptali yaptı diye cahil midir?

Haşa ihanetin içinde midir?

Söylenen sözler ortada.

Erdoğan ihanet diyen damadını şimdi mahkemeye verir mi?

Doğru ile yanlış ne ve kimler belli değil.

Türkiye gibi bir ülkede bunlar olacak şey midir?

Ülke böyle yönetilir ise o ülke nereye gider?

Bu arada şunu soralım:

Damat Berat, McKinsey gibi bir ABD'li şirketle anlaşma yapacağını Tayyip Erdoğan'a söylemedi mi?

ERDOĞAN ELBETTE BİLİYORDU

Bu olabilir mi?

Erdoğan gibi her şeye hakim ve hükümrân olan bir Cumhurbaşkanı'na rağmen ABD'li bir şirketle anlaşma yapılabilir mi?

Hele her saat yanında olan genç ve yeni olması itibarıyla stajyer denilebilecek damadı bunu yapar mı?

Böyle bir şey mümkün müdür?

Değildir zira Tayyip Erdoğan tam o günlerde sürekli olarak "ABD ile savaştayız" demektedir.

Böyle bir manzarada değil damat bakan, kim Erdoğan'a sormadan Türk ekonomisinin direksiyonunu ABD'li bir şirkete verebilir?

Hayır normal bir durumda bu mümkün görülüyor.

Söylenen şu oldu:

Tayyip Erdoğan McKinsey ile yapılan anlaşmanın Türkiye'deki olumsuz akislerini gördü.

LİDER OLABİLİR Mİ?

Camiasının fevranına tanıklık etti.

Ve bu anlaşmanın siyaseten kendisi ile partisini vuracağını düşündü.

Her hafta yaptırdığı anketlerle bundan emin oldu.

Bütün bunlardan hareketle pragmatist biri olarak zararın neresinden dönersem kâr diyerek çark etti.

Güya ben önceden bilmiyordum görüntüsüne yattı ve yapılan anlaşmayı iptal emrini verdi.

Damadını zorda bırakıp karizmasını faiz olayından sonra bir kere daha çizdi ama bunu yapmaya kendini mecbur gördü.

Aksi halde siyaseten bedel ödeyeceğini ve iktidardan düşmeye yelken açacağını düşündü.

Çok ilginç bir tavır değil mi?

Böylesine önemli bir konuda çark edebilmek herkesin yapabileceği bir şey değil.

Olan damada oldu.

Hem çok zor bir dönemde sorumluluk aldı, hem ikidir refüze ediliyor.

Bu duruma düşen biri gelecekte yani Tayyip Erdoğan sonrasında lider olarak öne çıkabilir ve şansı olabilir mi, siz yorumlayın.

İŞTE PERDE ARKASI

Tam burada bir parantez daha açacağım.

Önemli haber kaynağım McKinsey ile yapılan anlaşma ve iptali ile ilgili perde gerisinde yaşananları bana şöyle özetledi:

“-McKinsey ile anlaşma kararını veren Sayın Berat Albayrak değil Sayın Tayyip Erdoğan’dır.

-Sayın Erdoğan’ı bu karara ikna eden ise Türkiye’deki Amerikan sermayesinin CEO’larıdır.

-Sayın Erdoğan’ın Amerikalı işadamlarıyla yaptığı görüşmede bu teklif katılımcı iki isim tarafından gündeme getirilmiştir.

-Teklifi seslendirenlerin amacı, Türk ekonomisini spekülasyonların odağından alıp yeniden uluslararası güven ve itibar gömleği giydirmektir.

-IMF’yi istemeyen ve kabul etmeyeceği bilinen Türkiye’ye dışarıdan kaynak girişi için bu model önerildi.

-McKinsey bir bakıma yabancı fonlara kefil olacak ve sıcak paranın Türkiye’ye gelmesine katkı yapacaktı.

-Sayın Erdoğan ABD’li iki CEO tarafından yapılan bu teklifi ekibiyle değerlendirip onay verdi.

-McKinsey’in Türkiye bürosunda çalışan Beşir Atalay’ın damadı ile ilk adım atıldı ve acil olarak masaya oturuldu.

-Ardından Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın BM toplantısına katılmak için onunla ABD’ye giden Berat Albayrak McKinsey ile anlaşma imzalayarak çok acil çalışma emrini verdi.

-Türkiye’de iki bürosu ve onlarca çalışanı olan yani Türkiye ekonomisini iyi bilen McKinsey durumun aciliyetini ve talebi dikkate alarak gece gündüz mesai yaptı ve çıkış yolu bağlamında talepler listesi hazırladı.

VERİLEN LİSTE

İşte o liste:

-Çok acil bir hukuk reformu yapılması. HSYK üyelerinin yargıçların oyu ile belirlenmesi ve yargı kurumuna güven gelmesi.

-Varlık fonundaki kamu bankaları dahil bütün kuruluşların özelleştirilmesi.

-Ormanların özelleştirme kapsamına alınması.

-Yapılan sosyal yardımların durdurulması.

-Benzindeki ÖTV'nin pompaya yansıtılması.

-Kamu araçlarının üçte ikisinin hemen satılması.

-Kamu lojmanlarının satılması.

-Yeni hiç bir yatırımın yapılmaması.

-Yapımı devam eden yatırımların ertelenmesi.

-Savunma Sanayii projelerine ara verilmesi.

-Merkez Bankası Başkanının özerkliğini güçlendirmek için yeni bir kanun hükmünde kararname yayınlanması.

-Ekonomi yönetiminde dış piyasalara güven veren bir vitrin oluşturulması.

-Batan şirketlerin kurtarılmaması.

-Harcamaların yarıya indirilmesi ve ücretlerin en az bir yılığına dondurulması..”

Dinlediğıme göre McKinsey hazırladığı raporun sonuna şu notu düşmüş:

-Eğer bütün bunlar acil olarak yapılmaz ise Türkiye Arjantin ile Yunanistan'dan kötü olabilir...

Bu talep listesi Saray'ı ürkütmüş!

Özellikle sosyal yardımlardan vazgeçilmesi halinde Mahalli Seçimlerde büyük bir vurgunun yeneceğı görölmüş.

İNÖNÜ VE ABD BAYRAĞI

Savunma Sanayii ile ilgili talepler aşırı bulunmuş.

Buna rağmen çıkış yolu aranmış.

Varılan mutabakat şöyle:

Mahalli seçimlere kadar danışmanlık gayrı resmi olacak ve gizli kalacak.

Seçimlerden sonra konu bir kere daha masaya yatırılacak.

Bu süreçte McKinsey uluslararası fonlardan seçimi ileri sürüp süre talep edecek.

McKinsey ile yapılan anlaşmanın iptali sonrasında piyasaların tepki vermemesi, doların çökmemesi ve borsanın düşmemesi bu gizli mutabakata dayanıyor.

Tayyip Erdoğan'ın Ekim başında Kızılcahamam toplantısında şu görüldü.

Erdoğan, ekonomik iyileşmenin yakın vadede başlamasından umudunu kesmiş durumda.

Bunun için seçimde tek bir sermayesi var ve bunu otaba koydu.

CHP ile Kılıçdaroğlu.

Ekonomi ve kriz gibi şeylerin konuşulmaması için eldeki medya gücü ile gündem sürekli değiştirilip yönlendirilecek.

Yine HDP, PKK denilip o iki yapı CHP ile özdeşleştirilmeye çalışılacak.

Ona ilaveten İsmet İnönü dosyaları açılacak, ki açtılar zaten.

İnönü'nün 50 yıl önceki bir törende eline aldığı mini Türk ve Amerikan bayrağının Türk bayrağı kısmını karartıp, işte İnönü Amerikancı diyorlar.

Güler misiniz, ağlar mısınız!

Yahu o İnönü hem İstiklal Savaşının, hem de ABD'nin hâlâ onaylamadığı Lozan'ın kahramanı.

BOP EŞBAŞKANI DEĞİLDİ!

Ayrıca ABD Başkanı Johnson'un Kıbrıs ile ilgili malum tehdidine, "Yeni bir dünya kurulur ve Türkiye orada yerini alır" diye meydan okuyan biri.

Yani birileri gibi hiçbir zaman "ben BOP Eşbaşkanıyım" demedi!

Irak'ta Müslüman kadınların ırzına geçen ABD askerlerine muvaffakiyetler dilemedi.

Ayrıca İnönü'yü karartılan bayrak üzerinden hedef alan o Tayyip Erdoğan değil midir?

2001'de İsmet İnönü'nün torunu Hayri'ye AKP kurucusu ol diye teklif götüren?

O Tayyip Erdoğan değil midir?

2009'da yine İnönü'nün torunu Gülsüm Bilgehan Toker'e AKP'nin Çankaya belediye başkan adaylığını teklif eden?

Bunları ben uyduruyor değilim.

CHP Genel Başkan Yardımcısı Muharrem Erkek bizzat o isimlerin verdiği bilgilerle açıkladı ki AKP ya da Tayyip Erdoğan, "hayır öyle bir şey olmadı" diyemedi.

Öyle ise nedir bu tuluat.

Velev ki tersi olsa...

Adamın ölümünün üzerinden geçmiş 40 küsur sene!

Böyle iken nedir o montaj fotoğraf?

Belli ki Tayyip Erdoğan çok zorda!

Daha da ötesi panikte!

DEMİREL İNÖNÜ İÇİN NE DEMİŞTİ?

Ekonomik buhranın toplumu sarstığını görüyor.

Onu örtmek ve gündemi değiştirmek için bu gibi şeylere müracaat ediyor.

İyi de bu Erdoğan değil mi gazeteci Hasan Cemal'e birkaç yıl önce Başbakan sıfatı ile "Bu CHP Amerikan düşmanı" diyerek şikayet eden?

Bu Erdoğan değil mi, Irak savaşında ABD için seferber olan?

Bunları söyleyen biri, İnönü gibi Atatürk'ün en yakın silah arkadaşı bir kahramanı doğru olmayan bir fotoğrafla hedef alıyor.

Bu hal ayıp olmanın ötesinde dramdır.

Türkiye gibi bir ülkenin Cumhurbaşkanı bu gibi şeyleri nasıl yapar ve buna neden ihtiyaç duyar?

Geçmişten bir anekdot:

1960'lı yıllar.

Demirel bir gün İnönü'nün bir açıklamasına cevap verir.

Bunun üzerine gazeteciler kendisine şöyle der:

"İnönü'ye politikadan artık çekil mi demek istediniz?"

Demirel'den cevap:

"Ben kimim ki Atatürk'ün arkadaşı ve İstiklal Savaşımızın kahramanına çekil derim. Yaptığım sadece Sayın İnönü'nün eleştirisine teknik açıklama getirmektir."

BAHÇELİ'NİN AMERİKAN MİLLİYETÇİLİĞİ

Bir Demirel'in bu cevabına bakın bir de Tayyip Erdoğan'ın yaptığına!

Bu resmin anlattığı şudur:

Mahalli seçimde iktidarın yegane sermayesi yine CHP olacak.

Tekrar McKinsey olayına dönelim.

McKinsey ile anlaşmanın iptali sonrası damadın yanı sıra Bahçeli ile yandaş kalemşorlar ne yapacak merak içindeyim.

Bu şirkete kaç milyon dolar ödendi ve o para şimdi ne olacak belli değil.

Sanki babalarının paralarını verdiler?

Hiçbir açıklama yok.

Bu tabloda ben Bahçeli ile yandaşların durumuna düşseydim insan içine çıkamazdım...

Sırf Tayyip'e yalakalık adına düştükleri hale bakın.

Lejyoner gazetecilerin yaptığı ortada.

Aldıkları büyük maaşlar karşılığı yazıyorlar.

Pek çoğu bugün yazdıkları gazetede kenef bekçisi bile olamayacakları için, iktidarın her şeyine alkış tutmaları yadırganmamalı.

ANLAŞMA VE İPTAL

Ancak Bahçeli'nin ABD'li şirketi McKinsey'i omuzuna almasının hiçbir izahı olamaz.

Demek ki onun milliyetçiliği bu kadardır.

Milliyetçilikten anladığı ekonomimizi ABD'ye teslim etmek ve Saray'a cici görünmektir.

McKinsey olayı aslında Türkiye'nin nasıl yönetildiğinin resmidir.

Bırakın yıllık ve aylığı, haftalık ve günlük savrulmalar ortadadır.

Öyle olduğu için ülke kaosun göbeğindedir.

McKinsey anlaşması vazgeçilen ya da üstü örtülen tek konu değil.

Hatırlayalım bir ara Çin ile beraber ortak füze üretecektik.

Bunun ön anlaşmaları yapılmıştı.

Öyle iken o proje birden apansız iptal edildi.

Çin bu iptale kızarak İpek Yolu projesi güzergahını değiştirdi.

Bu güzergah değişikliğinin Türkiye'ye uzun vadede zararları yüzlerce milyar dolar olacak!

Bunun büyük resimdeki yorumu şudur:

Türkiye gibi bir ülke ciddi olmalı.

Olur olmaz anlaşma yapmamalı.

Yaptığı anlaşmaya sadık olmalı.

McKinsey ile anlaşma yapmak baştan yanlış.

Şimdi anlaşma gerçekten iptal edildi mi yoksa seçime kadar gizli olarak yürütülüyor mu meçhul.

Çin ile yapılan anlaşma doğrudur.

İptal edilmesi güveni sarstı.

PAPAZ BRUNSON REZİLLİĞİ

ABD'li Rahip Brunson olayına gelince...

Bu hadise sadece hukukumuz adına değil, devletimiz adına faciadır.

Türkiye ABD'li papaz hadisesi ile durduk yerde bir kere daha yerlere serilmiş, itibarı ayaklar altına alınmıştır.

Konuyu özetle hatırlayalım.

23 yıldır İzmir'de yaşayan ABD'li Evanjelist papaz FETÖ darbesi sonrası tutuklanır.

Hakkında hem FETÖ ve PKK ile işbirliği, hem de ajanlık suçlaması yapılır.

Deliller toplanır, tanıklar dinlenir.

Savcı terör örgütü mensubu olmaktan 20 yıl, ajanlıktan 15 yıl olmak üzere toplam 35 yıl hapis talep eder.

Bizzat Tayyip Erdoğan belge ve bilgiler ışığında papazın suçlu olduğunu ifade eder.

Yandaş basın bunlarla yetinmez.

Brunson'ı gelecekteki CIA başkanı ilan eder.

ABD'de ara seçimlere hazırlanan Trump Evanjelist oyları almak için konunun üstüne gidip tutuklu papaz üzerinden Türkiye aleyhinde mesaj verir.

Zaten bıçak sırtında olan ekonomimiz bu olaydan etkilenip dolar patlar.

Tayyip Erdoğan ile avenesi, doların 7 lirayı geçmesi üzerine ABD'yi Türkiye'ye ekonomik savaş açmakla suçlar.

Sokağı ve toplumu ajite ettiler.

Erdoğan tam o süreçte ABD'ye şöyle bir teklif yapar:

-Ver Papazı (Fetulah'ı), al Papazı (Brunson'u).

ABD haliyle bunu zerre umursamaz ve tehdide devam eder.

Sonuç maalesef yine hüsrana yani geri adımdır.

SORUN YARATIP TÜRKİYE'Yİ REZİL ETMEK

Aynı şeyi hatırlayın uçak olayında Rusya'ya karşı yaptılar.

Doğu Akdeniz'de esip gürlemelerine karşın Hillary Clinton'ın bir telefonu ile doğalgazı Rumlarla İsrail'e bıraktılar.

Keza "NATO'nun Libya'da ne işi var" deyip, üç gün sonra Libya'ya yapılan NATO operasyonunun merkezini İzmir yaptılar.

Bunun gibi çok örnek var.

Durduk yerde gereği yokken sorun yaratıp, Türkiye'yi rezil ediyorlar.

Papaz olayı aynen böyledir.

Esip gürleyip tutukladılar, zoru görünce çark ettiler.
Ne imiş efendim, olan yargı kararı imiş!
İyi de sen değil misin, “papaz hakkında fotoğraflar her
şey var, adam ajan” diyen?
Var ise bu karar neden?
Yok ise mahkemeyi etkilemek niçin?
Söyleyin, ne oldu da önceki iddianamede 35 yıl isteyen
savcı birden tahliye kararının verildiği son duruşmada ajan-
lık suçlamasından vazgeçti?
Ne oldu da daha önce ifade veren tanıklar son duruşma-
da birden Papaz Brunson lehine ifadelerini değiştirdi?
Klasik ifadedir, mızrak hiç bir şekilde çuvala sığmıyor.
Dedik ya günlük şov uğruna durduk yerde sorun çıkarı-
yor ama çok geçmiyor o sorunun altında kalıyorlar.

“DURDUK YERDE O BOKLARI NİYE YEDİK?”

Bilinen hikayedir:

Ağa ile ırgat çarşıdan köye gitmektedir.

Ağa at üstünde, maraba ise yayandır.

Ağa eğlenme adına ırgata takılır:

-Ula Haso sana diyeceğim var.

-Buyur ağam.

-Şu atın sıçtığı var ya!

-He ağam!

-Ondan bir avuç yut, vallahi bu atı sana verip ben attan
ineceğim.

Haso fırsat bu fırsat deyip Ağa'ya ders verme adına pisli-
ği yutar.

Ağa şaşkındır ama verdiği sözü yiyecek kişilikte değildir.

-Al ula Haso, at senindir.

Haso atın üstünde, Ağa yayan yolu devam ederler.

Haso köye yaklaştığında şunu söyler.

-Ağam köylü bizi bu durumda görürse bunu anlatamaz-sın. Bu atı sana tekrar bir şartla iade edebilirim.

-Ula Haso nedir?

-Atın pisliğinden sen de bir avuç dolusu yiyeceksin.

Ağa düşünür taşınır ve itibarı adına atın pisliğini yutar.

Haso attan iner, Ağa ata biner. Derken Haso sorar:

-Ağam biz o bokları durduk yerde niye yedik.

HANİ ALMANYA İLE HOLLANDA HAÇLI İDİ?

Teşbihte hata olmasın ama son olanlar bana bu hikayeyi anımsattı.

Bu rezillikle ilgili ilginç bir resim:

AKP'nin gençlik örgütü Osmanlı Ocakları Papaz'ın iadesi-ne feveran ederken güya milliyetçi Ülkü Ocakları oralı değil.

Evet 1980 öncesinin en büyük gençlik örgütlerinden Ülkü Ocakları Bahçeli ile Tayyip'in arkasına takılarak ABD mandacılığına bu şekilde katkı sunuyor.

Kılıçdaroğlu'nun ise malum ahalide on paralık itibarı yok.

CHP tepesindeki varlığının devamı gerçekte Tayyip için büyük piyango.

O gitmesin ve hep orada kalsın diye dua ediyorlar.

Evet her gün bir skandal ve yıkım yaşanırken Türkiye'de muhalefet büyüme bir yana küçülüyor.

Aslında Türkiye'de muhalefet yok, o ambalajla işbirlikçiler var.

Bir başka örnek seçim sürecinde yapılan Avrupa düşmanlığı tuluatı.

Hatırlayalım, Almanya ile Hollanda'yı haçlı ilan etmişlerdi.

Peki sonra ne oldu?

Can-ciğer kuzu sarması yani kol kolalar.

Yapılanın kayıkçı kavgası olduğu tescillendi.

Seçimde oy alma adına mizansen!

Ve bizim asil milletimizin yarısı bu dolmayı bir kere daha afiyetle yuttu!

DENİZ YÜCEL OLAYI

Almanya ile ilişkilerimizde yaşanan Deniz Yücel faciası ise Türk tarihine geçecek utanılacak sayfalarından biri olacak.

Hatırlayalım:

Recep Tayyip Erdoğan *TGRT TV*'de şunu söylemişti:

"Ben cumhurbaşkanı olduğum süre içinde bu Deniz Yücel asla Almanya'ya iade edilmeyecek zira belgeleri gördüm, bu adam suçlu ve terörist."

Sonra ne mi oldu?

Cumhurbaşkanımızın terörist dediği Alman vatandaşı olan bu Deniz Yücel bir gün ansızın serbest bırakıldı.

Tahliye edilirken yurtdışı yasağı konmadı.

Öyle olunca havalimanında bekleyen Alman istihbaratı BND'nin özel uçağı ile Berlin'e uçuruldu.

Bütün bunlar ortada iken vatan-millet diyerek ortaya çıkıp caka satacaksınız!

Medya sansürleri ile içerde kimilerini kandırırsınız da dışarıda takmazlar adamı.

Tayyip Erdoğan işte bu gibi şeylerle itibar kaybetti.

Günlük ve anlık savrulmaları havasını bitirdi ki bu olay tek değil benzeri çok örmek var.

Kuşkusuz devletlerarası ilişkilerde istihbarat kurumları takas dahil her şey yapar ama bu aleni değil gizli olur.

TAYYİP KİMİ DİNLER?

Türkiye’de her şey çok farklı.

Tayyip Erdoğan canı ne isterse onu yapıyor.

Hiç kimseyi umursamıyor.

Onu frenleyebilen de yok.

Bu konuda Ankara’da espri yolu şöyle bir anekdot anlatılır.

Eski Başbakanlardan Mesut Yılmaz ziyaret ettiği Binali Yıldırım’a şunu söyler:

-Sayın Erdoğan’a söyleseniz, biraz az konuşsa, zira konuştuğça piyasalar ürktüyor!

Binali Yıldırım’dan cevap:

-Sayın cumhurbaşkanı bizi dinlemez, sadece bir kişiyi dinler.

Mesut Yılmaz:

-Kimdir o, ona söyleyin!

Binali Yıldırım:

-O isim İsmail Ağabey (Kahraman)’dır. Ancak onu da en fazla 5 dakika dinler ve sonra yine bildiğini yapar.

Kulis fısıltıları gerçeği ne kadar yansıtıyor bilmem fakat eğer böyle ise vay ülkemizin haline!

Türkiye gibi dev bir yapı bu yönetim anlayışı ile yoluna devam edemez.

Yetki devri yapılmazsa her şey birbirine girer.

Kurumlaşma dediğimiz şey zaten budur.

KENDİNİ EMİR-ÜL MÜMİNİN GÖRMEK

Ancak yukarıda bir nebze değindim İslamcı anlayışta düstur budur.

-Her şey Emir-ül Müminden sorulur ve her şeye o karar verir.

İyi de bu anlayış ile 82 milyonluk dev bir ülkeyi yönetemezsiniz zira sorunlarına beşer olarak yetişmek mümkün değil.

Yasa ve kurallar zaten bunun için vardır.

Türkiye'nin bugünkü görüntüsü hukuk ve kanun egemenliğinin olmaması şeklinde.

Yaşananlar ortada, türlü hile desiselerle yasaların etrafından dolanılıyor.

Bazen açıktan uyulmuyor.

Bu durum eninde sonunda ülkeyi kaosa götürür.

Bu iktidar döneminde Türkiye öyle şeylere alıştırıldı ki şayet onlar emsal alınırsa geleceğimiz bile tehdit altındadır.

Yapılan pek çok uygulama gelecekte örnek alınırsa bile işimiz zor demektir.

Bu iktidar tıpkı demokrasi kavramını gidilecek istasyona kadar tramvay misali görmesi gibi, hukuku da sadece kendi çıkarı olduğunda hatırlıyor.

Emirle kapatılıp üstü örtülen soruşturma ve kovuşturmalara bakın.

İRAN'A ALTINLA ÖDEME NEDEN?

Mesela Deniz Feneri.

Mesela Man Adası iddiaları.

Mesela Rıza Zarraf bağlamındaki iddialar.

Rıza Zarraf olayında yaşananlar Türk tarihinin bir diğer utanç sayfaları olacak.

Suç yok deyip dosyayı kapattırdılar.

Pardon ama bir suç yok idi ise 4 bakan neden görevden alındı?

Niçin bir daha milletvekili adayı yapılmadı?

Söyleyin bu Zarraf Türkiye'nin gündemine nasıl ve niçin sokuldu?

Türkiye, Birleşmiş Milletler kararı ile ambargo uygulanan İran'a, aldığı petrol ve doğalgaz karşılığı yine BM'nin kararı ile tarım ürünleri ile takas etmiyor muydu?

Ve Türk çiftçisi bundan çok çok iyi para kazanmıyor muydu?

Kazanıyor idi ise bu sistem niçin bozuldu?

Rıza Zarraf birden nasıl ortaya çıktı ya da çıkarıldı?

Ona vatandaşlık nasıl verildi?

Devlet protokolüne nasıl girdi?

Pek çok bakanla nasıl yakınlaştı?

İran'dan alınan petrol ile doğalgazı altınla ödemek neden?

Türkiye'nin altın madenleri mi var?

Yok ise domates ve salatalık ile ödediğimiz doğalgaz ile petrol için altınla ödeme olayının perde gerisi nedir?

EBRU GÜNDEŞ'İN YÜKSEKLERDEKİ KORUYUCUSU

Türk çiftçisine kaybettirecek bu tezgaha nasıl gelindi?

Kimlerin bu organizasyonda çok çok büyük çıkarları oldu?

Yoksa çiftçiden avanta alamıyoruz, altın tezgahını kurarsak avanta olur diye mi düşünüldü?

İddialar ve yayınlanan belgeler var.

Pek çok bakana ödenen onlarca milyon Euro'dan bahsediliyor.

Evde çıkan kasalar var.

Öyle iken Zarraf dosyası Türkiye'de kapatıldı.

Kuşkusuz FETÖ casus şebekesi bu hadiseyi iktidarı devirme adına kullanmak istemiştir.

Bu doğrudur.

Ancak bu hakikat var olan rüşvet görüntülerini inkar etmemize gerekçe olabilir mi?

Yapılması gereken hem Fetullah darbesine karşı çıkmak, hem bu yolsuzluk iddialarını soruşturmak olmalıydı.

Bakanların görevden alınması sonrası gerisi gelmeliydi.

Gelmeyince kafalar karıştı.

Bırakın onu bunu, Rıza Zarraf'ın karısı Ebru Gündeş'in ABD'ye kocasının yanına giderken VIP'te ağırlanması emrini kim verdi?

Hani bu adam ABD'ye kaçtıktan sonra birden alçak ve hain ilan edilmişti?

Alçak ve hain denilenin karısına devlet protokolü nasıl uygulanır?

Kim verdi VIP'te ağırlansın emrini?

Hayır böyle bir emri kolay kolay kimse veremez zira ucunda bedel ödemek var.

Belli ki hiç kimseden korkmayan biri emir verdi.

Soruyorum Zarraf'ın gizli dostu olan o esrarengiz isim kim?

Rıza Zarraf konusu sadece bir örnek.

TAYYİP YORGUN DEĞİL Mİ?

Bunun gibi çok dosya var.

Pek çok konuda hukuk ve yasalar görmezden gelinmiştir.

Sıcak bir örnek daha:

Tayyip Erdoğan kendi partili belediye başkanlarına istifa çağrısı yaptı.

Metal yorgunluğu gerekçe olarak sundu.

Pardon ama eğer böyle bir gerekçe istifa etmek için yeterli ise yaptığı görevlerden hareketle en yorgun isim Tayyip Erdoğan'dır ve onun istifa etmesi gerekmiyor mu?

Üstelik Batı'da iki dönemden fazla devlet yönetiminde kalan yok.

ABD'de başkanlar efsane olsalar bile iki dönemden fazla aday olamıyor. (4 kez seçilen Franklin D. Roosevelt istisna.)

Üçüncü kere seçilen, ya diktatör ya da yorgun olur diyorlar.

Avrupa'da iki bilemedin üç dönem kalan çok az isim var.

Tony Blair üçüncü kere seçimi kazanmasına rağmen döneminin ortasında çekilmek zorunda kaldı.

Yine üçüncü döneminde olan Merkel'e gidici gözüyle bakılıyor.

Tayyip Erdoğan ise 5. döneminde.

TOPBAŞ İLE GÖKÇEK!

Yani yorgunluk çekilme sebebi ise, aslında hemen onun çekilmesi gerekiyor.

İki dönemdir İstanbul Belediye Başkanlığı yapan Kadir Topbaş'a "yorgunsun çekil" dedi ve adam çekilmek zorunda kaldı.

Peki yasalarımızda seçilmiş birine, çekil demek ve bu şekilde göndermek var mı?

Yok.

Öyle ise seçimle gelmiş birini çekilmeye zorlamanın bırakın demokrasi ile, hukuk, akıl, vicdan ve mantık ile uzak-yakın alakası olabilir mi?

Düşünün bütün ömrünüz nerede ise vesayet diyerek geçecek!

Öyle iken seçilmiş isimlere buyruk salıp çekilin diyeceksiniz!

Şimdi birileri bu tabloya sivil darbe dese doğru mu olur, yanlış mı?

Sadece İstanbul Belediye Başkanı Kadir Topbaş değil, Ankara Belediye Başkanı Melih Gökçek'ten Bursa ve Balıkesir başkanlarına kadar pek çok seçilmiş bu şekilde alaşağı edildi.

Cevap arıyorum, bu yapılan milli iradeye müdahale değil mi?

Kuşkusuz Belediye Başkanları gerektiğinde görevden alınabilir.

Mesela PKK'ya belediye kaynaklarını aktaran HDP'li belediye başkanlarının görevden alınması yasaya, ahlaka ve vicdana uygundur.

Dahası, o görevden almalarda çok geç bile kalınmıştır.

Yalnız burada bir ayrıntı var.

FETÖ'CÜ MÜ HIRSIZ MI?

HDP'de görevden alınan başkanların pek çoğu şimdi yargılanıyor.

Yani görevden alma gerekçeye dayandığı için yasalar uygulanıyor.

Oysa AKP'li başkanlar olayında böyle bir şey yok.

Görevden alınmadılar, istifaya zorlandılar.

İstifaya mecbur kalan o isimler hakkında şu ana kadar açılmış tek bir dava yoktur.

İşte bu tablo tam bir hukuk garabetidir.

Bırakın genel hukuk normlarını, yazılı kanunların bile umursanmamasıdır.

Bu durumda Türkiye’de kanunların üstünde bir iradenin var olduğu anlamı çıkıyor mu?

Hiçbir demokraside böyle bir metot yoktur.

Seçimle gelen seçimle gider.

Suçlu olan ise yargıda hesap verir.

Kadir Topbaş, Melih Gökçek ve diğerleri seçimle geldiler ama emirle gittiler.

Bazıları sonuna kadar direndi.

Bazıları istifaya zorlanınca ağladı.

Haklarında söylentiler yayıldı.

Bazıları için FETÖ’cü, bazıları için hırsız imalarında bulunuldu.

Görevden emirle çektirmeler buna bağlandı.

Eğer bu iddialar doğru ise yapılması gereken, İçişleri Bakanlığının yasa gereği görevden alması ve yargıya sevk etmesi olmalıydı.

Yok FETÖ’cü iseler yapılacak olan yine belli yani yargıya gönderilmesi.

ARINÇ İLE İSMAİL KARAMAN

Hayır hiç biri hakkında yasal zeminde böyle bir takip yok.

Öyle iken başkanlıktan çekilmek zorunda kaldılar.

İşte bu manzara Türkiye’deki rejimin resmidir.

Oynanan demokrasi tiyatrosu kandırmacasının belgesidir.

Gelelim niye direnmediklerine?

Bunun türlü sebepleri olabilir.

Yanlış icraatlardan, FETÖ ile bağlantıya kadar pek çok olasılık var.

Elimizde belge olmadığı için afaki bir şey yazmayalım.

Ancak bir şeyi iyi biliyorum.

Tayyip Erdoğan'ın kendine iyilik yapanlara vefalı olduğu bilinen bir hakikat.

Kadir Topbaş ise FETÖ öncesinde Erdoğan'ın "Ağabey" diye hitap ettiği ve çok değer verdiği 40 yıllık yol arkadaşı.

Öyle iken onu feda eder duruma düştü ise belli ki elinde çok ama çok kesin bilgi ve belgeler var demektir.

Tersi olsa bazı isimleri görmezden gelmesi misali onu da pas geçebilirdi.

Mesela damadı FETÖ'cü kaçak olan İsmail Karaman'ı hedef almadı.

Mesela yine damadı FETÖ'den bir ara tutuklanan Bülent Arınç'ı defterden silmedi, tersine oğlunu son seçimde milletvekili yaptı.

Mesela Hayati Yazıcı bir başka örnek.

Ama Kadir Topbaş'ı sildi ki bunun mutlaka bir arka planı var.

DEMEK Kİ ÇOK EMİN!

Peki ne mi olabilir o arka plan?

Söylenen FETÖ ile bağlantısı imiş.

Erdoğan o kadar emin olmuş ki Kadir Topbaş'ı affedememiş.

Kuşkusuz bunlar ispatlı değil.

Ancak görevden alınması noktasında başka ihtimal yok.

Damadının tutuklanıp serbest bırakılması ve akabinde tekrar tutuklanması bütün bu iddialara acaba mı dedirtiyor!

Eğer öyle ise!

Yukarıda belirttik, Kadir Topbaş'ın yargılanması gerekmiyor mu?

Melih Gökçek olayına gelince.

Yakından bilirim, aslında Erdoğan geçmişten bugüne Gökçek'ten hazzetmez.

2001'de AKP'yi kurduğunda *Star TV*'deki programıma gelen Tayyip Erdoğan'ın program öncesi özel sohbette Gökçek'i eleştirdiğinin tanığıyım.

Keza 2004'teki belediye seçimlerinde onu Ankara'ya tekrar aday yapmak istemediğini ama seçimi kaybetmeme adına mecbur kalıp aday yaptığını biliyorum.

Sonrasındaki süreç şöyle gelişti.

Gökçek Erdoğan'ın gözüne girme ve güvenini kazanma adına seferber oldu.

O kadar ki 2007 seçimleri öncesinde Mehmet Ağar-Erkan Mumcu birlikteliğini bozma adına açıktan faaliyet yaptı.

Yozgat eski belediye başkanı ve eski AKP milletvekili Mehmet Erdemir'in bire bir tanıklığına göre Melih Gökçek Erkan Mumcu'nun Ankara Beysukent civarındaki evine giderek bir dizi teklif yaptığını dinlemiştim ki Mumcu'yu ikna ettiği iddiaları bile var.

OSMAN GÖKÇEK

Sadece merkez sağdaki o oluşumun bertaraf edilmesi değil, aynı Gökçek'in özellikle Gezi Olayları sürecinde Tayyip Erdoğan'a açıktan fedailik yaptığı yine kayıtlardadır.

O kadar ki Bülent Arınç gibiler bile farklı duruşlar sergilerken Gökçek Ankara'yı ayağa kaldırıp Tayyip Erdoğan'a her durakta kalabalıklar toplayıp miting yapmasını sağlamıştı.

Buna ilaveten AKP adına *Beyaz TV*'de silahşörlük olarak yorumlanacak çok açık destekler verdi.

Öyle iken Melih Gökçek'in kalemi kırıldı yani istifa et baskısına maruz kaldı ve istifa etti.

Hatırlayalım...

Bülent Arınç Tayyip Erdoğan'a açıktan muhalefet ederken Gökçek Erdoğan adına Arınç'a hücum etti yani fedailiğe soyundu.

Bu fedakarlığa rağmen son süreçte olan şuydu:

Arınç'ın oğlu mebus yapıp, FETÖ imamı olduğu ileri sürülen damadı hapisten çıkarılırken, Melih Gökçek'in ipi çekildi yani istifaya zorlandı.

Hayır bu anlık bir kızgınlığın sonucu değildi.

Melik Gökçek'in oğlu Osman Ankara'da yapılan AKP teşkilat yoklamasında birinci olmasına rağmen 2014 seçimlerinde milletvekili listesine konmadı ki bu açık bir tavrıdır.

Melih Gökçek bu tavra rağmen küsmemiş görünerek yine Erdoğancılık yaptı.

Sonraki süreçte oğlu Osman bu kez Ankara Ticaret Odası başkanlığına aday oldu.

İddialara göre seçilmeyi garantilemek için üyelere oy kullandırma adına binlerce yeni şirket kurduymuş...

ATO SEÇİMLERİ

Bu şekilde Melih Gökçek'in oğlu Osman önce ATO Başkanı olacak, ardından siyasete yürüme projesine start verilecekti.

Derken hiç beklenmedik bir şey oldu.

Cumhurbaşkanlığı olaya müdahil oldu ve yeni kurulan şirket mensuplarının ATO seçiminde oy kullanmasına yasak getirildi.

Bu yapılan Gökçek ailesinin açıktan üstünün çizilmesi idi.

Sonrasında yaşananlar biliniyor.

Erdoğan Gökçek'e istifa et dedi.

Gökçek direndi.

Erdoğan ısrar etti ve sonuç aldı.

Peki ne idi bu işin perde gerisi?

Yıllar yılı ekranlarda kendine ateş püsküren Yiğit Bulut, Süleyman Soylu ve Numan Kurtulmuş gibi isimleri bile affedip yakın çevresine dahil edip bakan ve danışman yapan Erdoğan bir ara kendi için fedailiğe soyunan Gökçek'in kalemini niye kırdı?

İşte can alıcı soru budur.

Bu sorunun cevabı sır değil.

Tayyip Erdoğan tıpkı Kadir Topbaş örneğinde olduğu gibi Gökçek konusunda çok emin bilgi ve belgeler sahibiydi.

Siyaseten feda etmesi yani amiyane tabirle ipini çekmesi muhtemelen bunun içindir.

Neler midir bunlar?

Gökçek'in kendisi ve oğlu bağlamında geleceğe dönük siyasi hedef ve hesapları olabilir.

Bu amaçla kurduğu farklı ilişkilerin öğrenilmesi olabilir.

Yaptığı gizli temaslar olabilir.

ÇOK ŞEY BİLİYORLAR!

Türlü imkanları bilinen ve siyaseti iyi bilen Gökçek'in Tayyip Erdoğan'ın veliahtı Berat Albayrak'ı siyaseten önleyebileceği ve oğlu Osman'ın önünü açabileceği olabilir.

Keza Gökçek'in FETÖ noktasında verdiği görüntülerin aksine farklı misyonu olabilir.

Bunlara ilaveten Anka Park gibi bazı belediye icraatlarındaki usulsüzlükler olabilir ki hatırlayalım, Melih Gökçek Saray'a çağrıldığında aynı toplantıda İçişleri Bakanı Süleyman Soylu oradaydı ve altı çizilmesi gereken husustu.

Hülasa Erdoğan Gökçek'i bir sebepten ötürü tehlikeli buldu ve tasfiye etti.

Diyeceksiniz ki neden böyle bir metot?

Erdoğan istese Melih Gökçek'i ama belediye icraatları ama FETÖ ile ilişkilerden ötürü suçlayıp yargıya gönderebilirdi.

Bunu yapsa kamuoyundan afetin bile alabilirdi.

Ama yapmadı ve sadece görevden el çekti.

Söylenenler şunlar:

Hem Kadir Topbaş hem Melih Gökçek çok şey biliyor.

Pek çok icraatlarını Saray'ın emri ile yaptılar.

Pek çok izni ve imarı oranın emriyle verdiler.

DOKUNULAMADILAR

Dolayısı ile bütün bunlar Gökçek ile Topbaş'ı korudu deniliyor.

Erdoğan'ı tanıyan ve izleyen şunu bilir.

Beraber çalıştığı ve sırlarını paylaştıklarını bu gibi durumlarda pas geçebiliyor.

Bunun pek çok örneği var.

Mesela İstanbul Belediye Başkanı iken yardımcısı olup sonra yerine geçen ve bir dönem çok kızdığı Ali Müfit Gürtuna'nın üstüne hiç gitmedi.

Yine aleyhinde siyasi faaliyetler yaptığı için köpürdüğü Abdullah Gül'e hiç dokunmadı.

Eski müsteşar ve bakan olup sonradan kendine ağır eleştiriler yapan Ömer Dinçer bir başka örnek.

Dokunmamanın şahsi sebeplerden öte şöyle bir boyutu da olabilir, yani ihtimaldir.

Partisi ve hareketi zarar görmesin diye “Kol kırılır yen içinde kalır” diyerek hareket edebilir.

İfşa, jurnal ve intikam süreci başlarsa kendisinin de zarar göreceğini düşünebilir.

Kısacası duygularla değil akıl ile hareket etmiş olabilir.

Siyasetçi Erdoğan’ın böyle düşünüp hareket etmesi normal.

Fakat devleti yöneten Başkan veya Cumhurbaşkanı’nın böyle düşüncelerle hareket etmesi normal değil.

Zira onu bağlayan yasa ve kurallar var.

Buradan hareketle Tayyip Erdoğan’ın belediye başkanlarının istifa ettirilmesi konusundaki tutumu her türlü yorma ve eleştiriye açıktır.

Benzer çelişkiler FETÖ hadisesinde çok görüldü.

FETÖ’NÜN SİYASİ KANADI

Düşünün, kanlı bir darbe teşebbüsü var.

Meclis ile polis özel hareket merkezi bombalanıyor.

251 kişi öldürülüp iki bin kişi yaralanıyor.

Ama bu darbe ihanetinin siyasi kanadı ortaya çıkmıyor.

Darbe başarılı olsa yönetime kimler gelecek hâlâ ortaya çıkarılmadı.

Çıkmadı demiyorum resmen çıkarılmadı diyorum.

Yoksa gerçekte kimler görev alacaktı belli.

Başka bir ifadeyle FETÖ’nün siyasi kanadındaki isimler biliniyor.

Öyle ise neden mi dokunulmadı?

Dokunulsaydı ortaya AKP diye bir şey kalmayabilirdi de ondan.

Yazılıp çizildi, AKP kadrolarının yüzde 50'den fazlası FETÖ ile iç içeydi.

Kimi bu örgüt mensubuna ruhunu verdi.

Kimi kızını verdi.

Kimi ihale verdi.

Kimi itibarını paylaştı.

Bazıları da, ne istediler ise verdi.

Yukarıda belirttik: AKP'nin iki akil adamı olan İsmail Karaman ve Bülent Arınç bu örgüt casuslarının kayınpederiydi.

AKP'NİN YARISI HAPİSTE OLURDU

Öyle olduğu için siyasi kanat operasyonu yapamadılar.

Bugün FETÖ'cüler için yapılan operasyonlarda uygulanan kriterler AKP'li siyasilere uygulansa dediğimiz gibi partinin yarısı hapse girip yargılanıyor olacaktı.

Bunun anlamı ise siyasi açıdan AKP'nin terör örgütü ile özdeşleşmesi ve yok olması demek olacaktı.

Ayrıca devleti FETÖ'ye teslim eden kendileriydi.

Emniyet teşkilatı onların sayesinde Fetullah ordusuna dönüştü.

Yargı onların sayesinde örgütün işgalindeydi.

TSK onların yüzünden FETÖ tarafından kuşatıldı.

Yüksek Askeri Şura kararlarına konan şehirler sebebiyle Fetullah Türk Silahlı Kuvvetlerinde büyüdü.

Tamam FETÖ'nün onlarca yıllık mazisi var.

Kenan Evren'den Turgut Özal ve Çiller'e herkes sorumlu.

Ancak devlete tamamen hakim olmaları 2002 sonrasıdır.

Buradan hareketle yapılan soruşturma ve kovuşturmanın hakkaniyetle olduğu söylenemez.

KAÇMALARINA GÖZ YUMDULAR

Nitekim doğru soruşturma yapmak isteyen FETÖ ile mücadelenin kahramanı olan pek çok savcı bu görevinden hemen alınmıştır.

Daha ötesini belirteyim.

FETÖ üst düzey ekibin yurt dışına çıkmasına bilerek göz yumulmuştur.

Şerif Ali Tekalan'lar, Zekeriya Öz'ler, Fikret Seçen'ler, Ekrem Dumanlı ve benzerlerinin kaçmaları özellikle istenmiştir.

İktidar FETÖ ile yaptığı suç ortaklığında yer alanların kaçışına göz yumarak, onların mahkemelerde yapacağı ifşaatlardan korunmaya çalışmıştır.

Öyle olmasa soruyorum Zekeriya Öz gibi biri nasıl kaçabilir.

MİT'e bunları izleyin ve kaçırmayın denilse kaçamazlardı.

Diyeceksiniz ama MİT yurt dışında operasyon yapıp FETÖ'cülerin bazılarını geri getiriyor.

Doğru böyle birkaç yakalama oldu.

Ancak yakalanıp getirilen FETÖ'cüler Kosova benzeri üçüncü dünya ülkelerinden.

Bunların hiç biri örgütün A takımından değil, zurnanın son delikleridir.

Çekirdek ekip ABD ile Almanya'da!

Orada böyle bir operasyon yapılabilirdi mi?

Hayır...

MİT'in yaptığı o operasyonlar imaj yani devletin itibarı adınadır.

Türkiye'nin büyük devlet olduğunu içerde ve dışarda kanıtlama çabasıdır.

Yapılan elbette doğrudur lakin Kosova'da iki öğretmeni getirerek örgüte zarar vermek zor.

FEHMİ KORU FETÖ'YE ARACI!

Bu vesile ile bir şeyi açıklığı kavuşturmamız gerekiyor.

Tayyip Erdoğan'ın FETÖ ile kavgası ve mücadelesi şahsi olarak başlamıştır.

Başka bir anlatımla Erdoğan iktidarının ilk 10 yılında hiçbir zaman bu yapıyı tehdit görmemiş ve o şekilde sunmamıştır.

Tersine kutlu idealin menzil ortağı olduklarını açıklamıştır.

"Aynı amaca farklı yollardan giden iman erleriyiz" yorumunu yapmıştır.

Eğer FETÖ, Tayyip Erdoğan'a karşı, CIA ve MOSSAD'dan aldığı emir üzerine harekete geçmese?

Eğer Hakan Fidan'ı ekarte edecek o malum yargı teşebbüsünü yapmasa?

Eğer 17-25 Aralık yolsuzluk operasyonları yapılmasa?

Bugün iktidar ile FETÖ yine ele ele kol kola olacaktı.

Bunun delili Fehmi Kuru'nun Pensilvanya'ya aracı olarak gönderilmesidir.

Fehmi Kuru ne zaman yola çıktı?

18 Aralık'ta!

Yani 17 Aralık operasyonları yapıldıktan sonra.

Koru yola çıkmadan önce hem Tayyip Erdoğan hem de Abdullah Gül ile görüşüyor.

Hatta Tayyip Erdoğan'ın kendine, "Sana devletin uçağını tahsis edelim" dediğini aktarıyor.

FETÖ'YÜ TANIYORLARDI

Bu manzara Fehmi Kuru'nun hangi amaçla gittiğinin resmidir ki Kuru zaten arabulucu yani elçi olarak gittiğini açıklamıştır.

Keza dönüşte yine Tayyip Erdoğan tarafından kabul edilmesi onun elçi olduğunun teyididir.

Bütün bunlardan sonra soru şudur:

Tayyip Erdoğan, "FETÖ bana darbe yaptı" dediği 17-25 Aralık operasyonları için Fehmi Kuru'yu neden Pensilvanya'ya gönderdi veya gidiş gelişlerde neden onunla görüştü?

Fetullah evet deseydi yani uzlaşsaydı barış hakim olacak ve yoldaşlık devam edecek miydi?

Arada elçi olduğuna göre edecekti anlamı çıkmıyor mu?

Öyle ise bunun okuması Tayyip Erdoğan'ın derdi FETÖ'nün ülkeye ve İslam'a zararlı olması mı, yoksa kendi iktidarını tehdit etmesi mi?

Diyorlar ki FETÖ'yü tanımıyorduk!

Diyorlar ki kandırıldık!

Ben buna kahkahalarla gülüyorum!

Benim gibi bir gazeteci.

FETÖ'nün emperyal bir proje, devleti ele geçirmek için silahlı bir örgüt olduğunu ve de yeni bir din yaratma adına Vatikan-Evanjelistler ve Siyonistler tarafından kullanıldığını biliyor ise!

MGK KARARLARINI ÇÖPE ATILAR

Ve bu bildiklerini 2008'den itibaren gazetede nerede ise her gün yazdı ise.

Ulusal Kanal'da her hafta söyledi ise.

Bunun karşılığında bizzat Fetullah alçağ tarafından var
gıya tam 17 kere şikayet edildi ise...

Devleti yöneten!

İstihbarat bilgilerini günlük olarak alan biri nasıl bilmez?

AKP kadroları ve Tayyip Erdoğan devlet bilgileri olmasa
bile FETÖ'nün ne olduğunu bilir zira FETÖ zaten Antiame-
rikancı Erbakan hareketinin yolunu kessin diye kurularak
desteklenen bir yapı.

İlaveten 2004'deki MGK'da askerlerin FETÖ tehdidi dos-
yasını sundukları açıklandı.

Bizzat Başbakanlık Müsteşarı Ömer Dinçer, "o MGK ka-
rarında istenileni bilerek isteyerek yerine getirmedik" dedi.

Bu itibarla "bilmiyorduk, kandırıldık" ifadesi ayıptır.

Sadece biz değil.

Bizim gibi pek çok vatansever benzer uyanları yaptı.

İktidar; FETÖ, TSK'yı içdiş ederken seyredildi.

Sadece seyretmedi, destek verildi.

Ergenekon'un savcısıyım diyen Tayyip Erdoğan değil
miydi?

Zekeriya Öz'e zırhlı aracını o göndermedi mi?

İlker Başbuğ'un yakarmalarına rağmen FETÖ'nün Koz-
mik Oda bilgilerine erişim emrini son noktada iktidar ver-
medi mi?

KOZMİK ODA

Buradan hareketle o faciarın sorumluluğunda ortaklık
vardır.

Kozmik Oda bilgilerinin FETÖ tarafından ele geçirilmesi
sonrasında PKK içindeki MİT mensuplarının şebektilerinin
de oraya girilmesine izin verenler de FETÖ gibi sorumludur.

Aynı şekilde iktidar Muhsin Yazıcıoğlu'nun FETÖ tarafından katledilmesi olayının aydınlatılması için çırpınmadı.

O dönem FETÖ ile yoldaş olduklarından onları üzecek adımlar atamadı zira iktidar, AKP için açılan malum kapatılma davasından sonra Fetullah'ı yegane müttefik gördü.

Yazıcıoğlu suikastında sadece iktidarın değil, Genelkurmay'daki o dönem yetkililerinin radarların karartılması olayına suskunlukları bağlamında sorumlulukları var.

Gelelim FETÖ'nün, Tayyip'i neden indirmek istediğine:

ABD, İsrail ve AB; Tayyip Erdoğan'ı siyasetten tasfiye etmek istedi.

Bakın AKP demiyorum Tayyip Erdoğan diyorum.

Niye mi?

Başlangıçta ABD tarafından açıktan desteklenen ve hiçbir sıfatı olmaksızın Beyaz Saray'da ağırlanan Tayyip Erdoğan, zaman zaman siyasi İslamcı refleksler verince bu durum Siyonist çevreler ile Vatikan'da rahatsızlık yarattı.

Bunun üzerine onu tasfiye edip bu tür refleksleri olmayan ve her talebe evet diyen Abdullah Gül ile yola devam etmek istediler.

Hadise budur.

Erdoğan'ın bugünkü FETÖ mücadelesi ise samimidir zira biliyor ki kendine artık can düşmanudırlar.

FETÖ DARBESİ ERDOĞAN'A YARADI

Ancak ifade ettiğimiz gibi Erdoğan FETÖ ile yaptığı mücadelede türlü dengeleri hesap edip partisi ve iktidarı zarar görmesin istiyor.

İktidarın 15 Temmuz darbesinden haberi var mıydı sorusuna gelince?

Şu ana kadar ortaya çıkan bilgiler, darbenin yapılış biçimi, Hakan Fidan ile Hulusi Akar'ın süreç esnası ve sonrasında duruşları darbenin beklendiği tezini destekliyor.

Ancak bunun anlamı, eşittir 15 Temmuz tiyatro demek değildir.

Dünyada değil Tayyip Erdoğan, hiçbir güç yüzlerce generalin figüran olup hapse gireceği bir tiyatroyu sahneye koyamaz.

Kanaatime göre iktidar darbe yapılacağını tarih bilmeksizin öğrenmiş ve kontrolü elinde tutmuştur. Suç üstü yapmak ve örgütü topyekûn tasfiye etmek için de planlı davranmıştır.

Darbenin hemen öncesinde FETÖ unsurlarına bilinçli sızdırmalar yaparak, müdahaleyi erken bir saate çektirip, baştan etkisiz kalmaları sağlanmıştır.

Tayyip Erdoğan'ın darbe sonrası bu olayı kullanarak psikolojik üstünlüğün yanı sıra, mağduriyet, güç ve gerekçe elde ettiği ortadadır.

Evet Erdoğan aslında bu alçak darbe teşebbüsü ile abartısız olarak Türkiye'nin yegane hakimi olmuştur.

Türkiye'de bugün şahıs devleti ve hükümranlılığı var ve Erdoğan'ın dediği dedik ise bunun sorumlusu Fetullah alçığıdır zira bu imkanı o bahşetmiştir.

Erdoğan'ın eline verilen FETÖ sopası, onu mutlak bir şekilde iktidar yapmıştır.

Yargıçtan askere herkes bugün "FETÖ'cü ilan edilirim, hain olurum, hapse girerim" endişesi ile iktidarın karşısında el pençe divan durumundadır.

CIA-MOSSAD KÖLELERİ

Burada kastım kuşkusuz oluşan iklimdir.

Her hadise yüzde yüz böyle olmasa bile var olan algı ve korku gerçeği budur.

Peki bundan böyle Fetullah casuslarının geleceği ne mi olur?

Artık CIA, MOSSAD, BND ve MI6'nun köleleridirler.

Onlara marabalık yapacaklar.

Başka türlü Batı'da barınamayacaklarını biliyorlar.

Maalesef "Altın Nesil" dedikleri iyi eğitilmiş bir kuşak, güya Allah rızası için bu şekilde yabancı istihbarat örgütlerinin kapısına avcı köpeği yapılmıştır.

Bu kölelik en az 20 yıl sürecektir.

İşe yaramaz hale geldiklerinde ise sokağa atılacaklardır.

Anlamakta zorlandığım husus bu yaşananlara rağmen FETÖ'nün hâlâ çözülüp dağılmamasıdır.

Yaptıkları ve sebep oldukları ile emperyal casusluğu yüzde yüz tescilli bir manyağın ardına, üstelik Allah ve cennet diyerek takılmaları ve hâlâ aynı durumda ısrar etmeleri normal bir akıl ile izah edilemiyor.

Hayır bunun İslam inancı ile de açıklaması yoktur.

Kur'an'da lanetlenen bir ırk yani siyonistlerle kader birliği yapmanın İslami bir izahı olamaz.

Yaz tatilimde tesadüfen karşılaşmış sohbet ettiğim hapis-ten yeni çıkmış FETÖ'cülerde pişmanlık gösteren bir belirti-nin zerresini görmedim.

FETÖ İLE MÜCADELE VAR MI?

Bu durum inanç ile afyonlanma ve meczupluk hakikatidir.

ABD ile Uzakdoğu'da İslam dışı inanç ve tarikatlarda görünen toplu intihar türü olaylar bu gibilerin dünyadaki benzer örnekleridir.

Hadise bağlanmak ve ait olmakla alakalıdır.

Görünen Fetullah ölmeden dağılmanın olmayacağı.

O öldükten sonra bütün örgütlerde olduğu üzere birkaç parçaya bölüneceklerinden, aşama aşama yok olacaklar.

Ama hiçbir koşulda artık Türkiye’de taban ve itibar kazanmaları mümkün değil.

Toplum vicdarında kirlenmiş ve mahkûm olmuşlardır.

Kazara FETÖ yandaşı birileri iktidara gelse bile var olamazlar.

Hülasa FETÖ belası gerçekte AKP’nin sebep olduğu bir faciadır.

Kökleri eski olsa bile yukarıda belirttik bu iktidar onlara devleti teslim etti.

Örgüt ile yapılan mücadele ise sadece iktidarın güvenliği ile alakalıdır.

Dikkat edin bu aralar TSK dışında pek operasyon yapılmıyor.

Oysa bu örgüt ile özellikle teolojik mücadele olmasa olmazdır.

Bu noktada Diyanet hiçbir şey yapmıyor.

Bu arada zengin FETÖ’cülerin tahliye edildiği haberleri sürekli manşetlerdedir.

AKP içindeki bu mücadelede samimi isimler bile bu konuda feryat etmektedir.

FETÖ’nün en önemli platformlarından biri olan Abant Toplantılarına katılanlar bugün hapiste olması gerekirken AKP iktidarı tarafından devletin çok çok önemli makamlarına getirilmiştir.

MÜRİT MANKURTTUR

FETÖ'nün bu ülkeye yaptığı sayısız kötülüklerden biri de gençleri İslam'dan uzaklaştırmasıdır.

Hem AKP icraatları hem FETÖ, gençleri deist yani Allah'a inanıp dine inanmayan bir çizgiye itmiştir.

Hazin olan bir başka husus FETÖ ile mücadele eden iktidarın diğer cemaatlere yol verip baş tacı etmesidir.

Dinci cemaatleşme devlet denen organizasyon için her zaman tehdittir.

Özellikle inanç temelindeki cemaatleşmeler mini de olsa devlet içinde devlet inşasıdır.

Öyle çünkü bunlar için, otorite, hukuk-kanun, akıl, vicdan yani her şey kendi cemaat şeyhleridir.

Vatan ve bayrak gibi kavramlar bile cemaat felsefesinin üstünde değildir.

Öyle olmasa FETÖ'cü pilotlar TBMM'ye ve halka bombalar yağdırır mıydı?

İslamcı bir tarikat ya da cemaate giren kişi, Cengiz Aytmatov'un tanımladığı Mankurt misalidir.

Düşünmeyi reddeden ve zerre sorgulamaksızın her söylenene iman eden yeni köle biçimi.

Hayır bu teslimiyetin eğitimle alakası yok.

Ben ABD'nin ünlü MIT Üniversitesinde doktora yapan böyle kölelerin var olduklarına TGRT'de çalıştığım yıllarda tanıklık ettim.

Bu hal veya durumun psikolojik yan ötesinde sosyolojik boyutları var.

Ayrıca toplumumuzdaki yeni din algısının bu rezil yapılanmalarda rolü büyük.

ŞEYHİN YOKSA CENNET YOK!

Bizde din ve İslam olarak anlaşılan maalesef korkulardır. Yaratıcı yani Allah sevilen değil, haşa öcü yani korkulandır.

Namaz kılmayanın mezarına yılanlar-çıyanlar gönderen, kabrine ateşler dolduran bir Allah!

Haşa böyle bir itham yaratıcıya iftira lakin bizde İslam dini gençlerimize bu eksende sunuluyor.

Cehennemde kor ateş, cennette onlarca huri melek ile göl kenarında köşkler.

Korku, endişe ve köşklerdeki dik memeli bakire kızlarla servis edilen İslam internet ortamındaki gençleri kesmiyor ve deizme itiyor.

İşte İslamcı cemaatler ve şeyhler kendilerini, o korku ve mükafatların sigorta acenteleri gibi satıyor.

Cehennemi istemiyor, cenneti istiyorsan, kurtuluş burada diyorlar.

İnsanın cennete ancak ve sadece Allah'ın sevdiği bir kula yani şeyhe bağlı olunursa gidilebileceğini üflüyorlar.

Başka bir iade ile şeyhin yoksa yerin cehennem diyorlar.

Kısacası abartısız olarak cemaatler mistik uyuşturucu merkezleridir, nokta!

İlaveten oraya girenin çıkması kolay değil.

CEMAAT GETTOLARI

Şunun için:

Cemaatlerin kendi gettoları var.

Evlilikleri, ticareti aralarında yaparlar.

Düğünlerde, ağıtlarda, sohbetlerde baş başalar.

Dış dünya ile alakaları şeklidir.

Çocukları da bu çarkın içine girer.

İtibarları buradadır.

Kopmaları durumunda hain ilan edilirler ve tek başlarına kalırlar.

Buradan bakınca cemaatlerde din eksenli kabilecilik anlayışı egemendir.

Ağa pardon Şeyh onların Allah'ıdır.

Sadece ETÖ'cülerde değil bütün cemaatlerde önder ya da şeyh; Ya Gavs, ya Müceddid ya Mehdidir.

Başka bir ifade ile Allah'ın ve Hazreti Muhammedin yer yüzündeki vekilidir.

FETÖ'cülere göre sümüklü Fetullah haşa Hazreti Muhammed'in bile üstünde yani Allah ile Peygamberler arasında bir yerdedir.

Güya istediği zaman Allah ile bile konuşur.

Abartıyor değilim, bunlar aynı ile vaki.

Hangi cemaate girerseniz girin size şeyhleri hakkında kerametler anlatılır.

Tamamı uçarlar yani kanatsız kuşlar gibidir.

Pardon uçmak ne kelime ışınlanırlar.

Göz açıp kapayana kadar İstanbul'dan Mekke'ye giderler.

Keza okudukları pirinç tanelerini yutunca kanserli iseniz şifa bulursunuz.

NURCULARLA-NAKŞİLER

Bu şeyhlerin bazıları düşmek üzere olan uçağı bile düşmekten kurtarır ki Fetullah sapkını için böyle şeyler bile uydurdular.

Tekrar ediyorum ben bu gibi şeylerin yaşandığı yerde yani *TGRT*'de yöneticilik yaptığım için bu tabloya birebir tanıklık ettim ve onları özel yaşama girmeden "*Takkeli Firavunlar*" isimli kitabımda özetledim.

Cemaatleri kişi bazında cazip kılan en önemli husus aralarındaki müthiş dayanışmadır.

Adam mesela kendi cemaatinden olmayan babasını reddederken, cemaatinden olan bir Afrikalıya gönlünü ve cüzdanını açıyor.

Bu dayanışma o yapıya girenlere aidiyet kültürünü veriyor, oralara perçinliyor.

Taşradan gelen ezik bir genç ile ailesiyle sorunlu ya da ondan ilgi görmeyen bir delikanlıyı düşünün.

Böyle bir yapıda şefkat ve alaka görüyor.

Kimlik buluyor.

Peşi sıra o alakala din ile soslanınca cemaatin kesin inançlısı oluyor.

Türkiye'deki dini gurupların genel fotoğrafı budur.

İlginç ayrıntı bu cemaatlerin her birinin diğerini sapkın olarak görmeleridir.

Kime giderseniz tek doğru kendi cemaatleridir.

Diğerleri ise gaflet ve küfürde.

Aralarındaki ayrılıklar ise çoğu zaman iman ile alakalı konulara kadar gidiyor.

Mesela Nurcu gruplarla Nakşi cemaatler arasındaki farklılıklar çok derin.

300 KÜSÜR CEMAAT

En temel iman konularında bile ayrı düşünüyorlar.

Her cemaatin fraksiyonlar misali ayrı ayrı kolları var.

Nurcular 8 parça, Nakşiler 10 küsur parçadır.

Kadirisi, Melanisi, Haznevisi, Rufaisi Türkiye çapında tamı tamına 39 büyük dinci yapılanma var.

Bunlara lokal yani yerel olanları eklerseniz 300 küsur cemaat.

Hepsi birbirinin zıddı.

Aralarında Cuma namazı farz değil diyen de var, sigara haram değil diyen de!

Kurban İslam'da yok diyen de var, müziğe helal ve haram diyen de.

Bunlara ilaveten bir başka ayrışma Kur'ancılarla Sünnetçiler arasında.

Hülasa Türkiye'de bu cemaatler sebebi ile onlarca ayrı İslam var.

Diyanet ise hepsinin ortak karması gibi.

Sorsanız cemaatler üstünde ama gerçekte cemaatler koalisyonunu içinde barındırıyor.

Cemaatlerin üreme merkezleri ise öğrenci yurtları.

Genç nesillere daha çok burada ulaşıp beyinlerini işgal ediyorlar.

Yukarıda yazdık, AKP iktidarı maalesef bütün ülkeyi betona boğarken yetecek sayıda öğrenci yurdu inşa etmedi.

KUR'AN MÜZİK MİDİR?

Nedeni cemaatlerin buna karşı çıkması.

Bu yapılırsa cemaatler üreme merkezlerini kaybederdi.

Ülkemizde halen binlerce cemaat yurdu var.

Bazılarında Kur'an öğretiliyor yani yatılı Kur'an kurslarıdır.

Bazılarında ise mürit ya da mürit adayı olan üniversite öğrencileri kalıyor.

Kur'an kursları yurtlarının sayısı binleri aşıyor.

Kur'an kutsal kitabımız, elbette öğretilmeli.

Ancak günümüz iletişim çağında bunu internet üzerinden bile yapmak mümkün.

Yurt demek Kur'an öğretme olayına siyasi bir boyut kazandırmak olmuyor mu?

Geçmiş dönemlerde Kur'an unutulmasın diye böyle bir gelenek vardı ancak günümüzdeki teknoloji ile Kur'an'ın unutulması mümkün değil.

Bu yurtlarda Kur'an'ın ezberlenmesine rağmen meali noktasında bilgi verilmemesi bir diğer önemli hadisedir.

Kurslarda Kur'an adeta müzik yarışmasının güftesi gibidir.

Kur'an topluma müzik dinler gibi sunuluyor.

Halbuki Kur'an Allah'ın buyruqlarıdır.

İslam'ın kendisidir.

Onun okunup anlaşılması gerekiyor.

Öyle iken Kur'an'ın Türkçe mealine bile tepki var.

Ayrıca esas olan Yaratanın emrini anlamak ise bunun lisanı niye Arapça olsun?

Yani eski Arapçayı bilmeyenin İslam'ı öğrenme hakkı olmayacak mı?

KAFİR KİM?

Bu gibi konular İslam adına sorulan sorulardan sadece birkaçıdır.

Öyle olduğu içindir ki İslam adına onlarca farklı içtihat var.

Herkesin dini güya İslam ama gerçekte farklı.

Tuhaftır bütün İslamcılar dinciler, cemaatçiler İslam'ın sahibi olarak kendilerini görüyorlar.

Bu sebeple şahsi çıkarlarına göre dini pekala değiştirebiliyorlar.

Abartıyor değilim.

Bunların her biri ayrı bir Allah'a inanıyor.

İşadamından hizmet ve himmet adıyla zorla para alıyor, buna Allah için diyor.

Adam öldürüyor, ciğer söküyor, kelle koparıyor, Allah için diyor.

Hırsızlık-yolsuzluk yapıyor, "Dar-ül Harpte laik devletten çalmak cihat, yani ben Allah için çalışıyorum" diyor.

Evet utanmadan Yüce Yaratıcı hırsız ilan ediyorlar.

Aralarında çıkar kavgası çıkınca birbirini kafirlikte itham ediyorlar.

Sorun FETÖ'cülere, Tayyip onlar için kafirdir.

Tayyipçilere sorun, aynı şeyi Fetullahçılar için söylerler.

Oysa bunlar birkaç sene öncesine kadar kutlu menzilin yoldaşları değil miydi?

Öyle demiyorlar mıydı?

DİN ARTIK SERMAYEDİR

Peki birkaç sene içinde ne oldu de şimdi birbirine kafir ya da mürtet diyorlar.

Yeni bir din mi geldi, İslam mı değişti?

Olan sadece iktidar paylaşımındaki kavga!

FETÖ dedi ki, sen artık çekil kenara!

Tayyip hayır deyince karşılıklı olarak birbirini kafir ilan ettiler.

İşte bizim yıllardır feveran ve isyan ettiğimiz budur.

İnancın yani İslam'ın siyasallaştırılmasıdır.

Müslümanlık şahsi çıkarlara göre değiştirilip sunulamaz.

İslam hiç bir şeye sermaye yapılamaz.

Oysa bugün din sermayedir.

Yeni kuşağın inanca mesafe koyması işte bunun içindir.

İktidar ile İslamcı cemaatlerin inancımız adına sebep olduğu şey toplumu Müslümanlıktan uzaklaştırmak olmuştur.

Bazılarınız şaşıracak ama yakından tanıyorum.

İslam'ın lime lime edilmesi sonrasında pek çok imam haitipli ve ilahiyatçı bile deist olmuştur.

Şimdi anladınız mı Atatürk'ün Teke ve Zaviyeleri kaldırmaktaki büyük dehasını.

Atatürk onu yaparak İslam'ın duru, temiz kalmasını sağladı.

Ne zaman laiklikten ödün verilip inanç istismarı zeminleri yaratılıp mesela cemaatler serbest kaldı, bugünkü kaosa gelinde.

FETÖ GİTTİ, BAŞKALARI GELDİ!

Gelinen süreçte FETÖ zilletine rağmen iktidar ders çıkarmış değildir.

Çıkarmış olsaydı devlet içinde diğer cemaatler baş tacı edilmezdi.

FETÖ gitti ama yerine başka dinciler geldi.

Emniyet'te üç ayrı İslamcı grubun hükümrانlığından söz ediliyor.

Altını çiziyorum: Türkiye bugün cemaatler devletidir.

FETÖ gitti yerini diğerleri almıştır.

Elimi öpen cennete gidecek diyen manyakların köle müritleri şimdi devletin önemli yerlerindedir.

Sağlık Bakanlığının Menzil grubunun kontrolünde olduğu yazılıp çiziliyor.

Keza Nurcu grupların valiler kararnamesine bile müdahale etikleri dillerde.

Milli eğitim politikamız ise facia.

Tek amacı orta öğretimi imam hatipleştirmek.

Bu gaye uğruna marka okullar iğdiş edilip, eğitim kalitesi düşürüldü.

Devlet kadrolaşmasında aranan kriter imam hatipli olmak ve cemaat torpilidir.

Sorarım size, tablo bu ise ben bu iktidarın FETÖ ile mücadelesini nasıl samimi göreyim.

Ama bu cemaatler devlete bağlı demeyin.

Düne kadar FETÖ de öyleydi.

Şeyh yani Fetullah ele geçirilince olanlar oldu.

MİLLİ GÜVENLİK SORUNUDUR

Yarın aynı şeyin diğer cemaatler için olmayacağını garantisi yoktur.

Bugün FETÖ'yü kullanan CIA ile MOSSAD, yarın diğer cemaatleri niye kullanmasın?

Şeyhleri ama vaat ama tehdit ile ele geçirirse, o cemaat Türkiye düşmanı yapılır.

Buradan hareketle cemaatlerin varlığı ve faaliyeti açık bir milli güvenlik sorunudur.

Ve bugünkü iktidarın eşyanın tabiatı olarak bu soruna el atması mümkün değil zira bütün cemaatler oy depolarıdır.

Aklım, havsalam almıyor.

Bilal Erdoğan ile arkadaşları TÜRGEV diye bir vakıf kuruyor.

Ve bu vakfa kamu kuruluşları bağış yağdırıyor.

Yahu kimin malını kime veriyorsun?

Toplanan paralarla New York'ta öğrenci yurdu yapıyorlar ki sadece arsası 30 milyon dolar.

Maliyeti yazılanlara göre 70 milyon doları bulacak.

Bunu neden devlet değil de o vakıf yapıyor?

Bilal Erdoğan böyle bir şeye niçin ihtiyaç duydu?

Babası devletin tek hakimi, New York'ta öğrenci yurdu ihtiyacı varsa söylesin devlet yaptırır.

CEMAMATLERE VAKIF ÖRTÜSÜ

Ayrıca Türkiye'de yurt ihtiyacı karşılandı mı ki ABD'de o kadar büyük para ile yurt inşaatı yapılıyor?

O kadar para ile Türkiye'de en az 25 tane yurt yapılır.

Sadece TÜRGEV değil, benzer çok örnek var.

Türkiye adeta vakıfların yönetiminde.

Tamamı inanç eksenli vakıflar.

Cemaatlerin pek çoğu kendini bu vakıflarda gizleyip meşrulaştırıyor.

Bu vakıfların FETÖ benzeri okulları var.

Aynı sistemle Mankurt yetiştiriliyor.

Bunların 10-15 yıl sonra devletin başına bela olma ihtimali var.

Tarih tekerrür etsin istemiyorsa, ondan ders çıkarmak gerekiyor.

Ama çıkarılmıyor zira Tayyip Erdoğan o iklimin insanı.

Cemaatleri yasaklamayı, dini yasaklamak gibi görenlerin içinden geliyor.

Oysa İslam'ın bekası adına bunların tasfiyesi olmazsa olmazdır.

Her cemaatin ayrı İslam'ı, ayrı camisi olursa orada gerçek Müslümanlıktan söz edilebilir mi?

Bugün var olan popüler İslam ideoloji ve sermayedir.

İnanmayacaksınız ama Türkiye inanç noktasında o kadar şekilci ve içeriksiz haldedir ki, etrafına çok değil yeminli 10 kişi bulan herkes, dini cemaat kurup büyüyebilir ve devletten büyük destekler alabilir.

Abartıyor değilim, göstermelik din artık Türkiye’de kimlik, şapka ve her kapıyı açan altın anahtardır.

TÜRBAN İSLAMIN VE İMANIN ŞARTI DEĞİL

Nerede ise şekilcilikte Vahhabi Suudlularla yarışacağız.

Adamlar onlarca yıldır ABD ile Siyonistlerin uşağı ve dinleri Hazreti Muhammed’in İslam’ı değil, İngilizlerin uydurduğu Vahhabi Müslümanlığı ama, ezan okununca namaza gitmeyi falakaya yatırırlar.

Benzer gidişat Türkiye’de var.

Kadın namaz kılmıyor, oruç tutmuyor ama türban takıyor.

Oysa saçını gizleme ne imanın ne de İslam’ın şartı.

Düşünün İslam’ın şartını yerine getirmezken türban takıyor.

Şekilci ya da siyasal İslam dediğimiz budur.

Peki türban niye mi eskiye oranla fazla benimseniyor?

Bu iktidar döneminde yükselen değer yapıldığı için.

İktidar çevrelerinde itibar sahibi olmak için türban adeta temel referans.

Devlete iş gördürmek için türbanlıların önceliği var ya da algı öyle.

Keza devlete iş bulmak için ölçü yine öncelikli olarak türbanlı olmak.

Sadece türban olayı değil.

Türkiye şekil olarak kabuk değiştiriyor yani dinciliğe eviriliyor.

Kayseri gibi 1 milyon civarı nüfusu olan bir üretim merkezinde beş yıldızlı otellerin dışında içkili lokanta yok.

TÜRKİYE DÖNÜŞÜYOR

Bayburt'u Gümüşhane'yi geçtim, gidin gezin Rize sahilinde tek bir içkili lokanta bulamazsınız.

Bunun adı dönüşümdür.

Türkiye şekli İslamcılığa eviriliyor.

Adım başı yeni camiler inşa edilirken, tamamının içi boş.

Cumhurbaşkanı Erdoğan kendi söyledi "camiler boş" diye.

Bu resmin okunması şudur:

Türkiye'de İslam diye diye İslam'ın içi boşaltıldı.

Hazreti Muhammed İslam'ının esası, "Kalp kıran Kabe'yi yıkmış gibidir" demek değil mi?

Öyle ise bugün Türkiye'de ve Ortadoğu'da var olan İslam'ın bu bakışla uzak-yakın alakası var mı?

Tersine bizde İslam şiddetin ve bayağılığın ideolojisi yapılmıştır.

Oysa benim şanlı dediğim Muhammed Aleyhisselam İslam'ının özü, erdemdir, sevgidir, hoşgörüdür ki, Yunuslarla Mevlanalar yüzyıllar öncesinden bunu yansıttılar.

14 yaşındaki kızların 80 yaşındaki adamla zorla evlendirilmesi gibi İslam öncesi Arabistan yarımadasındaki ilkellikler bugünün İslam'ı olarak sunulamaz.

İslam Arap geleneğini sürdürmek değil, muhabbet merkezli sevgi saygı okyanusudur.

FETÖ VE HURUFİLER

Cemaat ve tarikatların devlet hayatı için ne denli önem taşıdığına dair iki anekdot:

Birincisi Fatih Sultan Mehmet döneminden.

İşte *Aydınlık* gazetesinde yazdığım ilgili yazım:

FETÖ, geçen pazar Alternatif programındaki sözlerimi manipüle ederek ABD ile AB’de İngilizce alt yazılarla bizi açıktan hedef göstermeye başladı...

Önce *Ulusal Kanal*’da aktardığım tarihi vakayı burada tekrar edeyim:

“Hurufilik tıpkı Haşhaşilik gibi şarkın gizemli mezhep ya da tarikatlarından biridir.

Ses-sayı-harf kavramlarına dayanır ve Kur’an’ı onların üzerinden açıklarlar.

Kainat ile sayı sistemleri arasında bağ kurarlar.

7 rakamını anahtar kabul ederler ve Matrix filminin kurgusunu andırırlar.

Bu sapkın mezhep İran’da doğdu.

Kurucusu Şihabüddin Fazlullah.

Kendini Hazreti İsa ve Mehdi diye sunardı.

Devlete sızmak ve içerden ele geçirmek temel metotlarıydı.

FATİH DEVLETİ BÖYLE KURTARDI

Timur’ın oğlu Miranşah 1394 tarihinde devleti tehdit eden bu güruha karşı savaş başlatır.

Fazlullah’ın derisini yüzdürüp pazarda dolaştırır.

Ardından cesedini meydanda yakılan ateşe attırır.

İran’da yapılan sıkı mücadele sonrasında Hurufi

cemaati önce Anadolu'ya sonra Edirne ve İstanbul'a akar.

Kısa zaman içinde inancı kullanıp esnaf ve asker dahil olmak üzere her yere sızarlar.

Dahası, mensupları devletin içinde söz sahibi olmaya başlar.

Ancak büyük hükümdar Fatih Sultan Mehmet büyük resmi yani ihaneti görür ve devleti ele geçirmek isteyen bu dinci çeteye karşı harekete geçer.

Önce normal tedbirler alır ve tutuklamalarla sürgünler yapar.

Lakin sonuç alamaz.

Fatih Sultan Mehmet devletin büyük bir risk ve tehdit altında olduğunu görünce Şeyhülislam'ın onayı ile radikal bir karar alır.

HURUFİLER-ÇUKUR-ATEŞ

Edirne yakınında büyük çok büyük bir çukur kazdırır.

Bu çukura odun kümeleri yığıdırır.

Ve çukur içindeki odunları ateşe verir.

Her yerden toplanıp yakalanan Hurufi müritler Kelime-i Tevhitler eşliğinde kalabalıklar halinde bu ateşe atılıp yakılır.

Yanık et kokusu ötelere çok ötelere bile hissedilir ve bu olay ibret hikâyesine dönüşür.

Bu büyük operasyon ile Hurufiler'in kökü kazınır.

Fatih Sultan Mehmet bu yapıları daha sonra şöyle açıklar:

'Eğer ibretlik bu tedbiri almasak ve kati kararlılığımızı göstermesiydik, devletin birliğini koruyamazdık. Zira devletin her tarafına sızmışlardı.'

Ayrıntılı bilgiyi Abdülbaki Gölpınarlı'dan okuyabileceğiniz bu hadisenin anlattığı şudur:

FETÖ ile Hurufiler arasında büyük benzerlikler vardır.

İkisinin de metodu devleti içeriden ele geçirmektir.

İkisinin de şeyhi Mehdilik iddiasında yani sapık.

MONTAJ VE MANİPÜLASYON

Aslında FETÖ Hurufilerden çok daha tehlikeli zira ardında CIA ile MOSSAD olan emperyal casus bir örgüt.

Bu örgüt mensuplarının Hurufiler misali kendiliğinden çözülüp normalleşmesi yani hidayete ermesi mümkün değil.

O halde ne mi yapılmalı?

Hayır onları Fatih Sultan Mehmet'in yaptığı gibi çukurlara doldurup yakmayalım ama hem ümitlerini kırarak büyük adımlar atalım, hem de onlara karşı teolojik bir taarruz başlatalım.

Devleti yaşatmak için bunu yapmak farz-ı ayındır.

Kim buna karşı çıkarsa da alçak ve haindir!."

Evet, TV programımızda bunları söyledik lakin FETÖ'cüler bizim, "Çukurlar açıp onları yakmayalım, bu insani değil, tasvip edilemez" ifadelerimizi kesip, sanki onların yakılmasını teklif ediyormuşuz gibi bir montajla İngilizce alt yazı eşliğinde servise koyup bizi hedef yaptı.

İşte CIA kopili FETÖ bu; yani, yalan, iftira, çamur ve montajdır...

İkinci örnek Saddam'ın Irak'ından...

Bu konuda da yine *Aydınlık* Gazetesinde şunu yazdım:

MOON tarikatı gibi FETÖ'yü kuran CIA'dır. CIA'nın amacı komünizme karşı inanç duvarları örmektir.

1989'da SSCB dağılınca bu iki cemaate dinlerarası diyalog ile ülkeleri içinden ele geçirme görevleri verildi.

Keza hassas ülkelerde art arda benzer tarikatlar kurduruldu ki Irak'taki Kesnizani ve Pakistan'daki Tahir-ül Kadiri iki önemli örnektir.

Kesnizani malum Irak ordusunu içinden ele geçirip savaşmadan Saddam'ı ABD'ye altın tepside sunan emperyal cemaatin adıdır ve şeyhi Kürt orjinlidir.

DİN METAFORLU YENİ İNANÇ

Tahir-ül Kadiri ise Pakistan'da halen varlığını sürdüren CIA güdümlü bir diğer İslamcı örgüttür.

Ortak özellikleri Vatikan ile MOSSAD projesi olan dinlerarası diyalogu şiar edinmeleridir.

Metotları aynıdır.

Okullar, yurtlar açıp, öğrenci yetiştirmek ve bunları devlette kadrolaştırıp ülkeyi içinden fethetmek.

Din metaforu emperyalizmin yüzyıllardır kullandığı araçların en önemlisidir.

Halen Suudi Arabistan'da egemen olan Vahhabilik İslam'ı ya da sapkınlığının iki yüz yıl önce İngiliz istihbarat örgütü MI6 tarafından kurulduğu biliniyor ki amaç İslam'ı bölüp, dayanışmanın önüne geçmekti.

AMERİKAN İSLAMI

Günümüzde İslam'ın komünizmin yerini alması yani emperyalizm tarafından yeni tehdit olarak sunulması ile beraber Müslüman dünya artık operasyon alanlarıdır.

Dolayısı ile sadece yukarıda sunduğum gruplar değil, abartısız yüzlerce dinci yapı CIA, MOSSAD, BND, MI6 gibi istihbarat kurumlarının ürünü durumundadır.

İhvan-ül Müslimin'den El Kaide ve türevlerine, Selefilerden IŞİD'e kadar var olan bütün İslamcı örgütlerin ardında bu güçler vardır.

Amaçları bu örgütler sayesinde hem Müslüman ülkeleri ve coğrafyalarını kontrol etmek ve yönetmek, hem de İslam'ı tümünden iğdiş edip bertaraf etmektir.

TEKKE VE ZAVİYELER

Emperyalizmin Türkiye'deki dinci gruplara nüfuz etme hadisesi Cumhuriyetle beraber Şeyh Said isyanı sonrası Tekke ve Zaviyelerin kaldırılması ile bir dönem sekteye uğradı.

Ne zaman ABD baskısı ve demokrasi yutturması ile çok partili hayata geçtik, o gün cemaatler palazlanmaya başladı ki Nurcular hareketi bunun somut örneğidir.

1965 sonrası hızlanan dinci yapılanma günümüzde abartısız onlarca tarikat ve cemaate dönüşmüş durumda ki bunların önemli bir bölümü dış dinamiklerin kontrolündedir.

Emperyallerin inancı en önemli afyon olarak keşfetmesi sonrasında artık yüzyıllar önce Çin’de yaptıklarının tersine yığınları madde ile değil mana ile uyuşturarak ülkelere nüfuz ediyorlar.

“VATAN SECCADEMİ SERDİĞİM YERDİR”

Düşünün, Türkiye’de bugün “masonum” diyen Siyonist şeyhlerin yönettiği sözde Müslüman tarikatlar bile söz konusudur ve bunlar TV kanalı kurup açıktan faaliyet bile yapabiliyorlar.

Bu cemaat ve tarikatların bir başka önemli faaliyeti, vatan kavramını ortadan kaldırıp, “Vatan seccademi serdiğim yerdir” bakışını egemen kılmalarıdır ki başka Fetullah Gülençiler olmak üzere bütün dinci cemaatler bu bakışta, yani milliliğin tasfiye araçlarıdır.

Buradan hareketle günümüzün manzarası maalesef İslam’ın emperyalizmin ideolojisi yapılması şeklindedir.

Onun içindir ki ısrarla ve ısrarla İslam’ı İslamcılardan kurtarmak en büyük cihat ve ibadet diyoruz...

Bu örneğin anlattığı şudur:

Devlet-i ebed müddet için bu inanç örgütlenmelerini be-
hemehal tasfiye etmek gerekiyor...

Devlette yaşanan çöküş sadece ekonomide değil her yerde.

Devlet denilen organizasyon maalesef çökmüş ve kişisel-
leşmiştir.

Oysa devletin genel tanımı kurumlar yönetimidir.

SARAY HERŞEYİN İÇİNDE

Türkiye'nin bugün geldiği nokta Harp Okullarına atanan
öğretmenlerin bile Saray tarafından belirlenmesi şeklinde-
dir.

Prof. Ümit Özdağ açıkladı: Saray böyle bir tercihi yapmış
ve emekli olan önemli bir kurmay subayın ders vermesine
hayır demiştir.

Soruyorum Saray'ın işi bu gibi şeyler ve kupon arazilerin
kimlere verilmesi mi olmalı?

Defalarca altını çizdik.

Liyakatin egemen olmadığı değil devlet, şirket bile bat-
maya mahkumdur.

Oysa 2002 sonrası bizde atamalar türbana, namaza, ab-
deste yani siyasal aidiyetle sadakate göre yapılıyor.

Bir uçak düşünün:

Onu kullanan pilotun Müslüman, Musevi veya Hıristi-
yan olması önemli midir.

Değildir ve hiç kimse bunu umursamaz.

Esas olan uçağı kullananın iyi pilot olmasıdır.

Uçak kullanmakta kriter bu ise, devlet yönetiminde ölçü
nasıl başka şeyler olabilir?

İşte böyle yönetildiği için Türkiye maalesef yerlerdedir.

İNGİLİZCE BİLMİYEN YANDAŞLAR BÜYÜKELÇİ

Bütün kurumlar tarumar edilmiş haldedir.

Hariciye yani Dışışleri Bakanlığımıza bakın.

Orası Türkiye'nin yüz akı bir kurumdu.

Paramparça ettiler.

Çok iyi yetişmiş diplomatlarımız monşer denilip aşağılandı.

Ve onların yerine sırf namazlı abdestli denilerek yandaşlar getirildi.

Abartıyor değilim, aralarında İngilizce bilmeyenler ve tercüman kullananlar var.

Tek özellikleri Saray'a yakın olmaları ve ümmetçi geçmişleri.

Düşünün Hollanda'nın Lahey'ine Şaban Dışli'yi büyükelçi olarak atadılar.

Yahu bu adam FETÖ darbesinin kilit ismi Mehmet Dışli'nin ağabeyi değil mi?

Ondan önemlisi 1 milyon dolar rüşvet pazarlığı yapıp protokol imzaladığı yazılıp çizilmedi mi?

Manşet olmadı mı?

Bu sebeple bir sonraki seçimde adaylıktan feragat etmedi mi?

Öyle ise soruyorum.

Böyle bir ismi şimdi Büyükelçi olarak dayatmanın nedir anlamı?

Sadece Şaban Dışli değil.

Tayyip'in basın danışmanı Lütfullah Göktaş Vatikan'a büyükelçi yapıldı.

Yenişafak Gazetesinin yazarı Mahmut Erol Kılıç Endonez-
ya sefiri yapıldı.

Yazıktır, günahtır.

Onlarca yılını Dışişlerinde geçirip her kademedede pişen
yetişmiş insanlar varken tepeden inme bu tür atamalar ola-
cak şey mi?

EMEVİ CAMİİNDE CUMA NAMAZI

Türkiye gibi binlerce yıllık devlet geleneği olan bir ülke
bunları hak etmiyor.

İşte böyle kadrolarla çalışıldığı için diplomaside yerler-
deviz.

Böyle olduğu için bütün dünyada nerede ise kıytırık
Katar'dan başka selam verecek dostumuz yok.

Böyle olduğu için Yunan 18 adamızı işgal etti ve sesimizi
çıkaramıyoruz.

Böyle olduğu için Doğu Akdeniz'de hakkımız olan do-
ğalgaz ile petrol Rumlarla İsrail'in oldu.

Böyle olduğu için Suriye'de yıkım demek olan mezhepçi
politika izlendi.

Böyle olduğu için İhivancılık adına Mısır gibi büyük bir
ülke ile ilişkilerimizi kestik.

Cevap anyorum, Suriye yıkımında niye başrolde olduk
ve hâlâ öyleyiz?

O Suriye ki Müslüman ülke...

Neden o İslam beldesinin yakılıp yıkılmasında bulun-
duk?

Ne oldu peki, Emevi Camiinde Cuma namazı kılabilirdik
mi?

Sonuç ortada.

Yıkım ve katliam.

Türkiye için ise 100 küsur milyar dolarlık parasal kayıba yanı sıra yüzlerce vatandaşımızın ölümü ve yüzlerce askerimizin şehit olması.

Bitmedi...

Bu büyük kayıplara ilaveten 3.5 milyon Suriyeli mülteci Türkiye sokaklarında.

Neredeler ve nasıl yaşarlar bilen yok ve yapılan sadece dinci hamaset.

Ne imiş efendim onlar ensar yani misafir imiş.

Hayır efendim değil.

80 BİN KİŞİLİK PKK ORDUSU

Onlar önce emperyal gayelerle, kimilerinin mezhepçi saplantıları adına çıkarılan savaşın kurbanlarıdır.

İlaveten Türkiye'nin geleceği için tehdittirler.

Öyle çünkü işleri ve gelecekleri yok.

Mecburdurlar suça bulaşacaklar.

Peki kim midir bunun sorumlusu?

Onları vatanlarından koparanlardır.

Mezhepçilik ve Yeni Osmanlılık adına macera arayanlardır.

O 3-5 Suriyelinin savaş öncesi iyi kötü işleri vardı.

Doyuyorlardı ve çocuklarını okula gönderiyorlardı.

Oysa şimdi açlar ve çocukları okulsuz.

Doymak adına suça bulaşmak zorundalar.

Söyleyin bu mudur büyük politika!

Bugün uç veren ekonomik çöküşün temelinde bile bu Suriye politikası var.

İlaveten hadisenin 3.5 milyon Suriyeli sığınmacının ötesi garabetleri var.

Yanlış politikalarla Suriye’de bir PKK var edildi.

Daha ötesi:

ABD destekli 80 bin kişilik bir PKK ordusu kurduruldu.

5 bin TIR dolusu silah ile donatılan bu ordunun tek düşmanı ve hedefi Türkiye!

Cevap versinler, bu mudur büyük politika?

Suriye’de PKKistan yaratmak ve parçalara ayırmak mıdır?

Eylül 2018’de Rusya ve İran faktörü ile bir şans kapıyı tıkladı.

Buna göre Esad ile barışılırsa her şey yola girebilirdi.

Ama Tayyip buna da hayır dedi.

KİM DİKTATÖR VE SANA NE!

İdlip’teki cihatçı teröristleri sahiplenerek güya Türkiye’ye ekonomik savaş açan ABD ile yan yana durdu.

Ortaya çıkan tablo net:

Türkiye’nin şuan uyguladığı siyaset PKK devletinin kurulmasına hizmet ediyor.

Bunu bugün AKP’lisinden askerine herkes biliyor.

Öyle iken susuyorlar, niye mi?

Tayyip Erdoğan hazretleri tersini düşünüyor da ondan!

Söyleyin Türkiye gibi bir ülke böyle yönetilmeye layık mıdır?

Erdoğan’a soruyorsunuz bu politika niye diye?

“Esad zalim” diyor başka bir şey diyemiyor.

Ne imiş efendim diktatörmüş.

Ne imiş efendim halkına zulüm yapmış.

Yok öyle bir şey ama olsa bile sana ne?

Sen dünyanın jandarması mısın?

Esad diktatör de Katar Emiri ile Suudi Kralı Peygamber mi?

Neden onlar hakkında tek söz etmezsin!

Ayrıca sen değil misin?

Esad ile beraber ortak bakanlar kurulu toplantıları yapan ki dünyada başka örneği yok.

ANADOLU TERÖR OTOBANI

Sen değil misin Esad ile dostluk adına Fenerbahçe'yi Halep'e götüren?

Sen değil misin Esad ile beraber tatiller ve karşılıklı ev ziyaretleri yapan?

Adam diktatör ve katil idi ise niçin yaptın bunları?

"Kardeşim" dediğin Esad bir gecede nasıl zalim oldu?

Hadise şudur:

Tam o süreçte CIA Başkanı Ankara'ya geldi ve üç gün kaldı.

Böyle başka örnek yok yani CIA başkanı hiç ülkede bu kadar süre kalmadı.

Gittiğinin ertesi günü kardeş Esad katil ilan edildi ve Suriye'ye örtülü savaş açıldı.

Bu savaş yıllar yılı sürdürüldü.

Anadolu toprakları abartısız olarak terör otobanı yapıldı.

Onlarca ülkeden cihatçılar Türkiye üzerinden Suriye'ye gidip savaştı.

Bunların yaralananları Türkiye'de tedavi edildi.

Pek çoğu eğit-donat programları ile Türkiye'de eğitildi.

SADAT bunun için kuruldu.

Sonuç ortada:

AKP iktidarı Türkiye'yi Suriye'de yendirdi.

Beşar Esad yine de yendim mağrurluğunda değil, gelin beraber olalım derken bizim Saray savaşa devam diyor.

OSMANLI VE RÖVANŞ!

Bu politika ile ayrıca Rusya ve İran'ı yeniden kaybetme ihtimali elbette vardır.

Diyeceksiniz bu inat ve ısrar niye?

İdeolojiktir diyenler olduğu gibi kişiseldir diyen de var.

İdeolojik diyenlere göre ABD liderliğinin Suriye politikası Yeni-Osmanlı rüyalarını görmeleri ve Sünni hinterland arayışı.

Saddam ile Kaddafi gidince Esad da gider zannettiler.

Dahası, ABD'nin Ortadoğu'daki acentesi oluruz diye düşünüp Osmanlı hayalleri kurdular.

Bu şekilde reklam arası dedikleri Cumhuriyet'ten topyekûn rövanş alacaklarını zannettiler.

"BOP Eşbakanıyız" demeleri bunun içindi.

Tunus'ta, Mısır'da miting yapmaları bu gayeye matuftu.

İhvan'ın Mısır önderi Mursi'yi gazlamaları ve darbe yapan Sisi'ye diren demeleri bu sebepleydi.

Tarih bilinçleri Fesli Kadir Mısıroğlu'nun masalları ile oluştuğundan analiz yapamadılar.

Onlarca yıl güya sövdükleri İsrail ile Siyonizm'inin amaçlarını okuyamadılar.

Sonuç ortada.

Nasıl Saddam'ın indirilmesine destek oldularsa, aynı şekilde Beşar Esad'a açılan savaşın öncüsü oldular.

BARZANİ PETROLÜ

Sonuçta İsrail rahatladı zira artık kendini tehdit edip kor-

kutan ne güçlü ordusu ile Saddam var, ne Kaddafi, ne de Suriye!

Evet Türkiye'deki İslamcı iktidarın Suriye, Irak ve Libya politikaları sonuçları itibarıyla en çok İsrail'e yaradı.

Hal böyle iken başlıyorlar kuru gürültü ve kayıkçı kavgasına!

Kudüs aşağı, Kudüs yukarı.

Bırakın bu palavraları, yaptıklarınız ortada.

Hem Mısır gibi 100 milyonluk dev bir ülkeyle İhvanı Mursi'ye destek adına ilişkileri dondururken, Mavi Marmara katliamı dahil yaşanan onca rezilliklere rağmen İsrail ile nedir bu gizli muhabbet?

Ticari ilişkiler her gün nasıl artıyor?

Barzani'nin Irak merkezi devletinden çaldığı petrolü İsrail'e Türkiye taşıyordu, ki bunun için kurulan şirketlerin ardında kimler vardı, gün gelecek ortaya çıkacak ve kıyametler kopacak.

Aynı şekilde Irak politikaları facia.

Bir gün Irak merkezi yönetiminin Başbakanı İbadi'ye, "Benim dengim değilsin" deyip hakaretler yağdırdılar, ertesinde ise onu Ankara'da Saray'a önemli misafir diyerek baş tacı ettiler.

Bir gün Barzani'ye can yoldaşı deyip AKP kongresine çağırıp konuşturdular, sonrasında "ihanet ediyor" dediler!

İSLAM ORDUSUNA NE OLDU?

Yahu Barzani ailesi yüzyıla yakındır Türkiye'ye karşı hep ihanet içinde değil mi?

İsrail'in bölgedeki sinsî ve yegane dostu değil mi?

Öyle iken oğul Mesut'la kol kola girdiler.

Ağabey deyip omuzlarına aldılar.

Irak'ın kuzeyinde olmayan bir Kürdistan'ı fiziken var ettiler.

Yandaş müteahhitlere oradan işler aldılar.

Elektriği Türk vatandaşlarına verdiklerinin yarı fiyatına onlara verdiler.

Memurlarına maaş ödeyemeyen Barzani'ye para gönderdiler.

Barzani'nin Irak merkezi yönetiminden çaldığı petrolü taşıyıp pazarladılar.

Sonrası malum.

İsrail'in desteği ve teşvikini alan Barzani, Ankara'yı umursamayıp Kürdistan'ın bağımsızlık ilanı için referandum yaptı.

Sonuç hüsrân.

Irak'ın iki kesimi ile bugün mesafeliyiz, niye mi?

Politika bilmemekten ve mezhepçilik yapmaktan.

Bir ara sırf Irak merkezi yönetimi Şia'dır, Barzani Sünni'dir denilerek politika takip edildi.

Hatırlayın aynı şeyi Suudi bağlamında yaptılar.

Hulusi Akar'ı Suudi Kralının karşısına çıkardılar.

İslam Ordusu kuracağız dediler.

Yetmedi, Tayyip Erdoğan İran'a meydan okudu:

"İran Pers yayılmacılığı peşinde" dedi.

DOĞU AKDENİZ PEŞKEŞİ

Peki şimdi?

Geldiğimiz yer belli.

Suudi bize dış biliyor yani örtülü hasım.

İran ise fevkalade sıcak.

Peki ne oldu da çok kısa süre içinde yüz seksen derecelik bu dönüş oldu?

Böyle dış politika olur mu?

Böyle ülke yönetilir mi?

Dün ABD Saddam'ın Irak'ını işgal edip askerleri Iraklı Müslüman kadınların ırzına geçerken, "Başarıları için Allah'tan duacıyız" de, şimdi ayrı yanlış politikayı diğer ek-senlerde sürdür.

Benzer tutarsızlık Doğu Akdeniz'de var.

Yunan ve İsrail bir olup petrol ve doğalgaz çıkıyor.

Ne mi yaptı bizimkiler?

İç kamuoyuna mesaj adına kuru bir tehdit.

Pardon güya bir de petrol aramak için 40 yıllık ilkel arama gemimizi Kıbrıs açıklarına göndereceğiz, dediler.

Aradan geçti yıllar.

Kıbrıs Rum'u İsrail ile doğalgaz buldu ve satıyor.

Aralarına Mısır'ı alıp Akdeniz'den Avrupa'ya boru hattı projesini başlattı.

Türkiye'yi yönetenler ise sadece seyrediyor.

Mısır gibi bir İslam ülkesini sırf İhvançılık adına Türkiye'den koparıp İsrail ile Yunan'ın kucağına attılar.

ESMA ESAD: TAYYİPLER KİTAP OKUMUYOR!

Ne imiş efendim Sisi diktatörmüş!

Sana ne?

Sen dünyanın diktatörmetroresi misin?

Katar ile Arabistan'da demokrasi mi var?

Niçin onların liderleri için tek söz etmeyip Mısır'ı Türkiye'ye düşman yaptın?

İhvançılık ve siyasi İslamcılık adına değil mi?

Türkiye gibi bir ülke, nasıl böyle bir bağınazlığa boğdurulur?

Kısacası İslamcı AKP iktidarının Ortadoğu politikası Türkiye adına net bir yıkımdır.

Tayyip Erdoğan'ın Beşar Esad'a kızgınlığı kişiseldir diyenler ise şunu anlatıyorlar ki kuşkusuz bu sadece spekülasyondur ve doğruluğu sorgulanır.

Beşar-Tayyip-Esma-Emine dörtlüsü bir ara çok yakınlaştı.

Tamamı Arapça bildiklerinden tarihten sanata, edebiyattan ekonomiye ve uluslararası ilişkilere kadar pek çok şeyi konuşup tartışır.

Esma Esad bir gün Tayyip ile Emine Hanım'ın gıyabında Ürdün Kralı Hüseyin'in eşi Rania'ya şunu söylemiş:

“Aklım almıyor. Sayın Erdoğan Türkiye gibi bir ülkenin Başbakanı ama çok sığ. Eşi de öyle. Hiç mi kitap okumuyorlar...”

ABD İLE DOST MUYUZ, DÜŞMAN MI?

Bana anlatıldığına göre bu dedikodu Tayyip ile Emine Erdoğanların kulağına gitmiş ve çok öfkelenmişler.

Kızgınlıkları ve barışmamaları biraz da güya bundanmış.

Dediğim gibi bu anlatılan kulis dedikodusudur ve doğruluğu tartışılır.

Gelelim Ortadoğu dışındaki AKP politikalarına:

Avrupa Birliği'ne bir gün haçlı deyip sövüyorlar, ertesi gün 4 bakan ortak basın toplantısı düzenleyip ona olan imanlarını açıklıyor.

Almanya'ya bir gün alçak, ertesi gün müttefik diyorlar.

Yine Hollanda bir gün hasım, ertesinde yoldaş.

ABD ise ne olduğu belli değil.

Bakıyorsunuz, güya hep stratejik ortak ve bu sürekli vurgulanıyor.

Öyle iken o ABD, PKK'ya bedava 5 bin TIR dolusu silah verirken Türkiye'ye parası ile silah satmıyor.

Aynı ABD, Türkiye savunma ihtiyacını başka ülkelerden gidermek ister, yine müdahale eder.

Buna mukabil iki lke Menbiç'te ortak devriyeye çıkar.

İktidar, bir gün ABD'nin Türkiye'ye ekonomik savaş ilan ettiğini açıklar ve kıyameti koparır, ertesi gün ekonomimizin başına kayyum olarak CIA güdümlü McKinsey isimli bir şirketi atar.

Hülasa, ABD ile dost muyuz, düşman mıyız, belli değil.

OLGULAR DEğİL ALGILAR

Politikaları net olarak düşmanca lakin bir türlü ondan vazgeilemiyor.

Rusya, Çin ve İran ile ilişkiler bile muğlak zira Türkiye'nin günü birlik savrulmalarından kuşkulular.

Kısacası dış politikamızın izahı tek kelime ile politikasızlıktır.

Yapılan sadece Yeni-Osmanlı rüyaları görmek ve i kamuoyunda yalan rüzgarları estirmek.

İsrail Cumhurbaşkanı şimon Perez'e karşı yapılan bir "One Minute" soyut şovu ile 10 yıl idare ettiler.

Evet sadece slogan atıldılar ki o sloganı bile attıktan yarım saat sonra geri almışlardı.

Öyle iken adam İslam kahramanı yapıldı.

İsrail'e karşı ne bir tavır ve bir tutum.

Yukarıda belirttik, ticaret artarak devam ediyor.

Ama ahalîye sorsanız bunlar mücahit!

Dediğimiz gibi Türkiye'yi olgular değil algılar yönetiyor.

Algı oluşturma mekanizmalarının tamamı iktidarın kontrolünde.

Bırakın devletin TRT'si ile *Anadolu Ajansı'nı*, bütün özel medya iktidar denetiminde.

Pravda medya dönemi Rusya'da bile son bulurken Türkiye'de en parlak günlerini yaşıyor.

Hükümetin istemediği hiçbir şey medya tarafından yansıtılmıyor.

Patlayan faiz ile enflasyonu bile gizliyorlar.

ABDÜLHAMİT İSTİBDADI

Düşünün Türk halkı, elektrik ile doğalgaz zammını bile Türk mediasından değil yabancı medya yani *Rueters* ile *Blomberg*'den öğrendi.

Medyanın yaptığı tek şey yalanlarla farklı algılar yaratmak.

Doların artışını Trump'a, zamları stokçu marketlere yüklemek.

Türkiye bu iktidarla çok kanallı ama tek sesli bir döneme girmiştir.

Ve abartısız olarak söylüyorum, Abdülhamit istibdadının ötesinde baskılar vardır.

Eleştiri yapılamaz, haber verilemez bir noktadayız.

Eleştiri yapanlara hem davalar açılıyor, hem kovuluyor.

Sadece "Padişahım Çok Yaşa" diyenlere hayat hakkı var.

Öyle olduğu için Türkiye basın özgürlüğünde Afrika'nın

kabile devletleri ile diktatörlüklerin bile gerisinde.

Amaç belli, medya ile sanal algılar yaratıp toplumu kanallize etmek ve seçimlerde oyunu almak.

Ondan sonra da rejimimize demokrasi demek!

İktidar epeydir bu şekilde varlığını sürdürüyor.

Medyayı kullanarak siyaset mühendislikleri yapıyor.

Yakın geçmişten bir örnek:

24 Haziran seçimleri arifesinde medyada her gün PKK üssü Kandil'in fethi haberleri ve manşetleri vardı!

KANDİL NE OLDU KANDİL?

Öyle bir algı yaratıldı ki Kandil adeta fethedilmişti.

Seçim bitti, Kandil haberleri bitti ve gerçek ortaya çıktı.

Medyanın yalan manşetler ile duyurduğu gibi Kandil hiçbir zaman kuşatılmadı, yani karasal bir operasyon hiç olmadı.

Ama bu yalan haber medya sayesinde toplum tarafından hakikat olarak algılandı ve AKP ile yancısı Bahçeli ile partisi MHP'ye yaradı, yani seçimde oyları topladılar.

Sadece Kandil yalanı değil.

CHP'nin ahır yaptığı camiler palavrasından, türbanlı anenin üstüne işendiğine kadar pek çok şey.

O kadar ki, Gezi sürecinde polis gazı ve zulmü sebebiyle Dolmabahçe Camiine sığınan gençler için bile "camide içki içtiler" yalanını manşetlere çektiler.

Camii müezzini, "Ben oradaydım. Olanları gördüm. Asla içki içilmedi. Ben Allah'tan korkarım, içildi deyip yalan söyleyemem" deyince o yiğit din adamını hedef yapıp sürgün ettiler.

Özetle bütün bunlar şunu anlatıyor:

Medya yalan haber ve algı inşasında en temel araçtır.

Hitler'i Hitler yapan bilindiği gibi medyayı iyi kullanan Göbels'ti.

"Bir yalan uydurun ve onu medyada her gün insanların gözüne sokun, birkaç gün sonra o yalanın doğru olduğuna siz bile inanırsınız" ifadesi ona aittir.

TAYYİP İLE GÖBELS

Hakkını teslim edelim, bu iktidar medyayı kullanma ve algı oluşturmada Göbels'ten aşağı değil.

Kamuoyu araştırmaları ile toplumun nabzını iyi tuttuklarından etkili konuları belirlemede mahirler.

İnsanlık tarihinde inancı yani dini siyasette bunlar kadar iyi kullanan birileri hiç olmamıştır.

Bugünkü AKP iktidarı, medya-algı ve korkunun bileşiminden var olmuştur.

Medyayı ele geçirme ve kontrolde ise, değil hukuk, hiçbir değer tanınmamıştır.

ATV ile *Sabah*'ın ele geçirilip iktidarın yarı resmi organı yapılması süreci kitaplara malzeme olacak genişlikte bir konudur ki biz bunu ayrıntılı olarak "*İmamlar ve Haramiler Medyası*" isimli kitabımızla yaptık.

Onun için burada ayrıntılarına girmeyeceğiz fakat bugün bu grubun, damat Berat'ın ağabeyi Serhat tarafından yönetildiğini ve patron görünen Kalyon Grubunun üçüncü havabimarını müteahhidi olduğunu belirtelim.

Kurulan havuzlar ve ortaya çıkan tapeler *Sabah* ile ATV'nin nasıl iktidar medyası yapıldığının belgesidir.

Star-Akşam-Güneş Gazeteleri ile Kanal 24 ve 360 TV ise, dönem dönem iktidarın desteklediği farklı yandaş işadam-

larına teslim edilmiş ve finansmanı onlar tarafından sağlanmışır.

BU GAZETELER KİMİN?

Bugün sahibi olan ya da görünen Zeki Yeşildag'ı 12 Eylül 1980 darbe dönemi öncesinden tanırım.

O yıllarda ağabeyi Hasan Yeşildag Üsküdar Ülkü Ocakları Başkanı, kendisi de iyi ülkücüydü.

Daha sonra komşu oldukları Tayyip Erdoğan'la yakınlaştılar ve belediye başkanlığı döneminde siyasette beraber oldular.

Ancak Rize-Çayeli kökenli olup babaları semt fırıncısı olan Yeşildag'ların 3 gazete 2 TV alacak kadar zengin olmadıklarını biliyorum.

Ayrıca bu medya kuruluşları zarar ettiklerinden her ay 5 milyon lira sübvansiyona ihtiyacı var.

Bütün bunlardan hareketle bu gazete ile TV'ler gerçekten Zeki Yeşildag'ın mı yoksa başkalarının mı, kararı siz verin.

Diğer medya gurupları ise malum.

Albayraklar ve İhlas gibi İslamcılarının medyaları eşyanın tabiatı gereği yüzde yüz bunların kontrolünde.

Keza Turgay Ciner ile Ferit Şahenk medyaları iktidarın resmi yayın organı gibi yayın yapıyor, zira bu iki isim maddenci ve müteahhit olduğundan iktidara mahkum.

Abartıyor değilim.

Ciner ile Şahenk'e ait olan NTV ile *Habertürk*'deki tartışma programındaki konular ile konuklar bile iktidarın kurduğu medya masası tarafından belirleniyor.

AYDIN DOĞAN TEHDİT EDİLMİŞ

Ve Doğan Medya olayı.

Türkiye'deki rejimi anlatan en iyi örneklerden biri Doğan Medya satışının perde gerisidir.

Hayır Aydın Doğan *Hürriyet*'i, *Kanal D*'yi, *CNNTürk*'ü ve *Posta*'yı kendi arzu ve isteğiyle satmadı.

Aydınlık Gazetesindeki sütunumda Doğan Medya satışının olduğunun ertesinde yazdım.

Bir dönem patronum olan Aydın Doğan'ın en yakın çevresinden dinlediklerime göre Aydın Bey böyle bir satışa zorlanmış ve mecbur kalıp satmıştır.

O kadar ki kızları bile satış kararını babaları karar verdikten sonra öğrenmiştir.

Aydın Doğan hiçbir zaman özellikle *Hürriyet*'i satmayı aklına bile getirmedi.

Öyle iken niye mi sattı ya da mecbur kaldı?

Bana anlatıldığı kadarıyla dolaylı olarak tehdit edildiği için.

Medyasını satmaz ise 28 Şubat'ın medya ayağı soruşturmaları bahanesi ile tutuklanacağı ve medyasına kayyum atanacağı bizzat kendisine iletilmiş.

Doğru-yanlış bilmem ama bana en yakınından anlatılan budur.

Bu noktada bir hatırlatma:

Doğan Medya satışı olayı, iktidar için tam anlamıyla "Olmak ya da olmamak" anlamında olan genel seçimin birkaç ay öncesinde oldu ki bu tesadüf olamaz.

Kanal D, *CNNTürk* ve *Hürriyet*'in geniş kesimlere ulaşma potansiyelleri ortada.

DEMİRÖREN'İN ARDINDA BİRİ Mİ VAR?

Bu itibarla bu satış olayı bugün olmasa bile iktidar değiştiğinde çok gürültü çıkaracaktır.

Satılan Doğan Medya'nın satış sonrası adeta *Sabah-ATV* gibi iktidarın gayri resmi bülteni ve destekçisi olması göz önüne alındığında yapılan bu satışın operasyon olduğu iddialarını kuvvetlendiriyor.

Gelelim alıcıya:

Demirören Ailesi.

Hem ölen Erdoğan Bey'i, hem oğlu Yıldırım'ı tanırım.

Bunlar daha önce iktidara yakın olabilmek için *Milliyet* ile *Vatan*'ı satın almışlardı ve sübvansiyon adına her ay yüklü miktarda parayı bu gazetelere aktarıyorlardı.

Dolayısı ile medyadan değil kâr, sürekli ama sürekli zarar edileceğini çok iyi biliyorlardı.

Öyle iken söyleyin Erdoğan Demirören gibi akıllı bir işadamı milyar dolarlık bir medya borçlanmasına girer mi?

Faiz ile bankadan yüzlerce milyon dolar kredi alacaksınız ve bu parayı zarar eden bir sektöre aktaracaksınız!

Yok, böyle bir şeyi 5 yaşındaki çocuk bile yapmaz.

Bakın son kur artışı ile Demirörenlerin borcu nerede ise ikiye katlandı.

Soruyorum:

Yoksa kulislerde fısıldandığı gibi Demirören Doğan Medyayı birileri adına mı satın aldı?

Ya da;

"Sen Doğan Medya'yı satın al, sana o parayı ödemen için gereken kaynağın zeminini oluşturunuz" sözü mü verildi?

ÇİLLER-AĞAR-SUSURLUK

Abartmıyorum. Aktüel ifadeyle okur yazar olan herkes, bu hadisede bir şeylerin döndüğünden emin.

Öyle ya da böyle...

Her şey ortada.

Türkiye’de medyanın yüzde 90’ı artık iktidar kontrolündedir.

Geride kalan muhalif birkaç gazete ise, son döviz artışı ile kağıt bile bulamaz durumdadır.

Yapılan ilan-reklam ambargolarını belirtmeme gerek yok.

Yapılan son medya operasyonları ile ülkemiz “Yeşil Pravda” sürecini yaşıyor.

Söyler misiniz, böyle bir medya ikliminde yapılan seçimler gerçek halk iradesini nasıl yansıtır?

Halk popülizmi yapanlar bu soruyu cevaplamadan demokrazi kelimesini ağızlarına alamazlar.

Türkiye’yi iyi yönettikleri için değil, medya manipülasyonları ile varlar.

Ve bütün bunları örterek, saptırarak, naylon gündemler yaratarak yollarına devam ediyorlar.

Yine dinlediğime göre Tansu Çiller ile Mehmet Ağar’ın iktidara el sallamaları bundanmış, zira ikisi hakkında geçmişten kalan Susurluk isimli bir bela var.

İki isim, medyada bir iki manşet atılır ve soruşturma açılırsa tutuklanırım endişesinde ki Ağar’ın bu konuda bir miktar hapis yatmışlığı bile var.

Bu korkulara ilaveten sağlanan bazı özel imkanların bu iki ismin aldığı siyasi pozisyonda payı olduğu yine iddialar arasında.

Sonuçta ortaya çıkan manzara şudur.

KORKU DEVLETİ

Herkes korkuyor.

Eski Cumhurbaşkanı korkuyor.

Eski Başbakan korkuyor.
Eski bakan korkuyor.
Eski komutan korkuyor.
Eski MİT'çi korkuyor.
Siyasetçi korkuyor.
Medya patronu korkuyor.
İşadamı korkuyor.
Gazeteci korkuyor.
Görevdeki hakim-savcı-polis-asker-bürokrat korkuyor.
Halk yani ahali korkuyor zira açıktan görüşünü açıklaya-
mıyor, telefonda konuşamıyor.

Korku adeta ülkeyi esir almış.
Başka bir ifade ile Türkiye artık korku devleti.
Korkanlar haksız mı?
Değil çünkü kural tanınmıyor!
Hukuk ve yasa çarpıtılıp sopa yerine kullanılıyor.
Kuşkusuz bu korkuyu yaratanlar bunu zevk için yapı-
yor.

Gerçekte kendileri çok korktuğu için korku salıyorlar.
Varlıklarını onunla sürdürebileceklerini düşünüyorlar.
Korkuları iktidarı kaybetmeleri halinde hesap endişesi!
Pek çok yanlışlarının farkındalar.

HESAP GÜNÜ

Ve hesap sorulacağını düşünüyorlar.
Mesela valilere, "PKK'ya operasyon yapmayın" emrinin
verilmesi!

Mesela Habur rezaleti.
Mesela PKK ile Oslo ve Dolmabahçe'de müzakere!
Mesela Apo ile mütareke şartlarını görüşmek ve pazarlık.

Mesela eşkıyabaşının mesajlarının Diyarbakır meydanında okutulması.

Mesela FETÖ'ye, istedikleri her şeyi vermeleri ve bunu itiraf etmeleri.

Mesela Kozmik Oda'ya giriş izni.

Mesela verilen çok sayıda usulsüz ihale.

Ve bunlar gibi abartısız daha onlarca konu.

Bu yapıların hukuk ve yasaya göre suç olduğunu düşünüp düşünüp ürküyorlar.

Hülasa işin özeti korktukları için korkutuyorlar.

Ancak tarih şunu yazar.

Zulüm ile abat olunamayacağı gibi korku ile iktidar sürdürülemez.

Yukarıda altını çizdik, yönetemiyorlar.

Ne birikimleri, ne kadroları var.

Keza kafaları karışık.

Ümmet ile millet kavramları arasında sıkıştılar.

Metodolojileri yok.

Diyalektiği bilmiyorlar.

Soyut retoriklerle idare ediyorlar.

Bir gün ümmet deyip Sudan'da ada kiralamanın önderliğini yapıyorlar, ertesi gün Malazgirt'e gidip millet diyorlar.

TİKA VE ÜMMET

Üstelik o milletin adını bile söyleyemiyorlar.

Aslında bunlar gerçek anlamda fikirsiz.

Yaşadıkları her olayla boşa düşünce kendilerini arıyorlar.

Emin olun ne istediklerini bile bilmiyorlar.

Her konuda gün aşırı savruluyorlar.

Bir dönem Suudi'yi önder-kılavuz gördüler.

Tanuyınca pişman oldular.
Bir ara dış politikada mezhepçilik yaptılar.
Geri tepince vazgeçtiler.
Yeni-Osmanlı ve hilafet hılyalarına daldılar.
Yedikleri tokatlarla uyandılar.
Cumhuriyete rövanşın ilahi görevlileri olduklarına dü-
şündüler.

Tanıklıkları ile kurulan Cumhuriyetimiz ile imanımız
ve devletimizin korunduğunu gördüler.

Bir örnek:

Kısa adı TİKA olan Türk Kalkınma Ajansı var.

Adı üstünde gayesi Türk dünyasına katlıdır.

Mesela Semerkant'ta Türk-İslam eserlerine destek mi ge-
rekiyor?

TİKA onun için kuruldu.

Mesela Balkanlarda Mostar Köprüsü misali ecdat eseri
mi yıkıldı?

TİKA onu imar adına var edildi.

Misyonu bu...

Adriyatik'ten Çin Seddi'ne Türk'ün eserlerini sahiplen-
me.

ÜMMET VE HALİFE

Ama heyhaaat!

AKP iktidarı TİKA'yı ümmetin kurumu yaptı.

Türk dünyasını bırakıp Afrika'dan Myanmar'a bütün
dünyadaki ümmetin hizmetine verdiler.

Onlara elektrik su götürdüler.

Cami, hamam, medreseler yaptılar.

Aşevleri, okullar kurdular.

Mesela eşkıyabaşının mesajlarının Diyarbakır meydanında okutulması.

Mesela FETÖ'ye, istedikleri her şeyi vermeleri ve bunu itiraf etmeleri.

Mesela Kozmik Oda'ya giriş izni.

Mesela verilen çok sayıda usulsüz ihale.

Ve bunlar gibi abartısız daha onlarca konu.

Bu yapılanların hukuk ve yasaya göre suç olduğunu düşünüp düşünüp ürüyorlar.

Hülasa işin özeti korktukları için korkutuyorlar.

Ancak tarih şunu yazar.

Zulüm ile abat olunamayacağı gibi korku ile iktidar sürdürülemez.

Yukarıda altını çizdik, yönetemiyorlar.

Ne birikimleri, ne kadroları var.

Keza kafaları karışık.

Ümmet ile millet kavramları arasında sıkıştılar.

Metodolojileri yok.

Diyalektiği bilmiyorlar.

Soyut retoriklerle idare ediyorlar.

Bir gün ümmet deyip Sudan'da ada kiralamanın önderliğini yapıyorlar, ertesi gün Malazgirt'e gidip millet diyorlar.

TİKA VE ÜMMET

Üstelik o milletin adını bile söyleyemiyorlar.

Aslında bunlar gerçek anlamda fikirsiz.

Yaşadıkları her olayla boşa düşünce kendilerini arıyorlar.

Emrin olun ne istediklerini bile bilmiyorlar.

Her konuda gün aşırı savruluyorlar.

Bir dönem Suudi'yi önder-kılavuz gördüler.

Tarıyınca pişman oldular.
Bir ara dış politikada mezhepçilik yaptılar.
Geri tepince vazgeçtiler.
Yeni-Osmanlı ve hilafet hülyalarına daldılar.
Yedikleri tokatlarla uyandılar.
Cumhuriyete rövanşın ilahi görevlileri olduklarını düşündüler.

Tanıklıkları ile kurulan Cumhuriyetimiz ile imanımızın ve devletimizin korunduğunu gördüler.

Bir örnek:

Kısa adı TİKA olan Türk Kalkınma Ajansı var.
Adı üstünde gayesi Türk dünyasına katkıdır.
Mesela Semerkant'ta Türk-İslam eserlerine destek mi gerekiyor?

TİKA onun için kuruldu.

Mesela Balkanlarda Mostar Köprüsü misali ecdat eseri mi yıkıldı?

TİKA onu imar adına var edildi.

Misyonu bu...

Adriyatik'ten Çin Seddi'ne Türk'ün eserlerini sahiplenme.

ÜMMET VE HALİFE

Ama heyhaaat!

AKP iktidarı TİKA'yı ümmetin kurumu yaptı.

Türk dünyasını bırakıp Afrika'dan Myanmar'a bütün dünyadaki ümmetin hizmetine verdiler.

Onlara elektrik su götürdüler.

Cami, hamam, medreseler yaptılar.

Aşevleri, okullar kurdular.

Abartıyor değilim.

Her yıl milyarca dolar saçıldı.

Ne için?

Ümmete hizmet!

Kendilerini ümmetin hamisi ve hatta halifesi gördüler.

Kendi kendilerine böyle bir görev verdiler.

Kuşkusuz dindaşlara yardım kötü bir şey değil.

Dindaş olmasa bile ihtiyacı olan insana el uzatmak asil-
liktir.

Ama insaf.

Türkiye böyle bir yardımı yapabilecek durumda değil.

Ümmete saçılan paraların tamamı yurt dışında faiz ile
alınan borçlar.

Faiz ile borçlanıp bunu ümmet diye savurmanın adı ise
devlet adamlığı olamaz.

İşte Türkiye bugün bunu yaşıyor.

Eskilerin kaht-ı rical dediği şey.

Devlet adamlığı yokluğu-kıtlığı çekmek.

AKP iktidarı ile beraber Türkiye, yapılanlar bağlamında
bu süreci yaşıyor.

İDLİP-ÖSO-CİHATÇILAR

Ümmet noktasında kafalar hâlâ o kadar karışık ki, Suriye
İdlip'te olanlar gözler önünde.

Oradaki cihatçı çeteler hâlâ sahipleniliyor.

Onların bir değer ifade ettiği zannediliyor.

Öyle olmasa Rusya ve İran ile ilişkileri koparma pahasına
sahiplenilir miydi?

Bereket Putin devlet adamlığı ve bölgenin geleceğini iyi
okuması nedeniyle Türkiye'den vazgeçmiyor.

Söyler misiniz lütfen!

Türkiye gibi bir ülke.

Özgür Suriye Ordusu gibi bir yapıyı nasıl omuzuna alır?

Nasıl ona her ay maaş öder.

Türk Ordusu bu kadar mı aciz?

Bu kadar mı yetersiz?

Ve tam burada Türk Silahlı Kuvvetleri parantezi.

Bu kurumu son 15 yıldır yönetenlere sitemim var.

Şikayetim var komutan kılıklı kifayetsizlere!

5 bin yıl mazisi olan bir kutlu yapı!

Tarih yazmış şanlı bir kurum!

Maalesef bizzat ona kumanda eden bazı komutanların acizliği ile saldırıya uğrayıp büyük yaralar aldı.

GENELKURMAY'DA FISILTI İLE KONUŞMA

TSK gibi bir kurum FETÖ'cülere yenildi ise bunun öncelikli sorumluları Hilmi Özkök'tür, Yaşar Büyükanıt'tır. İlker Başbuğ'dur, Necdet Özel'dir, Hulusi Akar'dır.

İlker Başbuğ yaptığı büyük yanlış sonradan görüp tersi tutum almıştır, lakin Basra harap olduktan sonra!

Bedeli ne olursa olsun hiçbir komutan ordusunu yendirmez.

Kurumunun varlığı adına hiçbir şeyi de umursamaz.

Açık yazacağım.

Eğer işin başında savcı kılıklı FETÖ'cü alçaklar karargâha genç teğmeni almaya geldiğinde net tavır alınsaydı yaşananların pek çoğu yaşanmazdı.

Yaşadığım bir olayı aktaracağım ki *Ulusal Kanal*'da anlatmıştım.

Ergenekon operasyonlarının devam ettiği günler.

Ben ve benim gibi birkaç kişi yazı ve programlarla feryat ediyoruz.

Tam o günlerde Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'dan röportaj için randevu istedim ve aldım.

Makama girdiğimde İlker Paşa'nın yanında Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Aslan Güner oturuyordu ve hep yanımızda kaldı.

Vatanseverliğinden emin olduğum İlker Paşa'ya o dönem yazdığım *Yeniçağ*'da yayınlayacağım röportaj sorularını sordum.

Röportaj bitince yazılmamak kaydıyla sohbete geçtik.

İlker Paşa bazı konuları bana fısıltı ile aktarmaya başladı.

O günlerde ortam dinleme hadiseleri manşetlerdeydi.

Bu durumu hatırlayıp sesimi yükselttim.

"Efendim, Genelkurmay Karargâhında benimle niye fısıldayarak konuşuyorsunuz? Birilerinin ortam dinlemesinden mi çekiniyorsunuz? Paşam siz çekinmeyin, sizden çekinsinler... Benim emrimde 500 bin asker olacak, vallahi de tallahide onlara dünyayı dar ederim..."

NECDET ÖZEL DÖNEMİ

Hakkını yemeyeyim İlker Başbuğ baştan yaptığı hatayı yani tutuklamalara olur vermeyi, sonradan telafiye soyundu ve bunun bedeli olarak iki seneden fazla hapis yattı.

Özkök, Büyükanıt, Başbuğ, Özel ve Akar'ı kıyasladığımda, İlker ile Hulusi Paşaları diğerlerinden ayırıyorum. Tabi İlker Paşa'yı da bugünkü olumlu çabaları nedeniyle AKP Hükümeti'nin Savunma Bakanı Hulusi Akar'dan ayırıyorum.

Özellikle de Necdet Özel'den ayırıyorum zira TSK'da en

büyük yıkım onun döneminde oldu zira bütün FETÖ'cüler onun komutanlığı esnasında general yapıldı.

Kuşkusuz burada kastım bu isimlerin hain şu bu olması değil, kifayetsiz ve yani yetersiz komutan olmalarıdır.

Gerçek komutanlık yapabilselerdi TSK imaj ve moral olarak bu yıkımı yaşamazdı.

Hep yazıp söylediğim gibi bu kitabımda yine tekrar edeceğim.

Bu devletin ve milletin teminatı sadece bu ülkenin ordusu olabilir.

Anadolu'da güçlü bir ordunuz olmaz ise varlığını sürdüremezsiniz.

CIA, MOSSAD aparatı FETÖ'nün Ergenekon-Balyoz operasyonu işte bunun için yani TSK'yı etkisizleştirmek içindi.

Türk Ordusunun zaafa uğratılması ile akıl almaz şeyleri yaşamaya başladık.

Bu bakışım askercilik değil.

Nasıl ABD Pentagon sayesinde imparatorluk ise, Türkiye ancak güçlü ordusu ile bu coğrafyada var olabilir.

Devletimizin teminatı AKP'lilerin ifade ettiği milletimiz değil, ordumuz olabilir.

Ayrıca bizde ordu milletimizin içinden çıkmıştır yani onu temsil etmektedir.

Buradan hareketle hâlâ sürdürülen asker düşmanlığına isyanım var.

TSK'YI FETÖ'YE YENDİRDİLER

15 Temmuz bahane edilerek askeri liselerin kapatılması gaflet ötesidir.

Aynı şekilde askeri hastaneler olayı bühthandır.

Bizdeki son manzara budur.

Yukarıda ifade ettik.

İyi komutanlar yetiştirememişiz.

Yetiştirebilseydik Türk Ordusu ilk okul mezunu bile olmayan sümüklü Fetullah alçağına yenilmezdi.

Asker Türklerde kahramandır.

Kahramanlar konjonktür ve güçlerine göre değil, ülkeleinin bekasına göre göre tavır alırlar.

Maalesef 28 Şubat'ta aslan kesilen generallerimiz, Ergelekon ve Balyoz'da kedileşip pıstılar.

Ne imiş efendim, demokrasiye bağlılık gereği böyle davranmışlarmış!

CIA-MOSSAD casus örgütü FETÖ ile "Demokrasi tramaydır" diyenlere karşı demokrasiye bağlılık türküsü tüttülür mü?

Bunun adı acizlik ve demokrasi kavramına sığınmaktır.

Türk Ordusu kolpacılık yapmaz.

Güçsüze çullanmaz.

İlkelerinin gereğini yapar.

28 Şubat'ta kuru kabadayılığa soyundular.

Peki aynı şeyi 2008'den sonra niye yapmadılar?

Tırtırlar.

İktidar ile FETÖ'den korktular.

Komutanlar ülkeyi değil, kendi ikballerini düşündü.

5 bin yıllık Türk Ordusu geleneğinde böyle bir şey yok, akin NATO'ya gireli beri bu duruş ve gelenek bozuldu.

HİLMİ ÖZKÖK VE KIBRIS

Öyle olmasa Kenan Evrenler ABD istedi diye darbe yapmaz, Hilmi Özkök, Yaşar Büyükkakanıt ve Necdet Özel gibiler bu kutlu kuruma komutan olamazlardı.

Hilmi Özkök deyince o anı hiç unutamıyorum ki daha önce yazdım.

Yıl: 2001.

Ankara Gazi Orduevi'ndeyiz.

Hilmi Özkök o akşam Kara Kuvvetleri Komutanı rütbesini takıyor ki bunun anlamı müstakbel Genelkurmay Başkanı olmasıdır.

Bana ve meslektaşım Mahmut Bulut'a aynen şunu söylüyor:

"Kıbrıs konusunu başımızdan atmalıyız zira uluslararası her zeminde karşımıza çıkıyor."

Bu ifade karşısında dehşete düştüm.

Ve gazeteci kimliğimle Türk Ordusunun Kara Kuvvetleri Komutanı'na abartısız ayar verdim:

"Paşa, o rütbenizle böyle bir şey söyleyemezsiniz... Kıbrıs bizim milli davamızdır. Ne demek Kıbrıs'ı başımızdan atmalıyız! Bunu biz veya başka biri söylese, Türk Ordusunun Kara Kuvvetleri Komutanı olarak susturacağınıza siz söylüyorsunuz. Vatansever bir Türk olarak bu sözlerinizden hicap duydum. Yarın bunu gazetemde yazacağım..."

Özkök paniğe kapılıp şu karşılığı vermişti:

"Sakın yazma, ben yazılmamak kaydı ile söyledim."

Tekrar ediyorum ben bunu yıllar önce yazdım ve Özkök, "Hayır ben böyle bir şey söylemedim" diyemedi ki Mahmut Bulut şahittir.

DERİN DEVLET ASKERDİ

Hal bu ise gerisini siz düşünün.

Dolayısı ile Türkiye'nin bugünkü çöküşünde TSK'yı yöneten bazı komutanların direkt sorumluluğu var.

Rahmetli Demirel yıllar önce şunu söylemişti.

Türkiye'de derin devlet askerdir.

Bu ifade aslında olanı afişe etmekten ziyade olması gerektir.

TSK'daki Seferberlik Örgütü derin devletin bir kurumuydu.

AKP iktidarı FETÖ'nün ısrarlı talebiyle bu yapıyı afişe edip mensuplarını tasfiye etti.

Hayır iddia edildiği gibi bu ülkenin derin bir devleti yoktur.

Dizi filmlerde var olan sözde Aksakallılar gibi derin devlet unsurları olsaydı, ülkemizde ne siyasal İslamcılar yönetimi gelebilir, ne de FETÖ gibi bir çete devleti ele geçirebilirdi.

DERİN DEVLET ARTIK YOK

Buradan hareketle ah keşke öyle bir derin devletimiz olsa diyorum ama maalesef yok.

Bakın böyle bir kurum dün Osmanlı ve Britanya'da vardı.

Bugün ABD, Rusya, Çin, İngiltere, Rusya ve Fransa'da var. Derin devlet denilen şey, devleti koruyan yapıdır ve gerçek devletlerle mevcuttur.

Bizde yoktur çünkü gerçek bir devlet değiliz.

TSK'daki son komutanlar bağlamında bir notumuz da şudur:

Bunların tamamı hak ettiği için o makam gelmedi, konjonktürün sonucudur.

Mesela Çevik Bir çılgınlıklar yapmasa Hilmi Özkök Genelkurmay Başkanı olamazdı.

Özkök'ün komutanlığa gelmesi noktasında Ahmet Necdet Sezer sorumluluk sahibidir zira Hüseyin Kıvrıkoğlu ile Ecevit'in ısrarlı ikazlarını görmezden gelmiştir.

Peşi sıra gelenler ise bozulan silsilenin devamıdır.

Hele hele Necdet Özel bırakın komutan, Orgeneral olması bile tamamen konjunktüredir.

AFRİKA LİGİNDEYİZ

Devletteki çöküşün bir diğer ayağı eğitimidir.

Yukarıda işaret ettik, iktidarın tek politikası orta öğretimi imam hatibe endekslemektir.

Bunun adı inanç ve kimlikler üzerinden siyaset yapıp ülkeyi yönetmektir.

Oysa bu ülkede imam hatipleri kuran Cumhuriyet yani Mustafa Kemal'dir.

Amacı münevver din adamı yetiştirmekti.

Bu güzelim kurum daha sonra siyasallaştırılıp politik kuruluşlara arka bahçe yapıldı.

Derken bu iktidarla beraber imam hatipli olmak kutsallaştırıldı.

Sonuç ortada:

Türkiye eğitim kalitesinde yine Afrika liginde!

İmam hatipler misali kale gördükleri bir başka yapı Diyanet İşleri Başkanlığıdır.

Maalesef bu yapı AKP ile beraber tamamen siyasallaşmıştır.

Diyanet bugün AKP'nin yan unsuru gibidir.

O kadar ki camiler bile adeta AKP teşkilatları işlevindedir.

Düşünün iktidar mensupları camilerde siyasi toplantılar yapmaya ve orada yemekler vermeye başladı.

Bunun adı din istismarının ötesinde İslam'ın böğrüne hançer sokulmasıdır zira AKP'li olmayanları İslam'ın karşısına çıkarıyor.

Çok partili rejime geçeli beri din siyasette her zaman kullanıldı lakin bugünkü tablo cinnet halidir.

KILIÇDAROĞLU'NUN CENAZE NAMAZI

Aklım almıyor.

Bir Cumhurbaşkanı bir vatandaşın evine gider!

Orada Kur'an okur.

Buna kimsenin itirazı olamaz.

Ama söyleyin, okunan o Kur'an nasıl internete konulur?

Böyle bir şey Cumhurbaşkanına rağmen olamaz zira hiç kimse bunu göze alamaz.

Öyle ise Cumhurbaşkanı buna nasıl ve neden izin verir?

Bunun adı Kur'an'ın siyasi imaj adına kullanılması değil mi?

Keza bir Cumhurbaşkanı birinin cenaze ve Cuma namazı kılmasına nasıl karışır?

Böyle bir yetkiyi kimden almıştır?

Siyaseten zora düşüldüğünde inancı bu şekilde kullanmanın nedir adı?

Son olarak şuna da tanık olduk.

Toplum ekonomik kriz altında inliyor.

Enflasyon-faiz şaha kalkmış.

Piyasalar panik halinde.

Cumhurbaşkanının gündemi ise Kemal Kılıçdaroğlu'nun kıldığı cenaze namazı!

Var olan ekonomik çöküşü Kılıçdaroğlu ve namaz ile takas peşinde!

Söyleyin bu mudur dindarlık ve dava adamlığı?

PARTİLER CEMAAT, LİDERLER ŞEYH!

Hazindir bu tavrın müşterileri hâlâ var.

AKP'yi din gibi görenler tükenmedi.

Bugünkü partileri cemaat gibi görenler var.

Şeyh pardon lidere iman ve biat var.

Sorgulama ve itiraz yok.

Lider ne derse, "var bir keramet" deniliyor.

Küçük partiler ise siyasi şirket misali.

Biri milliyetçiliği, diğeri solculukla Atatürk'ü pazarlıyor.

Bir başkası Muhsin Yazıcıoğlu'nun itibarını.

Bir büro kurup tabela asıyorlar, gelsin mebusluk ve hazine yardımları.

İktidar olmak diye bir hedefleri yok.

Her şeyin çivisi çıktı.

İşte bu dağınıklıktan cesaret alan Tayyip Erdoğan siyasi mühendisliklerle hep zirvede.

Bırakın bugünü, yarını bile dizayn için atakta.

Damat Berat'ı parlatıp geleceğin Cumhurbaşkanı yapmak istiyor.

Mümkün mü?

Algı mühendisliği yapılarak belki diyeceğim lakin zor zira kendi mahalleleri bile artık bu kadar fazla demeye başlayıp iktidarı topa tutuyor.

SARAYDA LALE DEVRİ

Abdurrahman Dilipak gibi popüler İslamcı yazarlar bile aynı çizgide.

İsrarla tövbe edin çağrılarını yapıyor.

Bunun okuması inanç bezirganlığının düşüşe geçmesi değil mi?

Siyasi olarak düşüşe geçtiniz mi bazı şeyler örtülmüyor.

Yakın geçmişte çok umursanmayan Sayıştay raporları şimdi herkesin dilinde.

Saray'ın yıllık harcaması 658 milyon (Trilyon).

Bunun günlük karşılığı 1 milyon 800 bin lira demek.

Evet Saray bir günde bu kadar para harcıyor.

Uçan Saraylar, onlarca köşk, yüzlerce araç derken bu bir harcama rakamı.

Böyle bir şaşaanın dünyadan örneği yok.

Tuhaflik bunları yapanın İslamcı gelenekten gelen bir iktidar olması.

Soruyorum mütevaziliğin zirvesi olan hazreti Muhammed'i ölçü almak böyle mi olur?

Tweet mesajındaki şu ifade önemli:

"Davayı iktidarda kalma hırsına dönüştürme..."

Bunun açılımı şudur:

Dava (İslam) artık, amaç değil araçtır.

İslam tarihinden bir örnek.

EBU ZER İLE MUAVİYE

Adı: Hazreti Ebu Zer.

Hazreti Muhammed'in dürüstlüğü ve cesareti ile övdüğü bir güzel adam.

Bir gün yolu Şam'a düşer.

Vali Muaviye ona sorar:

"Ya Ebu Zer Sarayımı nasıl buldun?"

Ebu Zer şu karşılığı verir:

“-Ey Muaviye!

-Eğer bu sarayı kendi paran ile yaptın ise?

-Bunun adı israftır.

-Yok kendi paran ile değil de, halkın parası ile yaptın ise?

-Bunun adı ihanettir.

-Böyle bir şeyi ancak firavunlar yaptı ve yapar...”

Bu menkıbeyi ben uydurmadım.

Bütün İslam eserlerinde mevcut.

İslamcı ya da dindarım diyen herkes de bunu bilir.

Öyle ise bugünkü şaşaa tablosu ile mevcut iktidan siz yorumlayın.

İnanç veya din noktasında hükmümüz şudur:

Türk insanı bugün din yorgunudur.

Hem siyasi iktidar, hem cemaatler bunun yegane sorumlusudur.

Yapılan onca sözde İslamcı uygulama veya dayatmaya rağmen İslam’a yönelişin tersine ondan kaçış var.

Camiler artarken cemaat azalıyor.

Dindarlık imaj yapıldı.

İslam, Allah’ı, ahireti, ahlaki ve sevgiyi değil, türban takmak gibi şekilciliklere dönüştürüldü...

FUTBOL VE REİS

Çöküşümüze sektörel bir örnek futbolumuzdur.

Türk futbolu can çekiyor.

Abartısız bütün kulüpler borçlu ve haciz kısılcacında.

Harcanan milyarlarca dolara karşın son 16 yılda uluslararası tek bir başarımız yok.

Spor ile futbolun bir politikası yok.

Altyapı ve sporcu yetiştirmek gibi bir arayışın içinde olunmadı.

Yapılan sadece büyük statlar.

Ki bunun amacı yandaş müteahhitleri zengin etmektir.

Tersi olsa gençler için semt sahaları yapılır ve kulüplere altyapı mecburiyeti getirilirdi.

Futboldan anladıkları Reis ne derse o olmalı bakışı.

Öyle olduğu için onun sevdiği takımlar eller üstünde.

Başakşehir örneği biliniyor.

Kasımpaşa keza belli.

Rizespor aynı şekilde.

Bunların finansmanından yönetimine Saray'ın etkileri ve katkıları olduğu sürekli yazılıyor.

Beşiktaş ile Galatasaray bile son dönem Saray'a göz kırptı.

Fikret Orman ile Abdürrahim Albayrak'ın Erdoğan'a yakınlaşmaları biliniyor.

Karşılığını da aldılar.

Özellikle Beşiktaş, Kültür Bakanlığı uzmanlarının itirazı-
rağmen yeni stadını aynı yerde yapabildi.

TAYYİP'E SADECE ONLAR DİRENDİ

Stadyumun finansmanında iktidar katkısı ortada.

Aynı şekilde Galatasaray bedavadan stat sahibi oldu.

Aslında Erdoğan Fenerbahçeli.

Öyle iken ona mesafeli, niye mi?

Fener'i kontrol altına alamadı yani istediği isim Başkan olamadı diye!

Doğruya doğru Türkiye'de Tayyip Erdoğan'ın karşısına
dikilip ona hayır diyebilen tek camia Fenerbahçeliler.

Fenerbahçe camiası birkaç kere direnç gösterdi.

Birincisi malum FETÖ'ye karşı meydan okunmasıydı.
Hem camia hem Aziz Yıldırım hapse girme pahasına dik
durdy.

Ardından Aziz Yıldırım'a karşı aday çıkarılması.
İş adamı Mehmet Ali Aydınlar Yıldırım'a karşı aday ya-
pıldı.

Bilal Erdoğan'ın Aydınlar lehinde tavır koyduğunu ge-
teren telefon tapeleri basında yayınlandı.

FENER TAYYİP'İ İKİ KERE YENDİ

Öyle iken yani Tayyip Erdoğan'ın desteğine rağmen
Mehmet Ali Aydınlar oyların yüzde 10'unu bile alamadı.

İyi bir Fenerbahçeli olan Erdoğan'ın bu tavrı iki nedene
dayanıyordu.

Birincisi Fenerbahçe kulüp yönetimini kontrol altına al-
mak, diğeri Fenerbahçe'deki dik duruşuyla popüler olan
Aziz Yıldırım'ın siyasete girip muhalefet saflarında yer al-
ması ihtimaline karşı önlem.

Ama olmadı. Erdoğan ilk defa bir seçimde istediği sonu-
cu alamadı.

Kendisi yarışmadı lakin örtülü olarak desteklediği isim
kaybetti.

Bu sebeple Fenerbahçe camiasına çok kızdı.

İlginç husus sonraki seçimde tablonun tamamen tersine
dönmesiydi.

Erdoğan son Fenerbahçe kongresinde daha önce karşı
çıktığı Aziz Yıldırım'ı destekledi.

Bunu gizleyerek değil, alenen yaptı.

Fenerbahçe kongresinin hemen arifesinde "Tecrübe ka-
zanmalı" diyerek Yıldırım'ı işaret etti.

Niçin mi bu birbirine zıt tavır?

Aziz Yıldırım'a Ali Koç'un rakip olmasından!

TAYYİP'TEN, ALİ KOÇ İÇİN RAHMİ BEYE ELÇİ

Erdoğan'ın aslında Ali Koç ismiyle şahsen bir sorunu yok.

Ancak onun seçimde Cumhurbaşkanı adayı olabileceği haberleri canını sıktı.

Ali Koç'un Cumhurbaşkanı adayı olabileceği haberini Türk medyasında yazan bendim.

Çok iyi yetişmiş, ailece çok büyük zengin olması hasebiyle yolsuzluk yapma ihtimali sıfır olan ve yine vatanseverliği ailece kanıtlı, genç, yakışıklı ve hitabeti çok iyi olan birinin toplum tarafından benimseneceği fikrinin İstanbul'da önemli isimler tarafından masaya yatırıldığını öğrendim.

Bilgiye dayalı bu haberim medya ve toplumda büyük ilgi gördü.

Evet Ali Koç ismi daha tevatür bile değilken fevkalade benimsendi.

Tayyip Erdoğan tam o günlerde sık yaptırdığı anketlerin ikisinde Ali Koç isminin adaylığını halka sordurdu.

Gördüğü orana şaşırdı.

İki ayrı araştırmada da kendisinden sonra en çok oyu Ali Koç alıyordu.

Bu anketi haliyle sakladılar.

İlaveten Ali Koç izlenmeye alındı.

Ethem Sancak aracılığı ile Rahmi Bey'in nabzını yokladılar.

Rahmi Koç, "Politika mı, asla!" deyince rahatladılar.

Diyeceksiniz ki aile siyasete girmeme kararı aldı ise Tayyip Erdoğan Ali Koç'un neden Fenerbahçe'ye başkan olmasını istemedi?

Cevap şudur:

Aynı Rahmi Koç'a, oğlu Ali Koç'un Fenerbahçe Başkanlığına aday olup olmayacağı da soruldu.

Rahmi Bey ona da "Hayır" diye cevap verdi.

ERDOĞAN ALİ KOÇ'TAN NİYE ÇEKİNİYOR?

Ancak Ali Koç diretti.

Babası ile halasını ikna etti ve aday oldu.

Gelecekte benzer şey olabilir.

Aile hayır dese bile Ali Koç direkt Cumhurbaşkanlığına aday olabilir.

Bütün bunlar düşünülerek Tayyip Erdoğan Ali Koç'un FB'ye aday olmasını istemedi.

Gerekçesi Ali Koç'un Fenerbahçe sayesinde gençlerle, geniş kitleler tarafından tanınacak olmasıydı.

Tanınmaya bir de sportif başarılar eklenirse, Ali Koç efsane olup siyasette iktidarın başına bela olabilirdi.

Ali Koç ismi Erdoğan için şu anlamda önemli.

Genç ve donanımlı olmasına ilaveten çok parası var.

Batı ve Rusya dahil her yerden destek alabilir.

Siyaset üstü bir isim.

Dolayısı ile siyasetten yorgun düşen toplum ona akabir.

Ayrıca parası ile birkaç TV kanalına sahip olabilir.

Birkaç gazete kurabilir.

Bu şekilde medya ambargosu ile sansürü aşabilir.

Ali Koç ismini başkaları gibi hemen tasfiye etmek kolay değil zira Koç ailesinin çocuğu.

Ona takınılacak cebri bir tutum, sıradan insanlardan farklı akisler yapar.

Buradan hareketle Erdoğan onun Fenerbahçe'ye başkan olmasını istemeyip, bir önceki dönem karşı çıktığı Aziz Yıldırım'ı işaret eti.

Sonuç Erdoğan için bir kere daha hüsrân oldu.

“ALİ KOÇ’U İTİBARIZLAŞTIRIN” TALİMATI

Ali Koç müthiş bir rüzgar estirdi.

Oy kullanan 20 bin civarı eğitimli seçmenin büyük çoğunluğunun desteğini aldı.

Aziz Yıldırım kendi kaydettiği üyelere sadece yüzde 20 civarı oy alabildi.

Fenerbahçe bu şekilde Erdoğan'ı bir kere daha hayal kırıklığına uğrattı.

Ali Koç'un seçilmesi yandaş güruhta endişe ile karşılandı.

Bunun yansıması olarak ilk andan itibaren ona açıktan tavır alındı.

Bu tespitin belgesi, Saray medyasında Ali Koç'la ilgili yapılan haberlerdir.

Mesela *AHaber* kanalı.

Mesela *Yenişafak* Gazetesi.

Mesela *Sabah* Gazetesi.

Mesela *Akit* Gazetesi.

Hâlâ her fırsatta Ali Koç ile Fenerbahçe'ye saldırıyor.

Provokatif haberler yapıyorlar.

Fenerbahçe taraftarını Ali Koç'a karşı kışkırtmak istiyorlar.

Oysa Ali Koç Türkiye'nin en çok reklam veren holdingi-
nin veliahtı.

Futbol bahanesi ile ona düşmanlık, medya için aslında
akılcı değil zira reklamları kestirebilir.

Hele hele bunu *AHaber* gibi o holdingden sürekli reklam
alanların yapması çok dikkat çekici.

Belli ki hadise talimatın yerine getirilmesi.

Belli ki Koç'tan gelecek reklam ve paranın ötesi hesapl-
nıyor.

Belli ki Ali Koç'u itibarsızlaştırın emri alınmış ve o emir
yerine getiriliyor.

Bunun okuması Ali Koç'tan siyaseten çekinilmesi ve bu-
günden önlem alınmasıdır.

Ali Koç şu ana kadar siyasete girebileceği noktasında zer-
re bir işaret vermemesine karşın var olan özellikleri ya da
potansiyeli birilerini vehme soktu.

MURAT YALÇINTAŞ OLAYI

Bu olana şaşırmayın...

Ali Koç'a takınılan bu tutum ne iltir ne de kişiseldir.

Hedef alınan Ali Bey'in şahsı değil, onun siyasi potansi-
yel ihtimalinedir ki daha önce örnekleri görüldü.

Mesela Murat Yalçıntaş olayı.

Vefatına kadar yakın dostum olan Prof. Nevzat Yalçın-
taş hocanın oğlu olan Murat Yalçıntaş AKP iktidarının ilk
yıllarında İstanbul Ticaret Odası Başkanı olması ile dikkat
çekti ve Erdoğan'a karşı alternatif lider adayı olarak öne
çıktı.

Üç lisan bilip milliyetçi-muhafazakar camiada itibar sahi-
bi olan Murat Yalçıntaş sivrilip ilave olarak AKP karşıtı mer-

kez sağ cenahta bazı siyasi temaslar yapınca kendini hapiste buldu.

Hapse girme gerekçesi çok tuhaftı.

Başkanı olduğu İTO adına rüşvetle suçlanıyordu.

Doğru mu yanlış mı, suçlu mu suçsuz mu hâlâ bilmiyorum ama, bir insan kendisi için değil, İstanbul Ticaret Odası para kazansın diye kendini rüşvet çarkına sokar mı, sokmaz mı siz karar verin.

Şunu da belirtelim.

Söz konusu suç mahalli İstanbul iken, yargılama Ankara'da yapıldı.

Sonuç şu oldu.

Murat Yalçıntaş hapse girince itibarı kayboldu ve bir anda tasfiye oldu.

O gün bu gün yaşıyor mu ölü mü belli değil.

Baba Nevzat Hoca ise son nefesine kadar oğlunun suçsuzluğunu haykırıp, komplo diye bağırırdı.

CEM UZAN OLAYININ PERDE ARKASI

Bir başka örnek Cem Uzan'dır.

Bir dönem *Star* Grubunun Ankara Temsilcisi olmam itibarıyla patronum olan Cem Uzan, yine siyasi saiklerle tasfiye oldu.

Kurduğu Genç Parti'yi bir buçuk ayda tek başına milyonlarca oya, yani yüzde 7'nin üstüne taşıyarak geleceğe göz kırpınca önü kesildi.

Cem Uzan yaptığı seçim sürprizine paralel olarak seçim sonrası kısa zaman içinde tırmanışa geçti ve Çiller ile Mesut Yılmaz'ın boşluğunu doldurur bir konuma erişti.

Anketlere göre birkaç ayda yüzde 20'yi geçti.

Gençliği, enerjisi, inatçılığı ve cesareti ile hızla merkez sağın liderliğine yürürken iktidar tarafından yolu kesildi.

Koç ve Sabancılardan sonra ülkenin en zengin ailesi olarak görülen Uzanlar iktidarın hışmına uğradı.

Çukurova Elektrik'ten Telsim'e, yirmi civarı çimento fabrikasından bankalarına kadar bugün onlarca milyar dolar edecek varlıklarına el konuldu.

Gerekçe Uzanların bankalarının içini boşaltmasıydı.

Gerçekten boşalttılar mı, boşaltmadılar mı hâlâ bilmiyorum.

Yargının hükmüne elbette boyun eğeceğiz.

Ancak çok iyi bildiğim bir şey var.

Uzan ailesinin tasfiyesinde ABD baş rol oynadı.

Bilgilerimle söylüyorum, ABD imha operasyonunun merkezindeydi.

Yeni kurulan AKP iktidarını böyle bir operasyona onlar teşvik etti.

Nereden mi biliyorum?

O süreçte *Star* Grubunun Ankara Temsilcisi olduğumu yukarıda belirttim, oradan biliyorum.

ABD'nin Cem Uzan ile ailesinin tasfiyesinde biri aleni, diğeri örtülü iki gerekçesi vardı.

UZAN-ABD ŞİRKETİ KAVGASI

Aleni husus şuydu:

Cem Uzan'ın ABD'nin Motorola şirketi ile yaşadığı sorunlar.

Motorola ile Uzanların arasındaki anlaşmazlık şuydu:

Cem Uzan cep telefonu şirketi Telsim için Ulaştırma Bakanlığından lisans alınca hemen alt yapı çalışmalarına başladı.

Bunun için ABD'li Motorola şirketi ile anlaştı.

ABD'li şirket Telsim'in alt yapısını kurarak, yurt içi ve yurt dışı iletişim olanağını sağlayacaktı.

Yapılan anlaşmanın bir hükmü şuydu:

Türkiye'de meydana gelebilecek olağandışı ekonomik kriz veya dalgalanma halinde taraflar yeniden masaya oturacak ve anlaşmayı revize edecek. Eğer anlaşma olmazsa İsviçre mahkemeleri yetkili olacak.

Derken 2001'de Türkiye'de 2001 krizi patladı.

Cem Uzan, bu kriz ile doların iki katına çıkmasından ötürü anlaşma maddesi gereği Motorola'yı görüşmeye davet etti.

Motorola masaya oturmaya ve anlaşmayı revize etmeye yanaşmadı.

Amacı ekonomik kriz ile zora düşen Telsim'i bu şekilde ele geçirmekti.

Bunun üzerine Cem Uzan rest çekti ve buyurun İsviçre yargısına dedi.

ABD'li şirket tarafsız İsviçre yargısına hayır dedi.

Bunun yerine Beyaz Saray'ı devreye soktu.

BEYAZ SARAY'DA ECEVİT'E UZAN ŞİKAYETİ

Yıl: 2001.

Star Gazetesi Ankara Temsilcisi olarak dönemin Başbakanı Bülent Ecevit'in ABD gezisini izlemek için Washington'dayım.

Başbakan Ecevit, ABD Başkan Yardımcı Dick Cheney ve ABD Ticaret Bakanı ile bir araya geliyor.

Cheney iki ülke arasındaki ilişkilere geçmeden önce Motorola konusunu açıyor:

"Sayın Başbakan Motorola konusunu çözün!"

ABD'ye uçuş esnasında uçakta Ecevit'i konu ile alakalı ayrıntılı olarak bilgilendirdiğimden Ecevit konuya hakim olarak şu karşılığı veriyor:

"Mr. Cheney, bu iki şirket arasındaki özel problemdir ve devletleri ilgilendirmez. Aralarında anlaşma var. O anlaşmaya göre sorun çıkarsa İsviçre yargısı yetkili deniliyor. Madem aralarında sıkıntı çıktı, uluslararası bağımsız yargıya gitsinler."

Dick Cheney diyor:

"Sayın Başbakan bu işi siz çözün."

Merhum Ecevit ödün vermiyor:

"Var olan sözleşmeye göre bizim bir şey yapmamız mümkün değil. Türkiye hukuk devleti. Siz hukuku tanımayın mı diyorsunuz bana! Hayır ben bunu yapamam."

Dick Cheney fevkalade bozulur ve bunu belli eder.

Ecevit-Cheney diyalogunu hemen yarım saat sonrası bana aktaran, o görüşmede Büyükelçiliğimiz adına bulunan Müsteşar Mehmet Ali Bayar'dı.

ECEVİT HÜKÜMETİ THE END

Anında Cem Uzan'ı aradım ve durumu aktardım.

Cem Bey rahattı ve meydan okuyordu:

"Elimde kapı gibi anlaşma var... Problem halinde İsviçre mahkemesi yetkili deniliyor... Bu elimde mevcutken bir bok yapamazlar..."

Ecevit iktidarı döneminde gerçekten bir şey yapamadılar.

Ancak Kemal Derviş ile Bahçeli sayesinde seçime daha 17 ay varken hükümeti yerle bir edip erken seçimin önünü açtılar.

Kuşkusuz hükümet Motorola için yıkılmadı.

Asıl sebep, aynı seyahatte Ecevit'in Bush'a şöyle demeseydi:

"Biz Müslüman ve akraba komşumuz Irak'a yapacağınız bir müdahalenin ne içinde oluruz, ne de destek veriz!"

Ecevit o lafı edince iktidarının sonuna start verdi.

Bu görüşme ve diyalog sonrası Washington'dan yazdığım köşe yazımın başlığı şuydu:

"Ecevit hükümeti The End."

Nitekim öyle oldu.

Yapılan bir dizi operasyonla önce DSP parçalandı, peşi sıra koalisyon bitirilip erken seçime gidildi.

AKP'Yİ ABD KURDURDU

Seçim sonrası AKP'nin geleceği anketlerle belliydi.

O kadar ki Tayyip Erdoğan dünyada başka örneği yok, hiçbir sıfatı olmaksızın Beyaz Saray'da ağırlandı.

AKP'nin kuruluş sürecinde bizzat ABD Ankara Büyükelçiliğinin açıktan destek faaliyeti yaptığı belgelidir.

İşte onlardan biri:

ANAP ve DYP'de bakanlıklar yapan ülkücü kökenli Namık Kemal Zeybek'ten ABD Ankara Büyükelçiliği siyasi Müsteşarı bir gün randevu ister ve şunu söyler:

"Sayın Zeybek sizi yakında kurulacak olan Adalet ve Kalkınma Partinde görmek isteriz, zira siz Türkiye'deki sağ cenahın her tarafına mesaj verebilecek iyi bir isimsiniz."

Namık Kemal Zeybek bu teklifi düşünmeksizin reddeder ki bu anekdotu *Ulusal Kanal*'da benim programımda kendi anlattı ve arşivde mevcut.

Buradan hareketle AKP'nin kesin bir ABD projesi olduğu net.

Tayyip Erdoğan ile Abdullah Gül'ün AKP'yi kurma sürecinde Dünya Yahudilerinin en önemli kurumu olan ADL Başkanı Abraham Foxman ile gizlice buluştuklarını yine bu satırların yazarı Türkiye'ye duyurmuştur ve yalanlanamamıştır.

Daha sonra Erdoğan'a Yahudi cesaret madalyası veren bu kuruluşun AKP ile hâlâ gizli ilişki içinde olduğu biliniyor.

Olmasaydı İsrail'in yaptığı onca densizliğe rağmen Yahudi cesaret madalyası iade edilirdi.

UZAN İLE GENÇ PARTİ UMUT OLUNCA

Buradan hareketle bir ABD projesi olan AKP, ABD ne istedi ise yapmıştır.

İşte Cem Uzan'ın tasfiyesi bu çerçevede okunmalıdır.

Uzan için Ecevit'e istediğini yaptıramayan ABD, AKP'ye yaptırmıştır.

Uzan Gurubu hedefe oturtulup ekonomik operasyona alınmış ve Motorola'nın alacakları faizi ile beraber fazlasıyla anında ödenmiştir.

Telsim'in Motorola tarafından alınmasına itiraz edilmiş ancak Motorola kendisi bundan vazgeçerek şirketin partneri olan İngiliz Vodafone tarafından alınmasına olur vermiştir.

İktidar hayır dese böyle bir şey olmayacaktı.

ABD'nin Cem Uzan'ın tasfiyesini istemesindeki ikinci gerekçe onun Türkiye'nin siyasi lideri olma ihtimaliydi.

Washington Uzan'ı kontrol edilebilir bulmuyordu.

**Motorola ile sorunlu olması bir başka eksisiydi.
Bu itibarla onun siyaseten büyümesine karşıydı.
Bu durum AKP'nin işine geldi.**

Onlar da siyasal İslamcı kökenli bir parti olarak, merkez sağda Cem Uzan gibi hem paralı hem enerji dolu bir alternatif olsun istemedi ve ipi çekildi.

Hülasa Cem Uzan'ın tasfiyesinde siyasi saiklerin rol oynadığı aşıkardır.

Kuşkusuz ben Uzan'ın avukatı değilim.

Onun pek çok tavrına itirazımı hep yazdım ve söyledim, fakın bu hadisenin perde arkası budur.

AĞAR-MUMCU OPERASYONU

AKP yapılan bu Cem Uzan operasyonu ile siyasi mühendisliği sahada öğrendi.

Potansiyeli olan isimleri yarış dışına bırakmayı sonraki süreçte siyasi metot haline getirdi.

Sunduğumuz Murat Yalçıntaş olayı buna örnektir ve o hadise Uzan sonrası yaşanmıştır.

Siyasi mühendisliğe bir diğer örnek Mehmet Ağar-Erkan Mumcu operasyonudur.

2007 seçim öncesini hatırlayın.

DYP ile ANAP ya da DP birleşmek üzereydi ve müthiş bir rüzgar almıştı.

Alacağı oy ciddi kamuoyu araştırmalarına göre yüzde 20'nin üstüydü ki bunun anlamı AKP'nin iktidardan inmesi idi.

AKP anketlerde bu oranı görünce paniğe kapıldı.

Hemen bu birlikteliği sabote etmek için harekete geçtiler.

Hem Ağar hem Mumcu ablukaya alındı.

Bir yanda korkutmalar diğerk yanda vaatler.

Mehmet Ağar'a Susurluk sopası gösterilirken, Erkan Mumcu'ya Nazlı Ilıcak gibilere Bodrum Güvercinlikte Turizm Bakanı olarak yaptığı şaibeli tahsisler hatırlatıldı.

ACAYİP ŞEYLER OLDU

Yukarıda bir satır değindik.

Melih Gökçek bile Erkan Mumcu'ya bu ittifakı bozsun diye evinde karargâh kurdu.

Kanıtlayamayacağım için ayrıntılarını yazmayayım ama çok acayip şeyler oldu.

Sonuç:

Ağar ile Mumcu beraber pişirdikleri aşı yenmez hale getirdiler.

Seçime beraber girmekten vazgeçerek AKP ya da Tayyip'in bir kere daha önünü açtılar.

Sonrası şunlar oldu.

Hem Ağar hem Erkan Mumcu'nun partileri hüsrana uğradı.

İkisi de siyaseti bıraktı.

Mehmet Ağar Muğla ili tamamının Trafik Muayene İstasyonlarının sahibi oldu.

Son seçimde oğlu AKP'den mebus seçildi.

Erkan Mumcu ise ticaret yaptı.

Hırsı ve donanımı bilinen Mumcu'nun siyasete neden elveda dediği hâlâ tartışılıyor.

Hülasa Mumcu-Ağar olayı AKP'nin yaptığı en önemli siyasi operasyondur.

Bu siyasi mühendislik ile AKP Türkiye'nin yegane haki mi oldu.

Derin devletin adamı olarak sunulan Ağar ile milliyetçi Erkan Mumcu'nun bu tabloyu hazırlamaları çok çok büyük bir ironiydi.

Öyle çünkü 2007 seçimleri TSK'ya yapılan operasyonun da miladıydı.

Ağar ile Mumcu beraber seçime girselerdi ne FETÖ hükümrân olur ne de Ergenekon ile Balyoz gibi rezillikler yaşanırdı.

ÖZALLAR İLE ÇİLLER

Erdoğan'ın siyasi mühendislikleri hep devam etti.

Bir ara hatırlayalım Semra ve Ahmet Özal'la bile göründü zira kendini Özal'ın veliahtı gibi sunuyordu.

Keza şimdi Tansu Çiller'i yanında gösterip "merkez sağ kulvar benim" diyor.

Çiller'in iktidarın öncülük ettiği Yenikapı mitingine katılıp el sallaması bundan.

Peki Tansu Hanım bunu niye mi yapıyor?

Onda da Susurluk dosyası korkusu var zira o dönemin Başbakanı.

İktidar Susurluk olayını yargıya taşıyorum dediği an hapse girme ihtimali bile doğar.

Olmaz demeyin olur.

Türkiye'de hukuk artık sopa haline getirilmiştir.

Dünden bugünden bir olay bahane edilerek başınıza çok şey gelebiliyor.

Tansu Hanım muhtemelen bundan korktu.

İlaveten eşi ve oğullarının ticari işleri var.

Boğaza yakın geniş arazilerinin imar durumları var.

Belediye ile sorunlu olmak istememiş olabilir.

Tayyip Erdoğan'ın bilgisi dahilinde gelişen bir diğer sıvası mühendislik Deniz Baykal'ın indirilmesi idi.

Baykal lider olarak son döneminde devlet adamı görüntüsü ile sağ seçmenin sempatisini kazanıp bu durum anketlere yansırken üstüne gidildi.

FETÖ'nün rol aldığı bu operasyon sonrasında, alevi olan ve Atatürk ile sorunlu olduğu bilinen Kemal Kılıçdaroğlu'nun önü açıldı.

KILIÇDAROĞLU İLE TAYYİP RAHATLADI

Kılıçdaroğlu tesadüfen değil, bilinçli bir seçimdi ve ardından FETÖ vardı.

Onun CHP'ye monte edilmesiyle ana muhalefetin marjinalleşeceği hesaplandı zira Kılıçdaroğlu'nun Seyid Rıza gibi konularda HDP çizgisine sıcaklığı biliniyordu.

Sonuç ortada.

Amiyane tabirle, on ikiden vurdular.

Kılıçdaroğlu CHP'yi FETÖ-Alevi-PKK partisi imajına sokarak AKP'ye her seçimde şampiyonluklar kazandırdı.

Bir diğer siyasi mühendislik hesabı FETÖ'nün Muhsin Yazıcıoğlu'nu katletmesine iktidarın kayıtsız kalmasıydı.

FETÖ, Yazıcıoğlu'nu son süreçte tehdit görüp suikast düzenledi.

Muhsin Yazıcıoğlu'nun Hrant Dink cinayeti sonrası Fetullah Gülen'i arayıp şunları söylediğini gazetede köşemde yazmıştım:

"Bizim Nizam'ı Alem Ocağına mensup gençleri pistiklenize bulaştıramazsınız. Nedir sizin amacınız? Hangi karanlık mahfile hizmet ediyorsunuz? Seçimden sonra bütün toyanızı ortaya dökeceğim. Çekin elinizi gençlerimden ve ülkemden."

Bu meydan okuyuştan ürken Fetullah, Yazıcıoğlu'nun infaz emrini verdi zira Muhsin Bey inançlı kesimde itibarı yüksek isimdi.

FETULLAH ÖLDÜRTTÜ, İKTİDAR SEYRETTİ

Muhsin Yazıcıoğlu'nun FETÖ tarafından katli artık tartışılmıyor.

Darbe sonrası yargılama bile başlatıldı.

İktidarın burada sorumluluğu şudur.

O sırada ve akabinde bu suikastta var olan soruların hiç birinin üstüne ciddiyetle gitmedi.

Gitseydi suikast aydınlanırdı.

Bu olay çerçevesinde dönemin Kayseri Emniyet Müdürünün başına getirilenler ortada.

O dönem yoldaş oldukları FETÖ ile karşı karşıya gelmek istemedi.

İlaveten Yazıcıoğlu'nun bu şekilde siyasi arenadan çekilmesini siyasi avantaj olarak gördü.

Muhsin Yazıcıoğlu AKP'nin çekindiği bir rakipti zira muhafazakar tabanda sözü dinleniyordu.

Öyle olduğu içindir ki AKP kuruluşu esnasında Tayyip Erdoğan Muhsin Yazıcıoğlu'nu ısrarla partisine davet etti.

Kendisi ile ekibine bakanlıklar vadetti.

Bunlar tevatür değil, 1978'den beri tanıdığım Muhsin Bey'den dinlediklerimdir ve daha önce gazetedeki köşemde yazdıklarımdır.

Muhsin Yazıcıoğlu Erdoğan'ın bu ısrarlı davetine hayır dedi.

Gerekçesi şuydu:

AKP, ABD-İsrail projesidir.

Tam bu noktada kahredici şu fotoğrafı dikkatinize ve vicdanınıza sunuyorum:

Merhum Yazıcıoğlu'nun bu şekilde katli bütün BBP'liler tarafından bilinirken, şimdinin BBP Genel Başkanı Mustafa Destici AKP ile kol kola girdi!

Bu ne anlama geliyor ve perde arkasında neler var, bunu BBP'deki ölkücüler değerlendirsın.

TAYYİP'İN EN BÜYÜK OPERASYONU BAHÇELİ

Gelelim Tayyip Erdoğan'ın en büyük siyasi mühendisliği olan MHP ve Bahçeli operasyonlarına.

MHP bugün mübalağasız iktidarın stepnesi ki bu kanaati Türkiye'de onlarca milyon insan paylaşıyor.

Peki ne oldu da kuzu ile kurt sarmaş dolaş?

Bunlar değil miydi birbirine en ağır ifadelerle saldıran?

Bunlar değil miydi karşılıklı ağır hakaretler savuran?

Önce Tayyip Erdoğan'ın ölkücüler ve Bahçeli ile alakalı olarak söylediklerini kısaca hatırlatalım:

"Bunlar (Ölkücüler) kandan beslenirler."

"Bunlar (Ölkücüler) Fatıha okumayı bilmez."

"Bunlar (Ölkücüler) it-kopuk serseri takımı."

"Bunlar (Ölkücüler) ırkçılık, kavmiyetçilik, kabilecilik yapıp, şeytani anlayışa hizmet ettiler."

"Kimse karşımıza Türklük ile çıkmasın. Biz her türlü milliyetçiliği ayaklarımızın altına alıyoruz."

"Bahçeli acınacak haldedir."

"Bu adam siyasette hiçbir başarı gösteremedi. MHP'yi küçülttü, hemen emekli olmalı."

"MHP'nin başındaki adam aile, çoluk çocuk nedir bilmez..."

BAHÇELİ ŞUNLARI SÖYLEDİ

Ve Bahçeli'nin Tayyip Erdoğan hakkında söylediklerinden bir demet:

Tarih Ocak 2015: "Erdoğan'ın başkanlık isteği, başkanlık hırsı parlamenter sisteme, yani mevcut devlet nizamına taban tabana zıttır. PKK ve mevcut çevrelerde 'al özerkliği, ver başkanlığı' mutabakatını sağladığı anlaşılan Erdoğan'ın bundan sonra ısrarla açıktan siyaset yapacağı ve hatta 7 Haziran öncesi siyasi kampanya yürüteceği güçlü ihtimaldir. Erdoğan tek adam olmak için bastırmakta, son kozlarını oynamaktadır."

Tarih Nisan 2015: "PKK'nın desteğiyle başkanlık amacı güden Erdoğan; gün yüzü göremeyecek, heves ettiği bölünme anayasası elinde patlayacak."

Tarih 9 Mayıs 2015: "Başkanlık, federasyon demektir. Bu da Türkiye'yi bölünmeye götürecektir. İmralı canisiyle pazarlıklarda yeni anayasayla bölünme yolunun açılması amaçlanmaktadır. Başkanlık sistemi, bu ihanet sürecinin sonuçlandırılması için istenmektedir. Beştepe hanedanı ve AKP yönetimi, aile boyu rüşvet ve yolsuzluk çamuruna batmıştır. 17-25 Aralık yolsuzluk dosyalarının bir daha açılmamak üzere kapatılması ve bu rüşvet, hırsızlık ve yolsuzluk çarkının döndürülebilmesi, Tayyip Erdoğan'ın bütün yetkileri elinde toplayarak diktatörlüğünü ilan etmesine bağlıdır. Yeni anayasa ile başkanlık sitemine geçilmesi bunun için istenmektedir. Recep Tayyip Erdoğan tipi başkanlık sistemi Türkiye'nin bölünmesinin reçetesidir. Demokrasinin idam fermanıdır. Tek adam diktatörlüğünün beraatıdır. Hırsızlık ve yolsuzluk ruhsatıdır. Beştepe'nin ve peşinde sürüklenen AKP'nin Yeni Türkiye'den anladıkları ve murat ettikleri de

budur. İstedikleri ve amaçladıkları bölünmenin, hırsızlık ve soygunun, hukuksuzluk ve zorbalığın önünün açıldığı, bu konuda Erdoğan'ın sınırsız yetkili olduğu karanlık bir Türkiye'dir."

Tarih 5 Ocak 2016: "Milliyetçi Hareket Partisi başkanlık sitemine tümünden karşı olup, parlamenter sistemin revize edilerek geliştirilmesinden yanadır."

Tarih 26 Mayıs 2016: "Başkanlık sisteminin veya fiilen uygulansa da partili cumhurbaşkanlığının ileride aşırı bedellere mal olacağını bilmektedir. Türkiye Cumhuriyeti Türk milletinin eseridir. Millet in ise 'Başkanlık sistemi gel-sin' dediğine hiç kimse şahitlik etmemiştir. Başkanlık siste-mi ve partili cumhurbaşkanlığı konusunda vereceğimiz destek, sunacağımız herhangi bir katkı zamanın ve şartla-rın ruhuna uygun olacak şekilde yoktur."

KANDİL YETİŞTİRMESİ, TÜRK DÜŞMANI

Bahçeli'den bir başka açıklama:

"Bizim sarayla anlaştığımız namertçe söylendi. Cum-hurbaşkanlığına evet dediğimiz, başkanlık sistemine sıcak baktığımız soysuzca iddia edildi. Bu alçak sözleri dolaştı-ranlarda yüz olmadığı için özür dilemediler."

Bitmedi Bahçeli, Erdoğan için şunları da söyledi:

"Sayın Erdoğan ya Kandil yetiştirmesi, ya Türk düşmanı-sın."

"Erdoğan'da şeref ve mertlik işportaya düşmüş, hundaya çıkmıştır."

"Erdoğan klinik bir vakadır."

"Alçaksın, şerefsizsin."

"Ey Erdoğan sen de hiç mi Allah korkusu yok."

Özetle tablo böyle yanı iki lider kanlı-bıçaklı iken birden her şey ters-yüz oldu.

Tayyip ile Bahçeli kol kola girdi.

AKP ile MHP nerede ise adı farklı ama amaçları bir olan partiler haline geldi.

Bir muhabbet, bir kucaklaşma ki sormayın!

Peki kısa süre içinde ne oldu da hem Tayyip Erdoğan, hem Devlet Bahçeli bu ağır mı ağır sözlerini unuttular?

Bu iki ismi çok sürpriz şekilde apansız yoldaş yapan neydi?

Devlet Bahçeli apar-topar Türkiye'nin anahtarını Tayyip Erdoğan'a niçin teslim etti?

Neler oldu da, Bahçeli "Başkanlık federasyon ve bölünme demektir" diye hücum ederken birden çark edip bizzat o rejiminin önünü açtı?

Bu mudur dava adamlığı?

BU MUDUR DAVA VE MHP?

Bu mudur tutarlılık?

Bu mudur ilkeli politika?

Bu mudur doğru siyaset?

Bu mudur ülkeye hizmet aşkı?

Bu mudur devleti ve milleti sevmek?

Bu mudur Türk Milliyetçiliği?

Bu sorunun cevabı şudur:

Türkiye'de siyasetin artık hizmet, erdem ve ilkeler bazında yapılmadığının açıktan ilanudur.

Daha yalın ifadeyle;

Türkiye'de hükmetmek ve koltuk adına yapılır.

Bazıları iktidarı ister, bazıları MHP Müdürlüğü koltuğu

ile yetinir zira kapasitesi ancak ona yeter.

Öyle olmasaydı birbirine bu kadar ağır söz söyleyenler, çıkarları söz konusu olduğunda bir araya gelmezlerdi.

Gelelim iki tarafın hesap ve çıkarlarına:

Erdoğan'ın referandumda Bahçeli desteğiyle önce sistemi değiştirmekti!

Akabinde Başkan seçilip Türkiye'nin tek hakimi olmak ki bunları yaptı.

Bahçeli'nin hesabı ise sadece koltuğunu muhafazaydı.

MHP Genel Başkanlığında kalmak ona yetiyordu.

MHP KURULTAYINDA, HUKUK KATLİAMI

Bahçeli'nin kendine yapılan, "Cumhurbaşkanı veya Başbakan ol" tekliflerini, "Biz haddimizi biliriz" diyerek geri çevirdiği ispatlıdır.

Ona göre MHP'nin başında olan birinin Cumhurbaşkanı ya da Başbakanlığa talip olması hadsizlikti.

Bunu kendisi söylüyor.

Olanlar ise ortada.

İşte bu Bahçeli'ye MHP tabanı başkaldırdı.

Bizzat Bahçeli'nin tek tek belirlediği 1200 delegenin 754'ü Bahçeli artık gitsin diyerek noter aracılığı ile imza topladı.

Bunun anlamı Bahçeli'nin o saniye siyaseten resmen yok olmasıydı, zira imzalar noter tasdikliydi.

Bahçeli, ülkücü iradeye karşı direndi.

Başka bir ifade ile milli iradeyi tanımadı.

Derken iktidar, bu durumdan -yeni bir siyasi dizayn adına- vazife çıkardı.

Anında Bahçeli'ye arka çıkıldı.

Yargı desteği verildi.

Ve noter aracılığı ile verilen Bahçeli karşıtı 754 imza hukuk katledilerek çöpe atıldı.

Bu yargı desteği sonrası Bahçeli yukarıda aktardığımız sözlerinin tamamını unuttu ve Erdoğan ile et-kemik misali oldu.

Siyasette ve MHP'nin başında bu şekilde var olabileceğini düşündü.

Şu ana kadar haklı çıktı.

Gerçekten iktidarın yargı desteği olmasaydı bugün Bahçeli diye biri siyasette olmayacaktı.

AF İLE AKP'Yİ AKLAMAK

Bu şekilde Erdoğan'a istediği her şeyi verdi.

Bahçeli bu yaptıklarını inandığı için değil, koltuğu adına yaptı.

Tayyip Erdoğan da bu hamlesiyle birkaç kuş vurdu.

MHP ile ülkücüleri bölüp amacına ulaştı.

Dahası, bu yapıyı gelecek adına kendisi için siyasi tehdit olmaktan çıkardı.

MHP'yi Bahçeli'nin dükkanı yaptı.

Bunun adı sözünü çiğneme ve tutarsızlığa düşme adına siyaset mühendisliğidir.

İlaveten Erdoğan bir süredir netameli konularda elini ateşe sokmuyor, Bahçeli'yi öne sürüyor.

Baskın seçim örneğinde olduğu gibi af olayında yine o var!

Hayır Bahçeli böyle bir ısrarı Erdoğan'a rağmen yapamaz.

Af ile hedeflenen ise AKP'nin 16 yıllık icraatlarına af getirip, gelecekte hesap sorulmasını engellemek.

Erdoğan tepki almaktan korktuğu için bu konuyu yine Bahçeli'yi havale etti.

Herkesin sorduğu soru şudur:

Bahçeli neden buralara savruldu?

Yukarıda belirttik, koltuk için olabilir.

Bazı çevreler görevli mi yoksa korkutuluyor mu sorularını soruyor.

Kanıtlayamayacağım için bu konuda bir şey söylemeyeceğim.

Ancak yaşananların normal olmadığı, kundaktaki bebeklerin bile malumu.

Tayyip Erdoğan'ın siyaseti dizayn olayı münferit değil, sürekli dir.

Konjektür gereği anında olmadık tavırlar takınıyor.

SOYLU İLE NUMAN KURTULMUŞ

Demokrat Partinin bir dönem genel başkanı olan Süleyman Söylü'yu safına katıp en yakınına alması bunun göstergesi.

Söylü da tıpkı Bahçeli misali Tayyip Erdoğan'a ağza alınmayacak sözler etmişti.

Yine muhafazakar dünyada itibarı olan eski HAS Parti Genel Başkanı Numan Kurtulmuş'u da AKP'ye katarak ileride lider ve rakip olmasının önüne geçti.

Hülasa hakkını teslim edelim, Erdoğan bu işi biliyor.

Siyasete ışık veren ya da gelecek çağrıştıran isimlerin ışığını yanına alarak veya kulvarın dışına atarak bir şekilde söndürüyor.

Bu şekilde kendine karşı alternatif oluşmasına izin vermiyor ve bunu zirvede kalmanın önemli bir unsuru olarak görüyor.

Bütün bunlardan sonra hükmümüz şudur:

TAYYİP'İN İKTİDARDA KALMA SIRLARI

Erdoğan'ın iktidarda kalma sırrı şunlardır:

-Sürekli yaptırdığı anketlerle toplumun nabzını tutması ve kontrolüne aldığı medya ile istediği algıyı yaratabilmesi.

-Sağ kulvarda hiç bir ismin öne çıkmasına izin vermeme-si yani siyaset mühendisliği yapması.

-Bahçeli'nin milliyetçileri bloke etmesi.

-CHP heyulası yaratıp sol geliyor diye hayali korkular salması.

-Kılıçdaroğlu'nun CHP'yi marjinalleştirmesi.

-Kimlik siyaseti yapması.

-Karizması.

-Sosyal yardımlarla seçmeni etkilemesi.

-İnanç üzerinden siyasete devam etmesi.

-Muhalefetin alternatif bir iktidar modeli sunamaması ve ülkeyi yönetirim güvenini verememesi.

-Diyabet gibi din patentli dev bir kurumun AKP adına faaliyete sürüklenmesi.

Korkarım böyle giderse çok şey değişmeyecek.

KILIÇDAROĞLU ERDOĞAN'IN İKTİDAR ARACI

Kemal Kılıçdaroğlu ile Bahçeli artık Erdoğan'ın iktidar araçlarıdır.

Bahçeli bunu alenen, Kılıçdaroğlu ise örtülü yapıyor.

Öyle zira 9 kere seçim kaybeden CHP liderinin hâlâ çekil-memesinin ne demokrasi ne de yurtseverlik açısından izahı olamaz.

Yakından tanıdığım Kılıçdaroğlu'nun bu inadını şahsına değil, başka şeylere bağlıyorum.

Ona birileri ısrarla ayrılmayacaksın diyor, o da onu yapıyor.

O birileri içerden değil, dışarıdan.

Muhtemelen FETÖ'dür.

Bu casus şebekesi CHP'nin Atatürkçü ve ulusalcıların kontrolüne geçmesini istemiyor.

Ondan önemlisi, FETÖ, Tayyip Erdoğan'ın bir şekilde tasfiyesi sonrasında Kılıçdaroğlu'nun CHP'deki liderliği ile örgütlerinin toparlanabileceğini hesap ediyorlar.

Kılıçdaroğlu gittiği taktirde Tayyip Erdoğan'ın gitmesi çok şey ifade etmiyor.

FETÖ'nün Kılıçdaroğlu'ndan bu talebinin rica değil, emrivaki olduğu kanaatindeyim. Kemal Kılıçdaroğlu baştan beri ABD-AB-FETÖ-HDP ekseninde politika yapmıştır.

Hiç abartmıyorum.

Kılıçdaroğlu genel başkan olduğu ilk günden itibaren PKK ile FETÖ'ye açık ve net olarak gür sesle karşı çıksaydı CHP bugün Ecevit'in 1977'de aldığı oyu bile aşabilirdi.

CHP'Yİ AVRUPA BİRLİĞİ ÇİZGİSİNE TAŞIMAK

Daha açık yazayım.

Kemal Bey, Cumhuriyete bakış noktasında HDP ve siyasal İslamcılarla örtüşüyor.

Dersim'de katliam ve soykırım palavraları bunlardan biridir.

Kılıçdaroğlu'nun bir görünen tarafı, bir de görünmeyen yüzü var.

CHP'ye bilinçli olarak monte edildi.

Bir anekdot:

Kılıçdaroğlu genel başkan olduğunun ertesinde *Yeniçağ* Gazetesinde yazıyordum.

Kemal Bey bir gün aradı ve şunu söyledi:

"İstanbul Swiss Otelde Yeni CHP için Sabancı Üniversitesinin önderliğiyle arama konferansı yapacağız. Sizin de misafirimiz olarak bir iki gün orada olmanızı ve katkı sunmanızı istiyoruz."

Kabul edip İstanbul'a gittim ve o toplantıya katıldım.

CHP dünyasında iddia, fikir ve birikim sahibi olan herkes oradaydı.

İki gün boyunca şuna tanıklık ettim.

CHP'ye yeni bir kimlik ve yörünge aranıyordu.

Bizim gibi çağrılanlar ise baştan verilen o karara kamuoyunu tatmin adına figüranlıkta.

İki günün sonunda CHP eski milletvekili Berhan Şimşek beni köşeye çekip sordu:

"Nedir sence bu toplantının amacı?"

"Partiniz ehlileştiriliyor. CHP bundan böyle kuruluş misyonunda değil, AB ilkelerini savunacak. Sabancı Üniversitesinin önderlik ettiği bu konferansla buna zemin hazırlanıyor."

KILIÇDAROĞLU-FETÖ-HDP

CHP'nin ulusalcı çizgiden, AB çizgisine çekilmesi.

Kemal Kılıçdaroğlu bu gaye adına kasetle partinin başına monte edilmişti.

Bugün ona çekilme diyenler işte o monte edenlerdir.

CHP gibi sol bir partide 9 kere seçim kaybeden biri o koltukta artık oturamaz.

Sezgin Tanrıkulu ve Mehmet Bekaroğlu gibi fikirleri bili-

nen malum isimlerin kadın kontejanından CHP'ye adeta demirbaş yapılması partinin yeni hedefini resmediyor.

Kılıçdaroğlu'na olan itirazımız kuşkusuz şahsına değil, başarısız olan siyasi önderliğinedir. Yoksa onun dürüst ve namuslu olduğunu biliyoruz.

Kemal Bey liderlikten çekilmez ise CHP'nin alternatifler içinde olması zor olacaktır zira değil toplumun genelinde, artık CHP tabanında bile itibarı kalmamıştır.

Tayyip gitsin ama oyumuzu kime verelim sorusu toplumda koro halindedir.

Ahali Kılıçdaroğlu-Bahçeli ikilisine zerre itibar etmemektedir.

Bu konuda bir başka notumuz şudur:

Bizzat CHP milletvekili Tuncay Özkan, *Halk TV* Genel Müdürü Şaban Sevinç'e "CHP'de parti organları dışında gizli bir karar merkezi var. Kılıçdaroğlu parti kararlarını o bilinmeyen merkezden gelen telkinlerle alıyor" demiş, Sevinç de bunu ekranlardan duyurmuştur.

Yani Kemal Bey'in güdümlü olduğu bakışı, şahsına ait bir komplo teorisi değil, artık CHP dünyasında bile kabul edilen olgudur.

Kılıçdaroğlu'nun sadece ABD gezisini incelerseniz, orada FETÖ ile nasıl iç içe olduğunu net olarak görürsünüz.

Mümkün değil ama yarın kazara ülke yönetiminde sorumluluk sahibi olsa FETÖ ile HDP karşısında hangi tutumu alacak belli zira o kesimlere karşı muhabbet bağı var.

KILIÇDAROĞLU KARANLIKTIR

Bu sayfaya kadar okuyup gördünüz, Tayyip Erdoğan'ı bu ülkede bizim kadar net ve sert eleştiren çok az insan vardır.

16 yıldır tavrımız ara vermeksizin hep böyledir ve bunun bedelini tazminatlar ödeyerek ve hapis cezaları alarak ödedik.

Evet Sayın Erdoğan bizi defalarca mahkemeye vermiş bir isimdir.

Öyle iken bakın buradan ilan ediyorum:

Yukarıda kişisel olarak dürüst dediğim Kılıçdaroğlu siyasi açıdan karanlık bir adamdır.

Bizim gibi keskin iktidar muhalifi biri bunu söylüyor ise, gerisini siz düşünün.

Buradan hareketle Kemal Kılıçdaroğlu çekilmeli zira yerine kim gelirse gelsin CHP'ye ilave bir rüzgar yaratacaktır.

Kim gelmeli sorusunun yanıtı ise CHP'lilere aittir.

Korkum şudur:

İktidar bu büyük ekonomik çöküş gereği halktan ciddi bir tokat yiyecektir.

Dolayısı ile CHP'nin yüzde 30'ları geçmesi durumunda Kılıçdaroğlu bu benim başarımdır deyip bir sonraki seçime kadar çekilmeyecek ve o seçimi de varlığıyla Tayyip Erdoğan'a hediye edecektir.

Türkiye olmak ya da olmamak noktasındadır.

TAYYİP'İN KADERİ, TÜRKİYE'NİN KADERİ OLMAZ!

Açıktan parti ordusu kuruluyor zira subayların seçimi türbanlı ve elleri eldivenliler belirliyor.

İktidarın Türkiye'nin başına bela ettiği Suriye'deki PKK ordusu beka sorunumuzdur zira ABD durduk yerde bir çeteye binlerce TIR dolusu silah vermez.

Üzgünüm ama Suriye'den sonra Türkiye karıştırılacak.

Buradan uyarıyor ve acil önlem diyorum.

Ekonomik kriz birkaç ay sonra milleti boğmaya başlayınca Suriye’de emrivakiler yapılacak.

Maalesef Türkiye’nin kaderi Tayyip Erdoğan’ın kaderi yapılmıştır.

Geldiğimiz noktada Erdoğan’ı iktidardan indirmek çok zorlaştı.

Manzara ekonomik krizin ötesinde devlet krizidir.

Yasal olarak sorumsuz ve her şeye muktedir olan biri ülkenin kaderini tek başına belirliyor.

Sonuç klasik bir ifade:

Bindik bir alamete, gidiyoruz kıyamete!

-SON-

İçindekiler

Çöküşe Giden Ülke	7	Yeni Bir Düyun-u Umumiye	23
Şahıs Devleti.....	7	Son Değerler Rehin.....	24
FETÖ'den Erdoğan'a İlahi Konum ..	8	İşte Tablo	24
Tayyip Rejimi	9	Sahibi Devlet Değil, Müteahhitler ..	25
İslamcılarda Her Şeyi Öndere		Dolarla Garantiler	26
Sormak	10	Seçilmişlere Onlarca Milyar Dolar ..	27
Komünistleri Kadrolaştırıyor	10	Havuz Müteahhitleri.....	28
Cemaat Baronları	11	Bir Alo ile 100 Milyon Dolar	28
Varlık Fonu	11	Hazine Garantisi Neden?	29
Elde Sadece Bunlar Kaldı	12	Niçin Hâlâ Dolarla?	30
Niye Kendisi ile Damat?	13	Gebze-Halkalı'nın Sorumlusu?	31
Varlık Fonu Nasıl Çalışır?	13	O Müteahhitlere Neden	
Varlık Fonunun Amacı Nedir,		Gürlemez?	32
Nerede Kurulur?	14	Korkan Yargı Kurumu	33
Varlık Fonu Nereye Yatırım Yapar? 16		Fetullah'ın Yolsuzluk Derdi Hiç	
Türkiye Varlık Fonunun Temel		Olmadı	34
Nitelikleri.....	16	Aytaç Durak Örneği	34
Türkiye Varlık Fonundan		Yolsuzluklar Doğruydı	35
Beklentiler.....	19	Akp ile 186 Kere Değişen Yasa	36
Türkiye Varlık Fonu ile İlgili		TOKİ ile Dinci Burjuva Yaratmak... 37	
Eleştiriler	20	Kim Bu Adam?	37

Muhalefet Arıyor.....	38	Dünden Bugüne Tarım Tasfiye	67
İstanbul'a İhanet Ettik Demek!	39	Sudan'dan Toprak Kiralamak.....	68
Situeti Kırkıten Bakan Kim?.....	40	Şarbon ile Cargill.....	69
Şehir Hastaneleri Peşkeşi	40	Telekom Faciası	70
Sağlık Parah ve Pahalı	41	Arap Hariri'ye Servet Transferi.....	70
Bunun Adı Peşkeş.....	41	Niye Göz Yumdular?	72
Betona Boğdurulan Ülke?.....	42	Çok Şey mi Biliyorlar?	73
Yüzlerce Milyar Dolar Savruldu.....	43	Katar'dan Alınan Uçan Saray	74
Tayyip ile Ali Babacan'ın Beton		Osmanlı'nın Son Günleri Böyleydi	75
Tartışması	44	İslamcılar Ve İhtişam!.....	76
Kütahya Havalimanı Rezaleti	44	Rüyamda Gördüm, Alacağım!.....	77
Yandaş İsim	45	Hortumlama ve Çöküş.....	78
Milyonlarca Ev Elde Kaldı.....	46	1993'te Evi Olmayan Erdoğan ve	
İflas ve Konkordatolar	47	Lüks!	79
Havalimanı-Üniversite Rezaletleri.	48	Onlarca Saray.....	80
Profesörü Olmayan Üniversite	49	ABD mi İtibarsız?.....	81
Öğrenciler Cemaatlere Peşkeş.....	50	Zabıtalara BOTAS'a!.....	82
9 Ay Önce Dolar 6 Lira		Buhranlar Tecrübeli Kadrolarla	
Olacak Dedik	51	Aşılır	83
Dolar ve Trump	51	Liyakat Değil Sadakat.....	84
Krizi Bekliyorlardı	52	Üretemeyen Ülke.....	85
Hiper Enflasyon Günleri.....	53	Tarukluğım.....	86
Bu Adam Görevden Niye Alındı? ..	54	McKinsey Vurgunu	87
İşsizler Ordusu	55	Kovboy Filmleri	88
Ekonomide Güven Yerlerde	56	İhanet ve Cehalet Dediler.....	89
Faizler Zirvede.....	56	Saray Fedaisi	90
Bir Aylık Enflasyon Yüzde 6.5.....	57	Yönetememenin İtirafı.....	91
Merkez Bankası'na Suçu Atmak.....	58	Berat'i Adam Yerine Koyarlar mı? ..	92
Fabrikaların Yakıldığı Ülke	59	Erdoğan Elbette Biliyordu.....	93
Kim Bu Ülkede Yatırım Yapar?	60	Lider Olabilir mi?.....	94
Bankalar Etkilenecek!.....	61	İşte Perde Arkası	94
Türkiye Risk Primi Şampiyonu	61	Verilen Liste.....	96
Ne Diyor Bu Adam?.....	63	İnönü ve ABD Bayrağı.....	97
Dışarıdan Para Gelmiyor	64	BOP Eşbaşkanı Değildi!.....	98
Resesyon ve Stagflasyon	65	Demirel İnönü İçin Ne Demmişti?	99
Tarımda Büyük Yıkım.....	66	Bahçeli'nin Amerikan Milliyetçiliği ..	99

Anlaşma ve İptal	100	Cemaat Gettolan	129
Papaz Brunson Rezilliği	101	Nurcularla-Nakşiler	130
Sorun Yaratıp Türkiye'yi		300 Küsür Cemaat.....	131
Rezil Etmek	102	Kur'an Müzik midir?	132
"Durduk Yerde O Bokları Niye		Kafir Kim?	133
Yedik?"	103	Din Artık Sermayedir.....	134
Hani Almanya ile Hollanda		FETÖ Gitti, Başkaları Geldi!	135
Haçlı idi?	104	Milli Güvenlik Sorunudur	136
Deniz Yücel Olayı	105	Cemamatlere Vakıf Örtüsü	137
Tayyip Kimi Dinler?	106	Türban İslamın ve İmanın	
Kendini Emir-Ül Müminin		Şartı Değil	138
Görmek	107	Türkiye Dönüşüyor	139
İran'a Altınla Ödeme Neden?	107	FETÖ ve Hurufiler	140
Ebru Gündeş'in Yükseklerdeki		Fatih Devleti Böyle Kurtardı.....	140
Koruyucusu.....	108	Hurufiler-Çukur-Ateş.....	141
Tayyip Yorgun Değil mi?.....	109	Montaj ve Manipülasyon	142
Topbaş ile Gökçek!	110	Din Metaforlu Yeni İnanç	143
FETÖ'cü mü Hırsız mı?	111	Amerikan İslamı.....	144
Arınç ile İsmail Karaman	112	Tekke ve Zaviyeler.....	144
Demek ki Çok Emin!	113	"Vatan Seccademi Serdiğim	
Osman Gökçek	114	Yerdir"	145
ATO Seçimleri.....	115	Saray Herşeyin İçinde.....	146
Çok Şey Biliyorlar!	116	İngilizce Bilmeyen Yandaşlar	
Dokunulamadılar	117	Büyükelçi	147
FETÖ'nün Siyasi Kanadı	118	Emevi Camiinde Cuma Namazı ..	148
AKP'nin Yanısı Hapiste Olurdu	119	80 Bin Kişilik PKK Ordusu	149
Kaçmalarına Göz Yumduklar	120	Kim Diktatör ve Sana Ne!	150
Fehmi Kuru FETÖ'ye Aracı!	121	Anadolu Terör Otobanı	151
FETÖ'yü Tanıyorlardı	122	Osmanlı ve Rövanş!.....	152
MGK Kararlarını Çöpe Attılar	122	Barzani Petrolü	152
Kozmik Oda.....	123	İslam Ordusuna Ne Oldu?	153
FETÖ Darbesi Erdoğan'a Yaradı... 124		Doğu Akdeniz Peşkeşi	154
CIA-MOSSAD Köleleri.....	125	Esmâ Esad: Tayyipler Kitap	
FETÖ ile Mücadele Var mı?	126	Okumuyor!.....	155
Mürit Mankurttur	128	ABD ile Dost Muyuz,	
Şeyhin Yoksa Cennet Yok!	129	Düşman mı?	156

Olgular Değil Algılar.....	157	Şikayeti.....	188
Tayyip ile Göbels.....	160	Ecevit Hükümeti The End	189
Bu Gazeteler Kimin?	161	AKP'yi ABD Kourdurdu	190
Aydın Doğan Tehdit Edilmiş.....	161	Uzan ile Genç Parti Umut Olunca	191
Demirören'in Arında Biri		Ağar-Mumcu Operasyonu	192
mi Var?	162	Acayip Şeyler Oldu	193
Çiller-Ağar-Susurluk.....	163	Özallar ile Çiller	194
Korku Devleti	164	Kılıçdaroğlu ile Tayyip Rahatladı.	195
Hesap Günü.....	165	Fetullah Öldürttü, İktidar Seyretti	196
TİKA ve Ümmet.....	166	Tayyip'in En Büyük Operasyonu	
Ümmet ve Halife.....	167	Bahçeli	197
İdlip-ÖSO-Cihatçılar	168	Bahçeli Şunları Söyledi	198
Genelkurmay'da Fısıltı ile		Kandil Yetiştirmesi,	
Konuşma.....	169	Türk Düşmanı	199
Necdet Özel Dönemi.....	170	Bu mudur Dava ve MHP?	200
TSK'yi FETÖ'ya Yendirdiler	171	MHP Kurultayında,	
Hilmi Özkök ve Kıbrıs.....	173	Hukuk Katliamı	201
Derin Devlet Askerdi	174	Af ile AKP'yi Aklamak	202
Derin Devlet Artık Yok	174	Soylu ile Numan Kurtulmuş.....	203
Afrika Ligindeyiz.....	175	Tayyip'in İktidarda Kalma Sırları.	204
Kılıçdaroğlu'nun Cenaze Namazı	176	Kılıçdaroğlu Erdoğan'ın	
Partiler Cemaat, Liderler Şeyh!.....	177	İktidar Aracı	204
Sarayda Lale Devri	177	CHP'yi Avrupa Birliği Çizgisine	
Ebu Zer ile Muaviye.....	178	Taşımak	205
Futbol ve Reis	179	Kılıçdaroğlu-FETÖ-HDP.....	206
Tayyip'e Sadece Onlar Direndi	180	Kılıçdaroğlu Karanlıktır	207
Fener Tayyip'i İki Kere Yendi	181	Tayyip'in Kaderi,	
Tayyip'ten, Ali Koç İçin		Türkiyenin Kaderi Olmaz!.....	208
Rahmi Bey'e Elçi	182		
Erdoğan Ali Koç'tan Niye			
Çekiniyor?	183		
"Ali Koç'u İtibarızlaştıran" Talimatı.	184		
Murat Yalçıntaş Olayı.....	185		
Cem Uzan Olayının Perde Arkası	186		
Uzan-ABD Şirketi Kavgası	187		
Beyaz Saray'da Ecevit'e Uzan			

